

De heer [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

DOMEIN
FYSIEKE LEEFOMGEVING

Gemeente Velsen
Duddokplein 1
1971 EN IJMUJIDEN
T 14 0255
F 0255 567 760
www.velsen.nl
E info@velsen.nl
Correspondentieadres
Postbus 465
1970 AL IJmuiden

Uw kenmerk	Zaaknummer	Voor informatie	Bijlagen	Datum
	85909-2020	[REDACTED]		15 oktober 2020
		14 0255		

Onderwerp: Uw Wob-verzoek d.d. 17 augustus 2020

Geachte heer [REDACTED]

Uw Wob-verzoek

Op 17 augustus 2020 ontvingen wij van u een verzoek overeenkomstig artikel 3 van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob). U verzocht ons, samengevat, om documenten die in ons bezit zijn of zich onder ons bevinden, gedateerd tussen begin januari 2018 en 17 augustus 2020, de datum van uw brief. Deze documenten moeten betrekking hebben op:

- overleg tussen de gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland, Eneco / Windpark IJmond en/ of Rijkswaterstaat over Windpark Spuisluis en op
- overleg tussen de gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en/ of Rijkswaterstaat over woonboten aan of in Noordersluisweg, Binnenspuikanaal en / of 1ste, 2^e en 3^e Rijksbinnenhaven, Eneco / Windpark IJmond en de Zuiderkanaalweg.

Daarnaast verzocht u om de door ons eerder aan een advocatenkantoor verstrekte opdracht met betrekking tot dit onderwerp.

Afwikkeling van uw verzoek

Er is een inventarisatie gemaakt van de documenten die onder het bereik van uw Wob-verzoek vallen. Omdat daarmee de nodige tijd gemoed was, is u op 11 september 2020 schriftelijk bericht dat de termijn voor beslissing met vier weken is verdaagd. Daarnaast is naar aanleiding van uw verzoek een viertal belanghebbenden in de gelegenheid gesteld een zienswijze te geven op ons voornemen tot openbaarmaking. Dat is aan u bericht bij brief van 30 september 2020. Over toezending van die brief bent u vooraf telefonisch geïnformeerd. De beslistermijn werd daardoor opgeschort voor de duur van maximaal twee weken. Nadat op 13 oktober 2020 de laatste reactie is ontvangen, is aan u bij brief van 14 oktober 2020 meegedeeld dat de opschorting was beëindigd en dat de beslistermijn loopt tot en met 26 oktober 2020.

Inventarisatie documenten

Naar aanleiding van uw verzoek zijn ruim 200 documenten (en ook dublures) aangetroffen. Het merendeel van deze documenten treft u in het overzicht in **bijlage 1** bij deze brief aan. Het betreft e-mails, soms met bijlagen. Bij de bijlagen gaat het in de meest gevallen om concepten (ook als dat niet met zoveel woorden in de benaming van het document is aangeduid).

Daarnaast gaat het bij de documenten om agenda's en bijbehorende documenten betreffende een managementoverleg en enkele bestuurlijke overleggen (**bijlage 2**; overigens is op enkele plaatsen abusievelijk nog "concept" vermeld terwijl het al om de definitieve versie gaat).

Verder zijn er overige documenten (**bijlage 3**) en gaat het om de door u gevraagde opdracht van de gemeente aan het advocatenkantoor (**bijlage 4**).

Overwegingen ten aanzien van niet-openbaarmaking

U heeft eerder een Wob-verzoek ingediend over dit onderwerp betreffende een eerdere periode. Bij brief van 12 augustus 2020 hebben wij u van ons (nieuwe) besluit op bezwaar in die zaak op de hoogte gesteld. De afwegingen de wij naar aanleiding van uw eerdere Wob-verzoek hebben gemaakt, gelden ook nu ten aanzien van uw vervolgvraagstuk. Dit betekent dat naar ons oordeel e-mails en concepten zich niet voor openbaarmaking lenen aangezien het daarbij om intern beraad / persoonlijke beleidsopvattingen gaat. Daarin worden bijvoorbeeld voorstellen gedaan en becommentarieerd, scenario's besproken en beoordeeld e.d. In bijlage 1 is aangegeven waarom bepaalde bijlagen niet openbaar zijn gemaakt. Tevens is daarin vermeld welke bijlagen wel openbaar zijn gemaakt. Tot slot zijn in de door ons wel openbaar gemaakte documenten intern beraad / persoonlijke beleidsopvattingen en persoonsgegevens (NAW, telefoonnummers, e-mailadressen e.d.) onleesbaar gemaakt.

Zienswijzen belanghebbenden

Zienswijzen worden in het kader van een Wob-procedure gevraagd in verband met eventuele bedenkingen die derden tegen het te nemen besluit kunnen hebben (artikel 6, derde lid, Wob en artikel 4:8 Awb). In verband met ons voornemen tot openbaarmaking zijn naar aanleiding van uw verzoek zienswijzen gevraagd aan de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat, ten aanzien van meerdere documenten, en aan SWDV advocaten en een woonboothwoner, elk ten aanzien van één document. Niet gebreken is dat betrokkenen tegen openbaarmaking bezwaar hebben. SWDV advocaten heeft onder meer aangegeven geen bezwaar te hebben indien in de opdrachtdocumentatie in verband met het bepaalde in de artikelen 10, tweede lid sub g, Wob (onevenredige benadeling) en 11, eerste lid, Wob (intern beraad / persoonlijke beleidsopvattingen) bepaalde gegevens onleesbaar worden gemaakt. Wij hebben aan die zienswijze gevolg gegeven.

Besluit

Wij hebben besloten uw Wob-verzoek van 17 augustus 2020 gedeeltelijk toe te wijzen en voor het overige af te wijzen door:

- de in bijlagen 2, 3 en 4 opgenomen documenten openbaar te maken, waarbij gegevens over personen en intern beraad / persoonlijke beleidsopvattingen onleesbaar zijn gemaakt.
- andere documenten (vgl. bijlage 1 zoals e-mails en concept-documenten) niet openbaar te maken.

Hoogachtend,
Burgemeester en wethouders van Velsen,
namens dezen,

K.M. Radstake
directeur

Bijlagen:

1. Overzicht e-mails en bijlagen
2. Agenda's en bijbehorende documenten
3. Overige documenten
4. Opdracht advocatenkantoor

Bezwaarschrift, verzoek om voorlopige voorziening
Iedere belanghebbende bij dit besluit kan op grond van artikel 7:1, eerste lid, Awb binnen zes weken na verzending van dit besluit een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij Burgemeester en Wethouders van Velsen:

Burgemeester en Wethouders van Velsen
t.a.v. afdeling Algemene Zaken
Dudokplein 1
Postbus 465
1970 AL IJMUIDEN

Bij verzending van het bezwaarschrift per post moet u het bezwaarschrift voor het einde van deze termijn ter post bezorgen. Het is dan bovendien noodzakelijk dat het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

Een bezwaarschrift moet ondertekend zijn en ten minste bevatten:

- a) naam en adres van de belanghebbende;
- b) de dagtekening;
- c) een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht;
- d) de gronden van het bezwaar;
- e) een volmacht, indien het bezwaarschrift niet door de belanghebbende, maar door een ander, namens hem, wordt ingediend.

U wordt verzocht een kopie van besluit waartegen het bezwaar is gericht, mee te zenden.

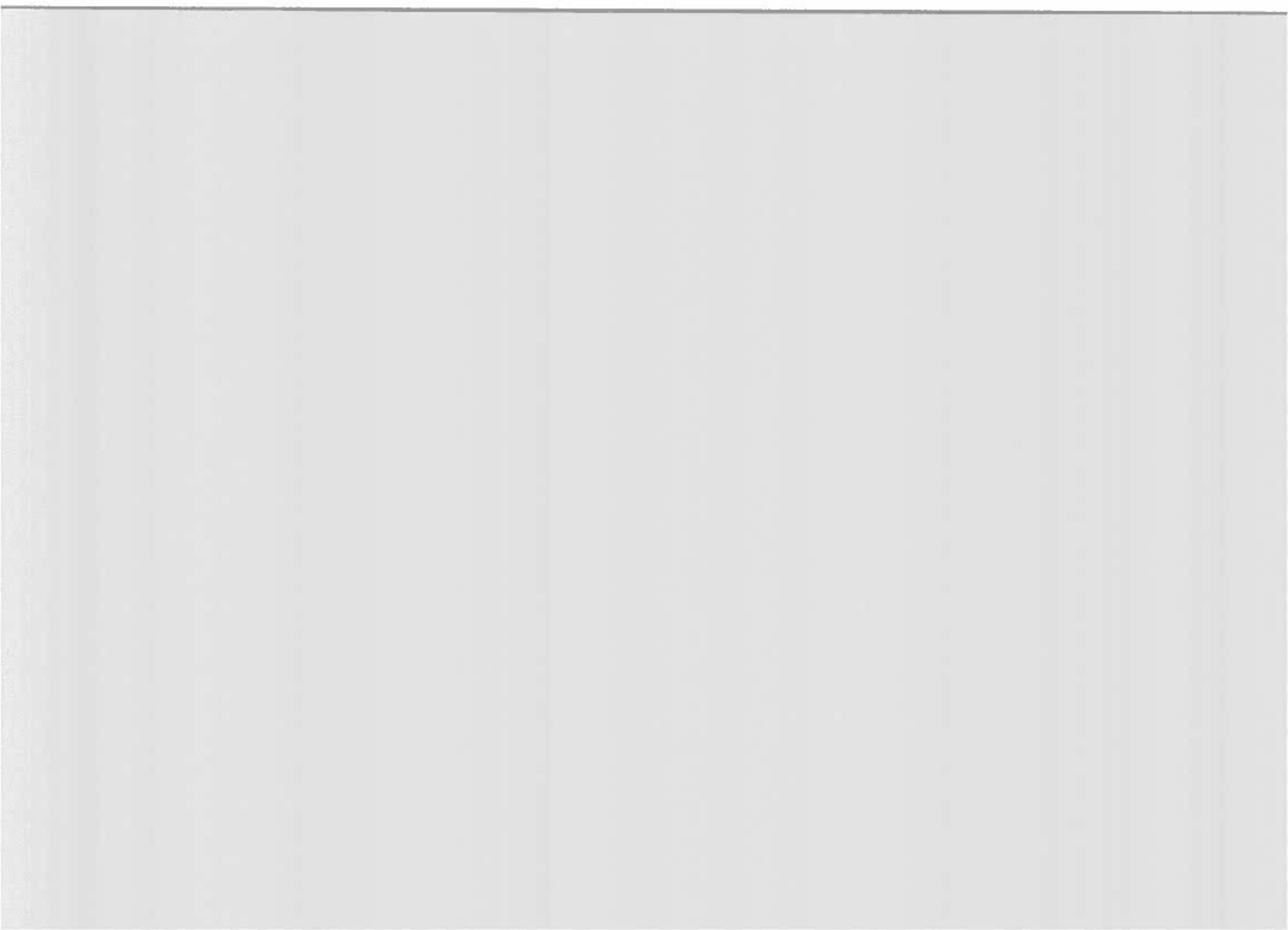
Een bezwaarschrift schorst niet de werking van het besluit. Indien onverwijld spoed dat vereist kan na indiening van een bezwaarschrift bovendien een voorlopige voorziening worden gevraagd aan de Voorzieningenrechter:

Rechtbank Noord-Holland
Voorzieningenrechter
Sector bestuursrecht
Postbus 1621
2003 BR HAARLEM

№	Buiging №	Doc	Datum	Van	Aan	CC	Onderwerp	Bijlagen	Openbaar	Beleidskwalificatie
1	A	Email	22-2-2018	Velsen	Velsen	Velsen	Onderwerp zoals aangegeuld in emails (NAW / tot adres herleidbare locatie aanduidingen weggehalen)			
2	A	Email	6-3-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RWS van 2018-180214 Vren SP-Raadswaagen Woonboten			
3	A	Email	29-3-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	Vervolgstraject woonboten Velsen			
4	A	Email	6-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Vervolgstraject woonboten Velsen			
5	A	Email	9-4-2018	Akro	NH Velsen RWS	Velsen	Schema			
6	A	Email	10-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Schema			
7	A	Email	11-4-2018	RWS	NH Velsen Akro	Velsen	RE: Schema			
8	A	Email	12-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	Beroep tegen w/ndpark spuisuis			
9	A	Email	16-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep - tegen w/ndpark spuisuis			
10	A	Email	16-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep - tegen w/ndpark spuisuis			
11	A	Email	24-4-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	jurisprudentie bestemming op aanhoudingen RWS woonboten			
12	A	Email	26-4-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Woonboten			
13	A	Email	26-4-2018	RWS	NH Velsen Akro	Velsen	RE: Woonboten			
14	A	Email	1-5-2018	Provincie NH	RWS Velsen Akro	Velsen	RE: Woonboten			
15	A	Email	1-5-2018	Akro	NH Velsen Akro	Velsen	RE: Woonboten			
16	A	Email	3-5-2018	RWS	NH Velsen RWS	Velsen	reactie op Q&A woonboten			
17	A	Email	5-5-2018	Velsen	NH RWS	Velsen	RE: reactie op Q&A woonboten			
18	A	Email	14-5-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	Bereven aan bewoners - make niet verlenen huur - verpakkings- uitpraak RWS make beroep			
19	A	Email	15-5-2018	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	FV: Beroep aan bewoners - make niet verlenen huur - verpakkings- uitpraak RWS make beroep			
20	A	Email	17-5-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Woonboten			
21	A	Email	7-6-2018	Provincie NH	Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Woonboten			
22	A	Email	7-6-2018	RWS	NH Velsen Akro	Velsen	RE: Woonboten			
23	A	Email	3-6-2-18	Provincie NH	RWS	Velsen	RE: Woonboten			
24	A	Email	3-6-2-18	Akro	Velsen	Velsen	RE: Woonboten			
25	A	Email	13-6-2018	Velsen	Velsen	Velsen	RE: Woonboten			
26	A	Email	13-6-2018	RWS	Velsen Akro	Velsen	RE: Woonboten			
27	A	Email	18-6-2018	Velsen	Velsen	Velsen	RE: Woonboten			
28	A	Email	20-6-2018	Velsen	Velsen	Velsen	RE: Woonboten			
29	A	Email	18-6-2018	Velsen	Velsen	Velsen	RE: Woonboten			
30	A	Email	9-7-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	Altogether BO 13 jun met departerij			
31	A	Email	9-7-2018	RWS	NH Velsen Akro	Velsen	communicatie spuisuis woonboten 2 me 2018 1			
32	A	Email	9-7-2018	RWS	NH Velsen Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
33	A	Email	6-9-2018	Akro	NH Velsen RWS	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
34	A	Email	17-9-2018	Velsen	NH Velsen RWS	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
35	A	Email	25-9-2018	Akro	NH Velsen RWS	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
36	A	Email	26-9-2018	Akro	NH Velsen RWS	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
37	A	Email	28-9-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
38	A	Email	28-9-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
39	A	Email	29-9-2018	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
40	A	Email	5-10-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
41	A	Email	12-11-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
42	A	Email	20-11-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
43	A	Email	31-11-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
44	A	Email	2-11-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
45	A	Email	5-11-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
46	A	Email	7-11-2018	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
47	A	Email	11-12-2018	Akro	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
48	A	Email	19-12-2018	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
49	A	Email	19-12-2018	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
50	A	Email	8-2-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
51	A	Email	8-2-2019	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
52	A	Email	8-2-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
53	A	Email	8-2-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
54	A	Email	11-2-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
55	A	Email	11-3-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
56	A	Email	22-3-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
57	A	Email	27-3-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
58	A	Email	1-3-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
59	A	Email	29-3-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
60	A	Email	1-4-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
61	A	Email	1-4-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
62	A	Email	2-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
63	A	Email	2-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
64	A	Email	2-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
65	A	Email	2-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
66	A	Email	2-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
67	A	Email	12-4-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
68	A	Email	23-4-2019	Akro	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
69	A	Email	30-4-2019	Akro	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
70	A	Email	13-5-2019	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
71	A	Email	20-5-2019	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
72	A	Email	22-5-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
73	A	Email	22-5-2019	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
74	A	Email	23-5-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
75	A	Email	23-5-2019	Provincie NH	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
76	A	Email	23-5-2019	RWS	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			
77	A	Email	27-5-2019	Velsen	NH Velsen RWS Akro	Velsen	RE: Beroep op beroep woonboten			

BILAGE 2

Naam overleg Bestuurlijk overleg woonboten Spuisluis
Locatie Dreef te Haarlem

Uw contactpersoon

Datum 22 maart 2019
Tijdstip begin: 13:30 eind: 14:30

Agenda

11

Agendapunten

- 1 Openingen en mededelingen
- 2 Verslag Bestuurlijk Overleg 13 juni 2018 (bijgevoegd)
- 3 Stand van zaken
 - a. Uitspraak Raad van State (bijgevoegd)
 - b. Intrekking ontheffingen ligplaatsverbod RMS
 - c. De boot op palen
- 4 Vervolg coulance
- 5 Inzet omgevingsmanager
- 6 Communicatie

Atspraken BO 13 juni 2018

1. Stand van zaken lopende procedures
2. Gevraagde besluiten
3. Vervolgafspraken

1. Stand van zaken lopende procedures

Mondelinge toelichting door de 3 partijen over het verloop van de diverse procedures.

RWS

- 8 intrekingsbesluiten (onthefing ligplaats en evt. watervergunning).
Hier tegen zijn 8 bezwaarschriften ingediend (Locatie ligplaatsverbod). De hoorzittingen zijn achter de rug. Hoe ziet het vervolg er uit?
- 8 brieven zijn verstuurd door het Rijksvastgoedbedrijf over de huurovereenkomst heeft geen huurovereenkomst).

Zodra het intrekingsbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf. Vooruitlopend hierop is bewoners meegedeeld dat bij eventuele verkoop van het woonschip met een nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

PNH: Er zijn 2 beroepen ingediend tegen de omgevingsvergunning voor Windpark Spuisluis.

- Beroep van . Hij had geen zienswijze ingediend waardoor het beroep niet ontvankelijk is.
- Beroep van Habitat advocaten namens woonbootbewoners . Beroep is nagenoeg hetzelfde als de zienswijze. RWS geeft aan dat Habitat geen beroep heeft aangetekend tegen de watervergunning voor Spuisluis. De watervergunning is hierdoor onherroepelijk.

Veisen: WOB verzoeken, niet gehonoreerd. Hier tegen is bezwaar gemaakt.

2. Gevraagde besluiten

N.a.v. het vorige BO met afgelopen maart is er 2x ambtelijk overleg geweest om de situatie per boot in beeld te krijgen. Dat levert bijgevoegde documenten op:

- Overzichtskartje met locatieschets en appellanten Omgevingsverordening windpark Spuisluis
- Foto van de woonboten aan de Noordersluisweg
- Schema met basisinformatie per eigenaar
- Q&A woonboten nabij Spuisluis

Op basis van deze informatie is er gekeken of we in deze fase iets voor de bewoners kunnen betekenen. De conclusie is echter dat we ze feitelijk niets te bieden hebben om hun zoektocht naar een andere woning te vergemakkelijken. De bewoners hebben zelf ook (nog) geen concrete hulpvraag gesteld. Vooralsnog denken de bewoners in hun recht te staan en hopen ze op compensatie.

Juridisch is er, conform het advies van geen grondslag voor compensatie. Tenzij een rechter anders besluit is compensatie daarom niet aan de orde.

Hoewel bewoners zelf verantwoordelijk zijn voor de (financiële) verplichtingen die ze zijn aangegaan kan dat praktisch wel problemen geven waardoor het vinden van een alternatieve woning wordt bemoeilijkt.

De vraag die aan het overleg voor ligt is of de bestuurders, mede ingegeven vanuit de zorg die door de Gemeenteraad en de Staten is uitgesproken over de omgang met de bewoners die daar al meer dan 18 jaar wonen, de wens hebben om toch een gebaar naar deze mensen te maken?

Gevraagde besluiten

A. Bestuurders wordt gevraagd om samen met tot een gebaar richting bewoners te komen. Het gaat om een gebaar, een coulance, richting de bewoners. Dit bedrag zal ze niet weerhouden naar de rechter te gaan. Dit bedrag staat ook los van de mogelijkheid om gebruik te maken van de compensatieregeling van RWS nadat de gehele procedure over het intrekingsbesluit is doorlopen (verwachting eind 2022, begin 2023). Door als overheden een gebaar te maken kunnen we ze wellicht toch een steuntje geven bij het vinden van een alternatieve woning waardoor bewoners ook daadwerkelijk kunnen vertrekken. Wellicht dat het aanbod vanuit de overheden partijen ook tot nadenken zetten en ze zelf met een hulpvraag komen.

B. Bestuurders wordt gevraagd hiervoor maximaal per overheid vrije te maken.

Aanvullend worden de overheden waarschijnlijk nog met opruimkosten geconfronteerd (meterkasten, steigers, achtergelaten boot enz.). Voorgesteld wordt om deze kosten aanvullend op het bovengenoemde bedrag aan de 3 overheidspartijen te laten. De inschatting is dat dat zo'n betreft.

Het gesprek gaat vooral in op de timing van het aanbod. Afgesproken wordt om de eerste ronde procedures af te wachten (uitspraak RvS inzake omgevingsvergunning Spuisluis, besluit op bezwaar intrekken ligplaatsvergunning RWS) en van daaruit te kijken of er nog aanvullende stappen gezet kunnen of moeten worden.

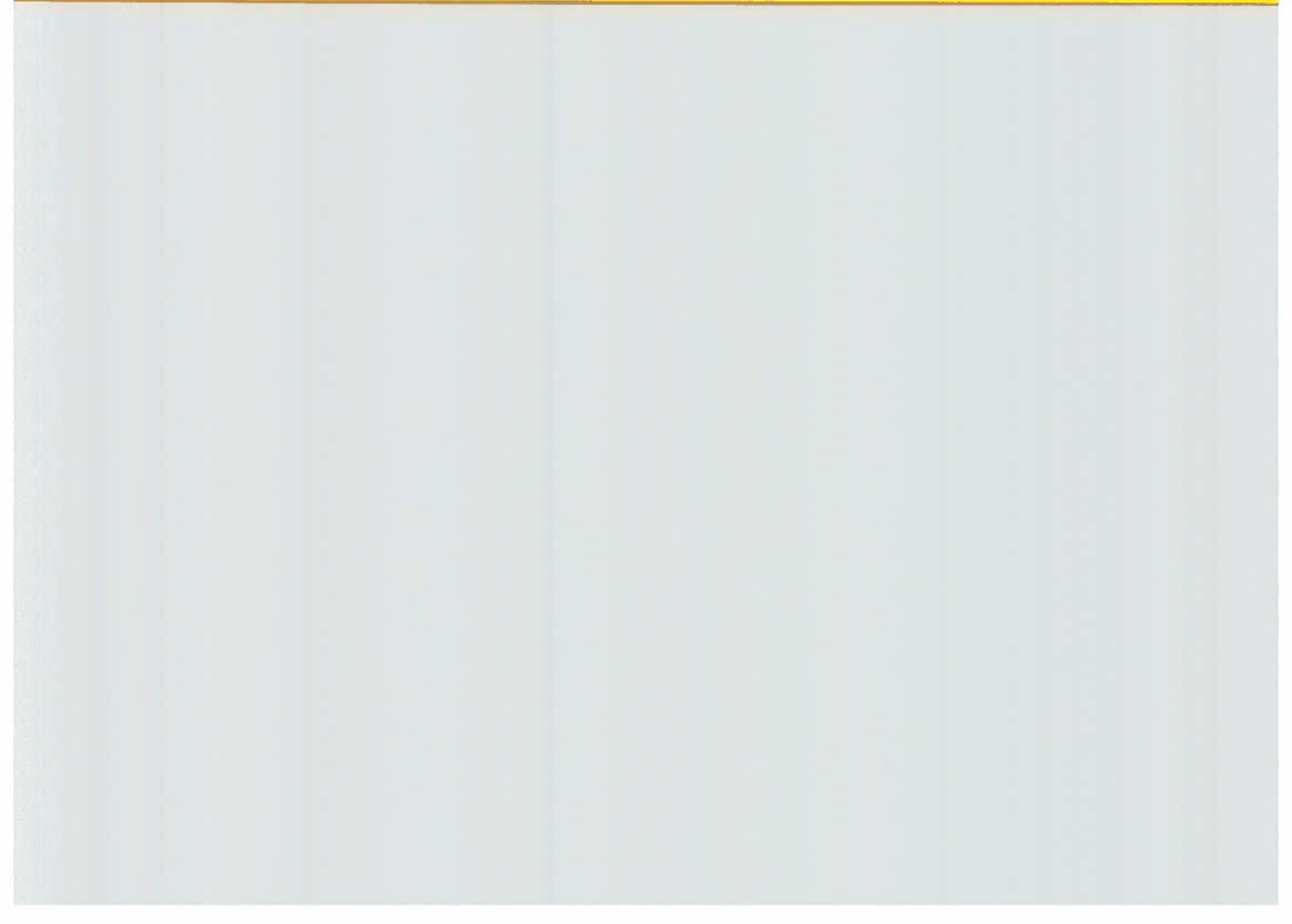
Na een "wat als" gesprek over de mogelijke uitspraak van de rechter op het besluit van RWS wordt een aantal scenario's besproken. Aangegeven wordt ~

Verder was er nog discussie over de hoogte van het bedrag. De hoogte zal door bewoners wellicht als een fool worden opgevat. Maar hier lopen twee discussie door elkaar: het recht op schadeaanstelling of compensatie versus een coulance.

Wat we bieden is een coulance. Bestuurders vragen de hoogte van het bedrag nader te onderbouwen mede ingegeven vanuit de juridische consequenties van een dergelijk aanbod.

Besluit: bestuurders zijn akkoord om in hun colleges, respectievelijk directie, de intentie voor het aanbieden van een coulance voor te leggen. Daartoe wordt het voorstel in de zomer verder uitgewerkt waarbij bestuurlijk aandacht gevraagd wordt voor de hoogte van het bedrag. Wat is vanuit coulance een redelijk bedrag? Mede in relatie tot het effect van zo'n gebaar in de lopende procedures. Verder dient het aanbod te worden geconcretiseerd t.a.v. de voorwaarden en de vorm waarin dit moet worden gegoten (brief, contract, e.d.).

3. Vervolgafspraken
Na de uitspraak van de RvS komen partijen weer bij elkaar om het vervolg te bespreken.

Naam overleg Bestuurlijk overleg woonboten Spuisluis
Locatie Dreef, commissiekamer 2 te Haarlem

Uw contactpersoon

Datum 27 juni 2019
Tijdstip begin: 09:00 eind: 10:00

Concept Agenda

1 | 1

Agendapunten

- 1 **Openingen en mededelingen**
vaststellen agenda
- 2 **Afsprakenlijst BO 22 maart 2019**
(bijgevoegd)
- 3 **Uitspraak Rechtbank inzake intrekken ligplaatsontheffingen**
en watervergunningen
(bijgevoegd)
- 4 **Vervolg coullance**
(doorgeschoven van 22 maart 2019)
- 5 **Inzet omgevingsmanager**
(doorgeschoven van 22 maart 2019)
- 6 **W.v.t.t.k.**
- 7 **Sluiting**

Aandachtspunten agenda BO woonboten Spuisluis 11-12-2019

2. Afsprekenlijst BO Z2 maart 2019

Bais aanpassen agendapunt
c. Bouwwerk (illegale woning)

is van mening dat hij beschikt over een van rechtswege verleende omgevingsvergunning op grond van artikel 8.2a Wabo. Hij heeft hierover een brief aan de provincie gestuurd met het verzoek dit te bevestigen. Hij gaat ervan uit dat zijn bouwwerk een woonboot betreft.

Stand van zaken

Conceptbrief is opgesteld. Hierin wordt meegedeeld dat anders dan **elt geen sprake is van een (van rechtswege verleende) omgevingsvergunning (o.a. omdat geen sprake is van een woonboot)**. Deze conceptbrief is besproken met de gedeputeerde RO (Loggen) en gedeputeerde NZKG (Pels). De conceptbrief wordt op een aantal punten aangepast en verzonden. Nu wordt onderzocht wat nu te doen met deze illegale situatie. Provincie is hierin bevoegd gezag, wel trekken provincie en gemeente Velsen hierin samen op.

Wob-verzoek

Er is nog geen nieuwe zitting datum na de annulering van 18 sept 2019.

3. *Bezinning situatie en mogelijkheden voor het vervolg*
De mogelijke vervolg scenario's zijn uitgewer

Scenario's zijn uitgewerkt in bijgevoegde stukken

4. Omgevingsmanager

Wie wordt het aanspreekpunt als er geen omgevingsmanager meer is? Als we besluiten door te gaan met omgevingsmanager moeten we hem meer meegeven dat het afgelopen jaar het geval was.

Uitspraak RvS windpark Spuilsuis

Overgangsrecht

2.16. De tussenc conclusie is dat de woonboten van [appellant A] en anderen planologisch illegaal aanwezig zijn. Wel zijn gedoogverklaringen verstrekt op grond waarvan de aanwezigheid van de woonboten tot 1 maart 2023 wordt gedoogd. Daarom zal de Afdeling in het navolgende beoordeelen in welke mate de aanwezigheid van woonboten met een gedoogverklaring in de weg kan staan aan de rechtmatigheid van het bestreden besluit.

Geluidsbelasting

Onder deze omstandigheden, waarbij de woonboten illegaal aanwezig zijn en voor een beperkte periode worden gedoogd, en de geluidsbelasting van de windturbines gedeeltelijk gemaskeerd wordt door de bestaande geluidsbelasting van industrieterrein, heeft het college in redelijkheid een groter gewicht kunnen toekennen aan de met de realisatie van de windturbines gemoelde belangen dan aan de belangen van [appellant A] en anderen om van de extra geluidsbelasting gevrijwaard te blijven.

Slagschaduw

Onder deze omstandigheden, waarbij de woonboten illegaal aanwezig zijn en voor een beperkte periode worden gedoogd, en getit op de getroffen burentregeling, heeft het college in redelijkheid een groter gewicht kunnen toekennen aan de met de realisatie van de windturbines gemoelde belangen dan aan de belangen van [appellant A] en anderen om van de slagschaduw gevrijwaard te blijven.

2019-05-21 014

1 | AA \ TEKENEN | | PER POST | | P R F V V (088) 79 74 501

Bestuursrecht Algemeen en Belasting

De Hoofdinspecteur-Directeur van Rijkswaterstaat/Nederland Noord
Ministerie van Infrastructuur en Watermaat
Postbus 2232
3500 GE Utrecht

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

datum 28 mei 2019
onderdeel Zittingsfase bestuur Haarlem
contactpersoon mevr M.M.A. van der Meer
doorleer Nummer (088) 361 11 97
oms kenmerk zaaknummer HAA 18 / 4357, 4412, 4433, 4434, 4435, 4436
uw kenmerk WET EVE1
bijlage(n) RWS 2018/43423
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp de beroepen van

t (088) 361 11 75 Bestuurszaken
f (088) 361 11 76 Belastingzaken
t (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. W R u slechte den zaak in uw brief behandelen

Gevachte heer/mevrouw,

Over het beroepen deel ik u het volgende mee

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak sinit voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesield binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspreek van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 LA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspreek van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hiertoe vermeldde doorkletsnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

proces-verbaal uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummers: HAA 18 4357, 18 4412, 18 4433, 18 4434, 18 4435 en 18 4436

proces-verbaal van de mondelinge uitspraak van de meervoudige kamer van 22 mei 2019 in de zaken tussen

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

afgevoerd door

en

de minister van Infrastructuur en Waterstaat, verweerder
(gemachtigde: mr. C.R. Duitland).

Procesverloop

Bij besluiten van 9 januari 2018 (de primaire besluiten) heeft verweerder de aan alle eisers verleende ontheffing van het licentieverbod dat geldt voor
in betrokken en de aan een aantal eisers verleende
watervergunning voor het plaatsen van werken op de oever van het dijnenspuikanaal,
ingetrokken.

Bij besluiten van 7 september 2018 (de bestreden besluiten) heeft verweerder de bezwaren van eisers ongegrond verklaard

Eisers hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 22 mei 2019.

Verschenen is eiser bijgestaan door zijn gemachtigde. Verschenen is eiser

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde en door beide werkzaam bij Rijkswaterstaat.

Nu afloop van de zitting heeft de rechtbank onmiddellijk uitspraak gedaan.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de herwegen geëerd;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- herroept de primaire besluiten;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde bestreden besluiten; draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 170,- aan ieder van de eisers te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van € 2.048,-; tot een bedrag van € 2.048,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 2.048,-. Het door verweerder aan zijn betalingsverplichting heeft voldaan.

Overwegingen

1. De rechtbank geeft hiervoor de volgende motivering
2. Eisers zijn allen bewoners en/of eigenaar van een woonhooft gelegen in het ter hoogte van Verweerder heeft aan Biunenvaartpolitieergement verleend van het ligplaatsverbod dat geldt voor I. Verweerder heeft tevens op grond van de Waterwet in 2005 een watervergunning verleend aan eisers voor het plaatsen van werken op de oever van het Biunenvaartkanaal.

Het college van burgemeester en wethouders van Velven (hierna: het college van burgemeester en wethouders) heeft Rijkswaterstaat II er bij brief van 20 februari 2017 op gewezen dat de woonboten in het Biunenvaartkanaal niet beschikken over een omgevingsvergunning en dat deze situatie geliefd daarop in strijd is met artikel 2.3a, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het college van burgemeester en wethouders heeft Rijkswaterstaat verzocht om zijn plicht om zich te houden aan de regelgeving, in het bijzonder de regels van de Wabo. Het college van burgemeester en wethouders heeft aan er van uit te gaan dat Rijkswaterstaat het proces dat moet leiden tot beëindiging van de overtreedingen van het bestemmingsplan, onverwijld in gang zet. Verweerder is voorts overgegaan tot intrekking van de aan eisers verleende

ligplaatsontheffingen en watervergunningen.

3. De rechtbank stelt voorop dat de onderhavige procedures uitsluitend zien op de intrekking van de ligplaatsontheffingen dan wel de watervergunningen. Dit betekent dat de planologische situatie en de daaruit voortvloeiende juridische consequenties en/of eventuele handhavingssacties van het college van burgemeester en wethouders, buiten de omvang van dit geding valt.
4. Voorts stelt de rechtbank, naar aanleiding van de behandeling ter zitting, vast dat verweerder zich ten aanzien van de intrekking van de ligplaatsontheffingen heeft gebasceerd op de zogeheten geïmpliceerde intrekkingbevoegdheid. Dit betekent dat in de bevoegdheid tot verlening van een beschikking, de bevoegdheid tot intrekking is verdisconteerd. Ten aanzien van de intrekking van de watervergunningen heeft verweerder tevens gewezen op de in artikel 6:22 van de Waterwet vervatte intrekkingbevoegdheid.
5. In beide gevallen betreft het de intrekking van een begunstigende beschikking. In beginsel komt de intrekking van een dergelijke beschikking in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het materiele zorgvuldigheidsbeginsel. De bescherming door deze zogeheten algemene beginselen van behoorlijk bestuur betekent niet dat een begunstigende beschikking nooit zou kunnen worden ingetrokken. Aan een intrekking moeten echter wettelijke voorwaarden worden ingetrokken. Aan een intrekking moet de bevoegdheid van het desbetreffende bestuursorgaan en moet een intrekking derhalve de behartiging van de belangen van dat bestuursorgaan dienen. Verder zal in zo'n geval niet lukraak tot intrekking kunnen worden overgegaan, maar zal tevens sprake moeten zijn van een zodanig zwaarwegend belang dat het belang van het bestuursorgaan bij intrekking dient te prevaleren boven het belang van eisers bij voortzetting van de huidige situatie.
6. De rechtbank is niet gebonden van een zodanig zwaarwegend belang. Het administratieve belang van het bijhouden van een actueel vergunningbestand, zoals namens verweerder aangevoerd, kan in ieder geval niet als zodanig worden gehavilificeerd. Hetgeen verder in dit verband namens verweerder is aangevoerd, bijvoorbeeld de dreiging van handhaving door het college van burgemeester en wethouders richting Rijkswaterstaat levert naar oordeel van de rechtbank evenmin een dergelijk belang op.
7. Dit betekent dat geconcludeerd moet worden dat verweerder ten onrechte gebruik heeft gemaakt van zijn intrekkingbevoegdheid ten aanzien van de ligplaatsontheffingen, zodat de beroepen in zoverre gegrond zijn en de bestreden besluiten voor zover deze betrekking hebben op de intrekking van de ligplaatsontheffingen moeten worden vernietigd. Voor zover verweerder zich ten aanzien van de intrekking van de watervergunningen heeft willen baseren op artikel 6:22 van de Waterwet, is met voorgenomde vernietiging ten aanzien van de ligplaatsvergunningen, geleid op de samenhang in de besluitvorming, evenmin een actuele noodzaak tot intrekking van de watervergunningen aanwezig. Ook voor zover de beroepen zien op de intrekking van de watervergunningen zijn deze gegrond.
8. Voorshands valt niet te overzien of en in hoeverre deze uitspraak gevolgen heeft voor de houding van het college van burgemeester en wethouders inzake een eventuele handhaving op grond van het bestemmingsplan. Maar deze onduidelijkheid leidt niet tot een ander oordeel omdat ook dan voor eisers rechtsbescherming openstaat.
9. De beroepen zijn gegrond en de rechtbank vernietigt de bestreden besluiten.

Omdat uit het voorgaande volgt dat de primaire besluiten niet in stand kunnen blijven, ziet de rechtbank aanleiding gebruik te maken van zijn bevoegdheid om op grond van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb zelf in de zaak te voorzien door de primaire besluiten te herroepen.

10. Omdat de rechtbank de beroepen gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dit verder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoed.

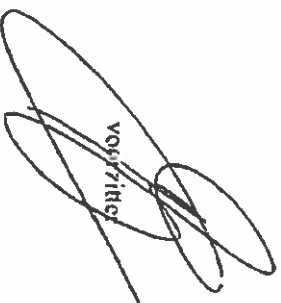
11. De rechtbank veroordeelt verder in de door eisers gemaakte proceskosten.

Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vast op € 2.048,- (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor de hoorzitting in bezwaar, 1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1).

Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand in bezwaar en in beroep voor te stellen vast op € 2.048,- (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor de hoorzitting in bezwaar, 1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 512,- en een wegingsfactor 1).

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. J.H.A.C. Everaerts, voorzitter, en mr. E.B. de Vries-van den Heuvel en mr. drs. B. Veerman, leden, in aanwezigheid van mr. Y.R. Bronsstra van Hershagen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 22 mei 2019.

griffier

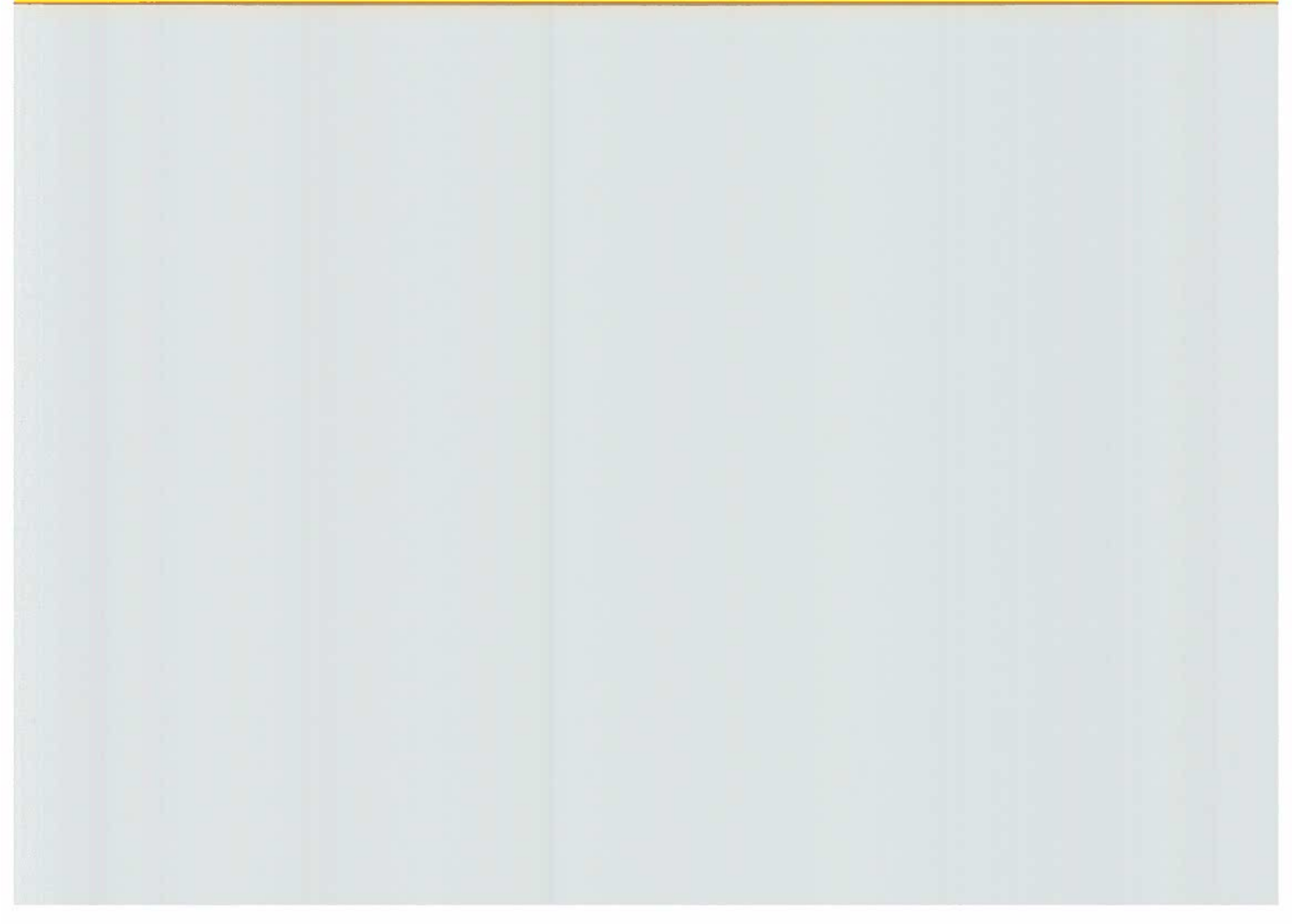

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

28 MEI 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending van het proces-verbaal daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

1. Opening, mededelingen

2. Uitkomst mogelijkheden alternatieve ligplaatsen

Er is door een ieder gezien of er in de 'eigen wateren' alternatieve legale ligplaatsen beschikbaar zijn. RWS heeft aangegeven dat dit niet het geval is. In de wateren waarvoor PNH de beheerder is ook niet. De gemeente heeft 1 plek voor 1 woonboot gevonden.

Zijn er nog recente andere locaties gevonden? Zo niet, dan wordt voorgesteld te concluderen dat de kans klein is dat alternatieve ligplaatsen voorhanden zijn.

3. Gevolg uitspraak Rechtbank Haarlem over Intrekken Ligplaatsontheffing

In mei 2019 heeft de Rechtbank Haarlem het besluit tot intrekking van de ligplaatsontheffingen vernietigd (bijgaand). De bewoners zijn op formele gronden in het gelijk gesteld. RWS had de ontheffing op grond van de strijd met het bestemmingsplan niet mogen in trekken. RWS kon haar spoedeisend belang vanuit de Scheepvaartwet niet aantonen.

Voorgesteld wordt

4. Inzet omgevingsmanager

In 2017 is gestart met de inzet van de omgevingsmanager voor mediation en hulp bij het zoeken naar alternatieve woonlocaties voor de woonbootbewoners.

Zowel de uitspraak van de Raad van State als de uitspraak van de Rechtbank Haarlem heeft de casus in een ander daglicht gezet. Planologisch liggen de woonboten er niet legaal, er is een gedoogbeschikking tot maart 2023 en de ligplaatsontheffing is in stand gebleven. Alternatieve legale ligplaatsen zijn niet gevonden. Er is geen zicht op acties voor maart 2023.

Voorgesteld wordt dan ook om de inzet van de omgevingsmanager vanuit het bestuurlijk overleg te beëindigen.

5. Bestuurlijk overleg

In maart 2019 was het laatste bestuurlijke overleg (bijgaand de afsprakenlijst). Het overleg van juni was geannuleerd in verband met de presentatie van het nieuwe coalitieakkoord van de provincie. De eerst volgende mogelijkheid voor een bestuurlijk overleg is op 4 december 2019.

Voorstel concept

Voorbeeld wordt om:

• Inzet omzetingsmanager
Voorbeeld wordt om

• Sluiting

6. Sluiting

CONCEPT Afsprakenlijst bestuurlijk overleg Woonboten Spuisluis

22 maart 2019

1. Openingen en mededelingen

Notulist
Oekrasadviseur

Aanwezig

Jack van der Hoek (provincie
Noord-Holland)
Elinor Sal (interne Velsen)

(Rijkswaterstaat)

(Omgevingsinrichting/
Vriessen) (Gemeente

(Rijkswaterstaat)

(provincie Noord-Holland)
J (provincie
Noord-Holland)

(provincie Noord-Holland)

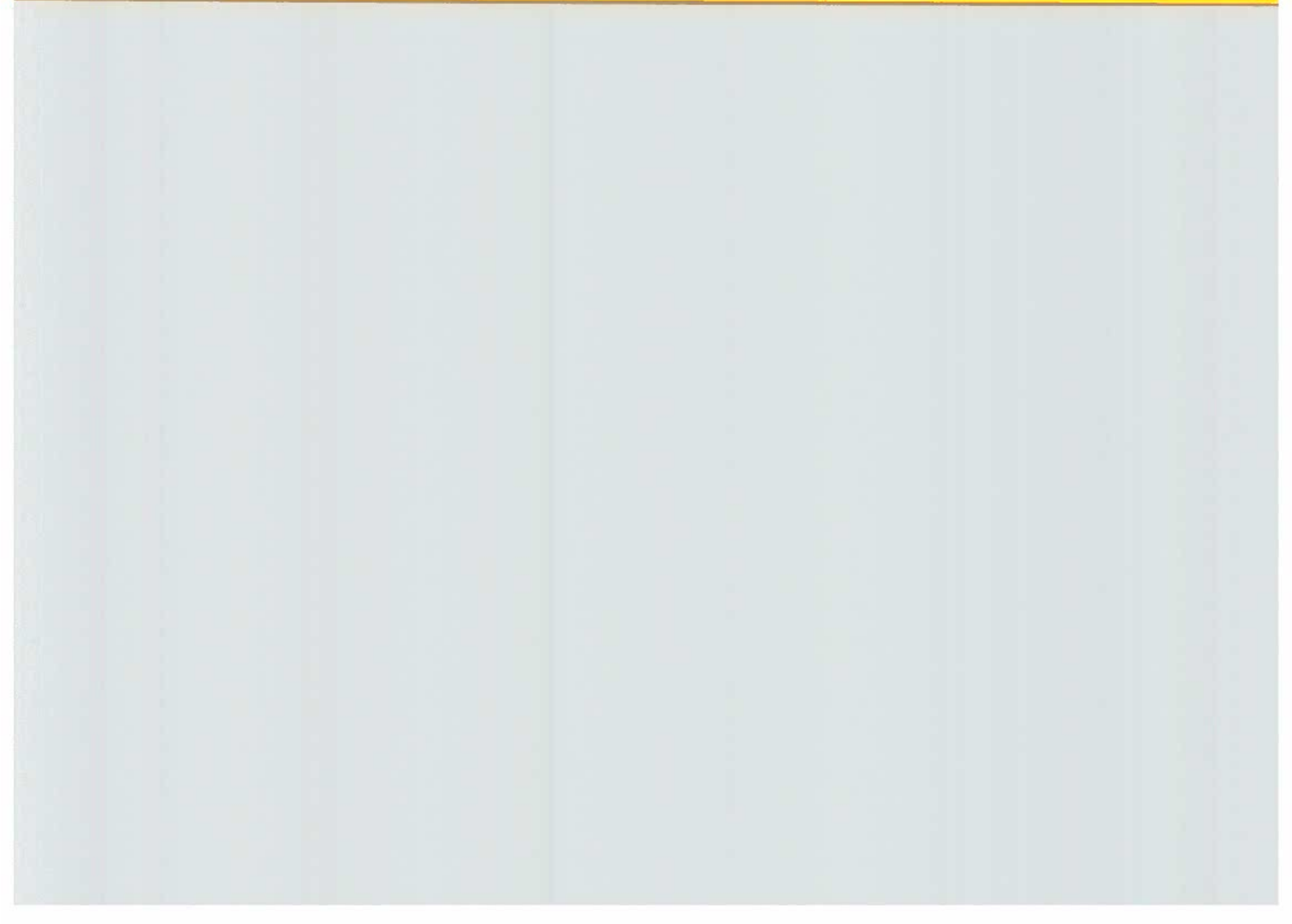
Afwezig

Kopie aan

2 | 2 22 maart 2019

8. Sluiting

De vergadering wordt gesloten.

1. Opening en mededelingen

2. Afsprakenlijst BO 22 maart 2019
Voorgesteld wordt de afsprakenlijst vast te stellen.

3. Bezinning situatie en mogelijkheden voor het vervolg
*Sinds 2016 wordt dit BO gevoerd. De afgelopen periode, vanaf het laatste BO tot op heden, is gebruikt om te bezien of we nog op de goede weg zitten (bezinning).
Bijgaand een beschrijving van de huidige situatie. Aan de hand van scenario's is getracht de mogelijkheden voor het vervolg te schetsen. Daarbij zijn de scenario's afgezet vanuit leders perspectief en bevoegdheden. De beschrijving is om het gesprek te voeren of de gekozen weg nog steeds de juiste is en welke vervolgstappen daarbij horen. Voorgesteld wordt om het verdere traject ambtelijk beleggen. Indien nodig kan een bestuurlijk overleg georganiseerd worden.*

4. Omgevingsmanager
Momenteel is er nog steeds sprake van de inzet van een omgevingsmanager. Afhankelijk van de uitkomst van 3 kan worden aangegeven of dit als zodanig moet worden voortgezet.

5. Sluiting

CONCEPT Afsprakenlijst bestuurlijk overleg Woonboten Spuisluis

22 maart 2019

1. Openingen en mededelingen

- Een agendapunt wordt toegevoegd: selectieve onttrekking I.K.V. woonboten.
- Voor het verslag wordt volstaan met een zakelijke beschrijving.

Notulist
beleidsadviseur

Aanwezig
Jack van der Hoek (provincie Noord-Holland)
F. van Raaij (gemeente Velsen)

2. Verslag Bestuurlijk Overleg 13 Juni 2018

Het verslag is gewijzigd vastgesteld. Aan de tekst:
Na een "wat als" gesprek over de mogelijke uitspraak van de rechter op het besluit van RWS wordt een aantal scenario's besproken. Aangegeven wordt

(Kluiswaterstaal)
Vrijgeving smaltages,
(gemeente

is toegevoegd:

3. Stand van zaken

- a. Uitspraak Raad van State
De conclusie is dat de woonboten er bestemmingsplan technisch niet legaal liggen.
- b. Intrekking ontheffingen ligplaatsverbod RWS
De zitting en de uitspraak zijn relevant voor de vervolgstappen. Tegen uitspraak rechtbank kan beroep worden aangetekend.
- c. De boot op zalen
Het wordt vastgesteld dat hij een bouwvergunning heeft. Hij heeft eind februari een afschrift van zijn (bouw-/omgevings)vergunning aangevraagd bij de omgevingsdienst. Gemeente Velsen geeft aan dat de vergunning mogelijk bij de gemeente te vinden is. (actie gemeente Velsen)
- d. Wob-verzoek
Er is een Wob-verzoek ingediend t.a.v. het overleg over de woonboten Spuisluis door [naam] en [naam]. Het is nog niet duidelijk wanneer de zitting bij de rechtbank is.
- e. Teruikoppeling rondle omgevingsmanager
Er is teleurstelling n.a.v. de uitspraak van de Raad van State. De bewoners denken pas weer verder te kunnen bij een verwijdering. Ze willen alleen contact als er een substantieel bedrag komt, geen verhuiskosten etc. Willen bij handhaving compensatie afdwingen. Drie bewoners gaven aan

Afwezig
Kopie aan

- Bewoners willen wel praten. Dat het de hoofdprijs niet wordt begrijpen ze. Een andere ligplaats is bespreekbaar.

Naar aanleiding van de terugkoppeling:

Er kan geen geld gevraagd worden voor een ligplaats aangezien 'de gronden' van Rijkswaterstaat zijn.

- Provincie geeft aan geen grondslag te hebben voor het leveren van een financiële bijdrage.
- Er wordt gezien of er geen andere ligplaatsen zijn (nu en verwacht in de loop naar 2023). Voorwaarde is dat het bestaande legale beschikbare plaatsen moeten zijn. Het is niet de bedoeling nieuwe ligplaatsen te creëren. (actie: allen).

4. Vervolg coalitie

- Dit onderwerp wordt opnieuw geagendeerd voor het volgende overleg. De afspraak over het besluit van Rijkswaterstaat wordt afgewacht. Als bekend is wanneer de zitting is worden een nieuw overleg gepland. (Actie provincie)
- Er is dan ook meer inzicht ten aanzien van mogelijke alternatieve ligplaatsen. (actie: allen)
- Als de omgevingsmanager gebeld wordt door een bewoner met de boodschap dat gevoeld wordt
Jan legt de omgevingsmanager dit terug in het bestuurlijk overleg. (actie: omgevingsmanager)

5. Inzet omgevingsmanager

- Dit onderwerp wordt gelet op het bovenstaande opgeschort.

6. Communicatie

- Aangezien het besluit van Rijkswaterstaat over de Intrekking van de ligplaatsvergunningen bij de rechtbank ligt, wordt de zitting afgewacht en wordt daarna opnieuw de stand van zaken ervan gesproken.
De bewoners worden bericht (per brief) over de uitkomst van dit overleg. Als organisator van het overleg zal de provincie de brief sturen. Rijkswaterstaat, de gemeente en Provinciale Staten krijgen een afschrift van de brief. (actie: provincie)

7. Selectieve onttrekking

Betreft de zogenaamde zoutwater brievenbus i.v.m. de Zeesluis. Het ontwerp projectplan ligt ter inzage. Voor 2020 wordt aanbesteed. De woonboten Spuisluis liggen er achter. Aangegeven wordt dat de woonboten de getijdebeweging niet zullen merken.

8. Sluiting

De vergadering wordt gesloten.

Scenario's

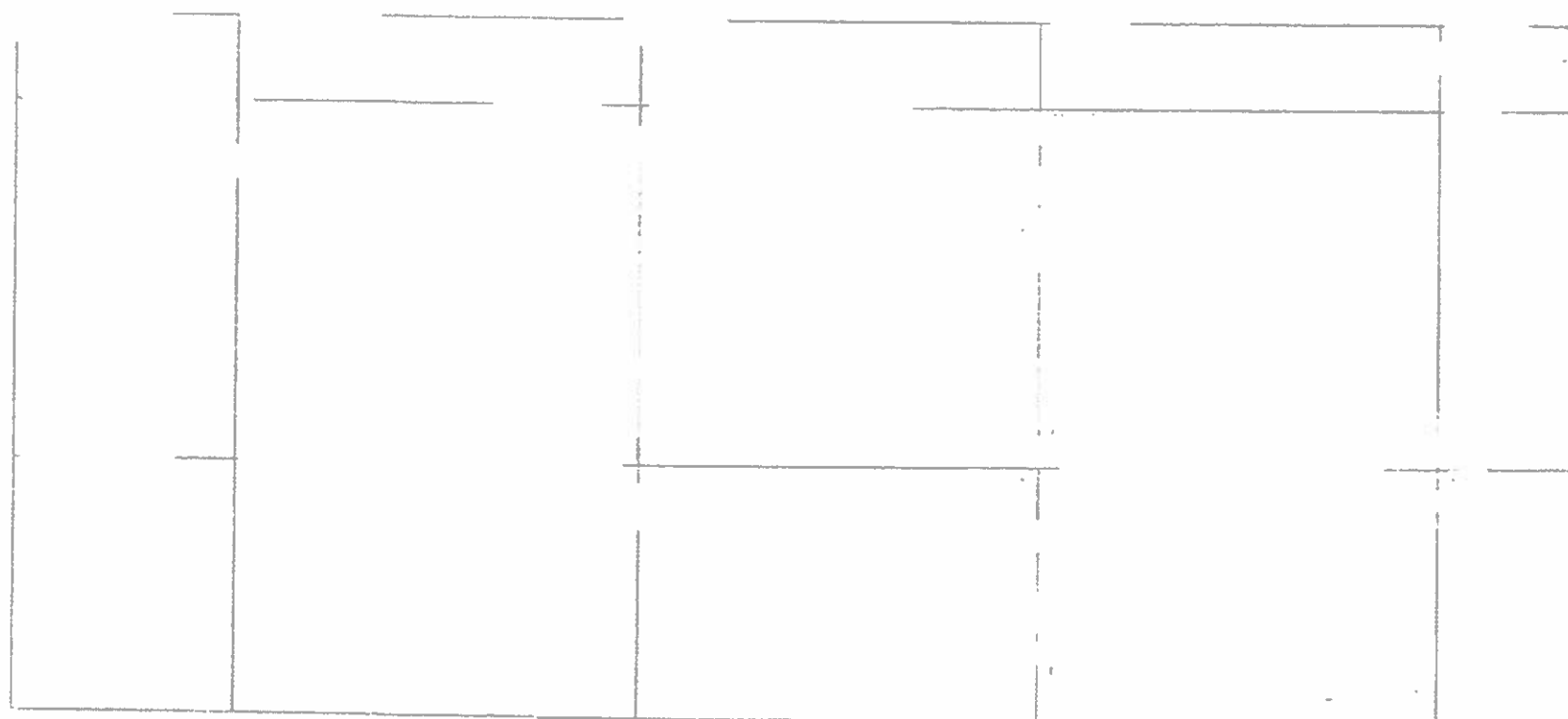
-
-
-
-
-
-
-
-

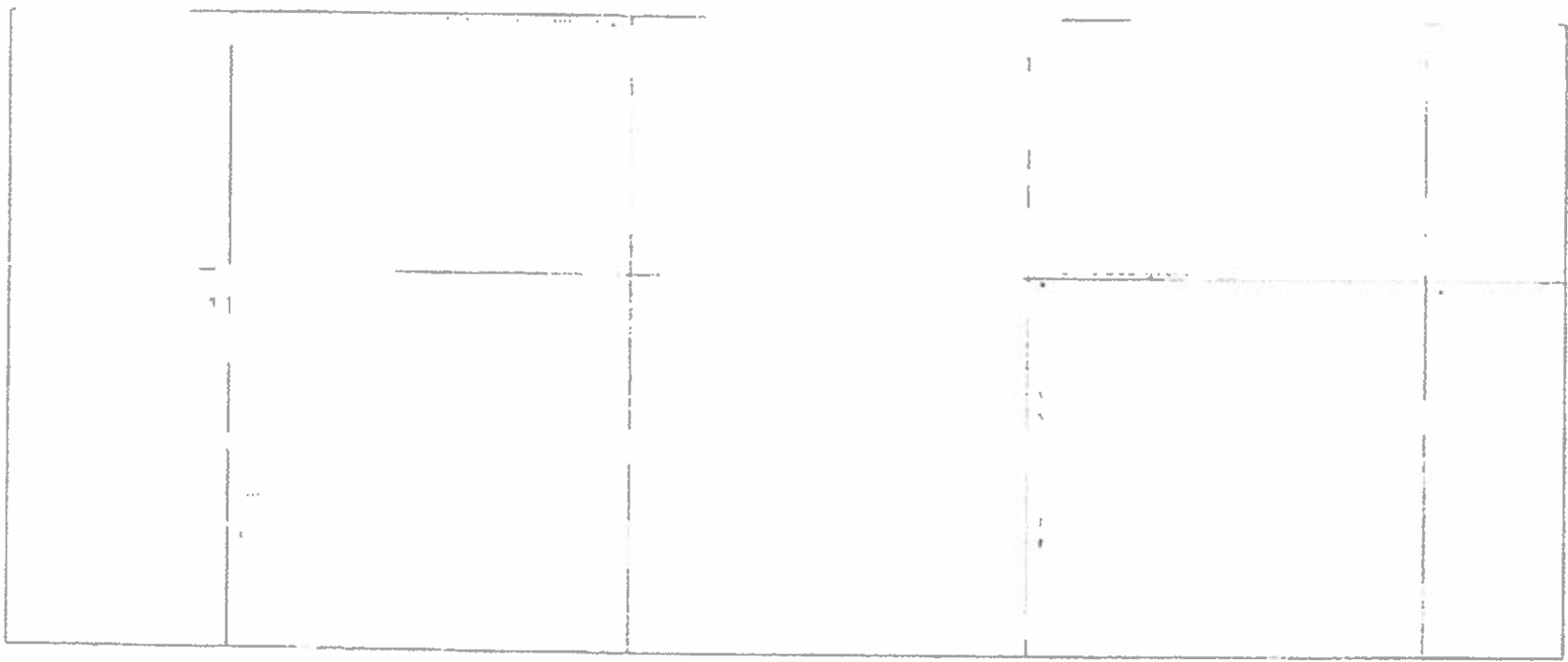
-
-

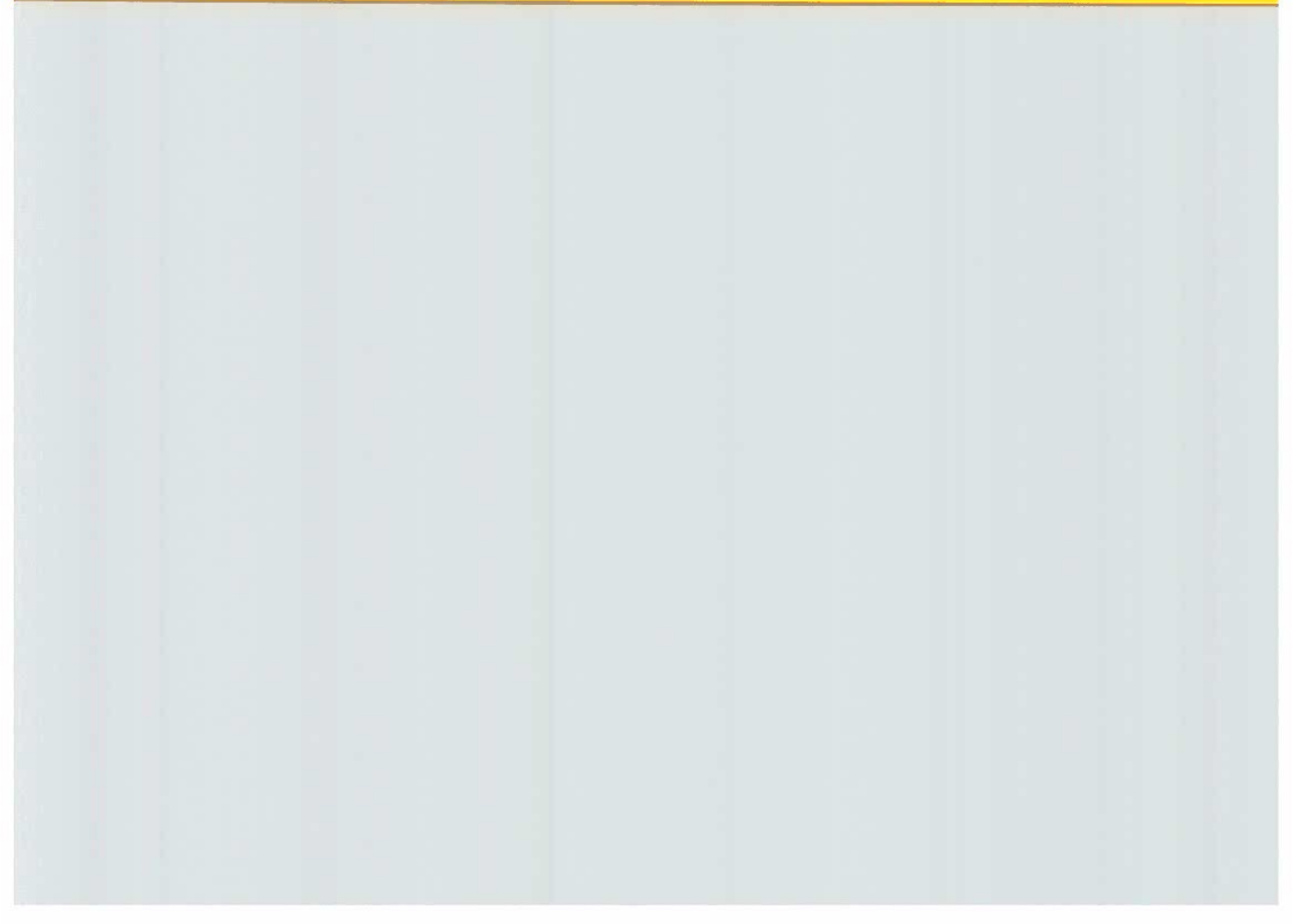

In onderstaand schema staan de scenario's in perspectief van de verschillende overheden ieder vanuit de eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden.

1. Het gezamenlijk doel is nog steeds om, vanwege het slechte woon- en leefklimaat, de woonboten te laten verrekken voordat de gedoogverklaringen verlopen (1 maart 2023).
2. De communicatie blijft belangrijk.
3. Het proces is nu in een nieuwe fase. Er is beweging en niet alle bewoners volgen een zelfde tempo. Per woonboot wordt bezien wat de mogelijkheden zijn. Het contact met bewoners wordt zodoende binnen de organisaties van gemeente Velsen en RWS belegd.
4. De inzet van de omgevingsmanager wordt per direct opgezegd (actie PNH). Op een later moment wordt aan de hand van waar we dan staan bepaald wat nodig is.
5. Bewoners worden geïnformeerd door gezamenlijke brief. RWS neemt voortouw hiertoe, het concept wordt ambtelijk onderling afgestemd, en is aanspreekpunt voor bewoners.
6. RWS en gemeente sluiten een verhuisbijdrage voor de woonbootbewoners niet uit.
7. PNH kan wel bijdragen t.a.v. het proces, niet ten aanzien van de verhuisbijdrage.
8. Wijziging afsprakenlijst 22 maart t.a.v. punt c' is een bouwwerk en bezien werd of een vergunning van rechtswege verleend was.
9. Voor de zomer bezien of doel bereikt lijkt te worden of dat er iets anders nodig is. Indien nodig, mocht er wel beweging zijn maar de deadline van 1 maart niet worden gehaald, kan overwogen worden een gedoogverklaring voor korte termijn/ de te overbruggen periode te verstrekken.

INGEKOMEN 12 APR. 2018

College van gedeputeerde staten van Noord-Holland
Postbus 3007
2001 DA HAARLEM

Datum: 11 april 2018
Case nummer: 201802988/1/R6

Uw kenmerk:

Inlichtingen

070-4264835

Onderwerp:
Noord Holland/prov. coördinatiegroep
Omgevingsvergunning zes windturbines
Spuislus

Procedure:
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

Bij de Afdeling is bovenvermelde procedure gestart door:

Deze procedure heeft betrekking op de beschikking van College van gedeputeerde staten van Noord-Holland van 21 februari 2018, 899892/973963

Vervolgcorrespondentie

Aan deze procedure zijn een zaaknaam en een zaaknummer toegekend. Deze vindt u hierboven onder de kopjes "Onderwerp" en "Oms nummer" in alle correspondentie over deze zaak worden deze naam en dit nummer vermeld.

U wordt verzocht om in uw correspondentie steeds het toegevoegde zaaknummer te vermelden.

Behandelmwijze

Deze zaak wordt versneld behandeld.

Werkwijze

Wilt u (meer) informatie over de werkwijze van de Afdeling, bezoek dan de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Over de verdere behandeling van deze zaak ontvangt u nader bericht.

• Raad
vanStade

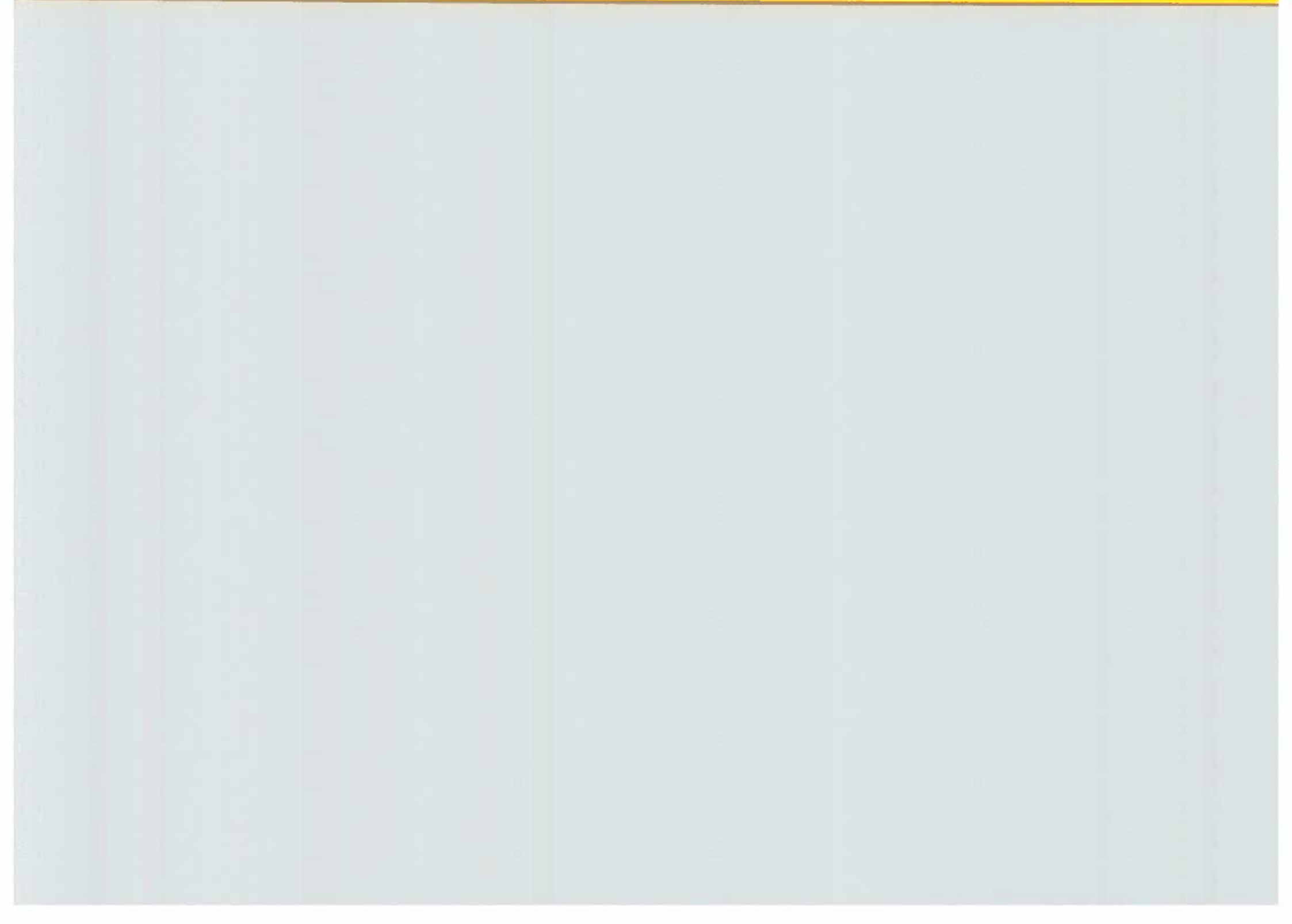
201802988/1/R6

2008.12.11.12

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

De griffie is op 27 april en op 10 en 11 mei gesloten.

ECLI:NL:RBAMS:2017:9064

Uitspraak delen

Instantie

Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak

07-11-2017

Datum publicatie

30-01-2018

Zaaknummer

AWB - 16 _ 3573

Rechtsgebieden

Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken

Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie

De brief waarin eiser is meegedeeld dat niet zal meegewerkt aan zijn verzoek om de ligplaatsen van zijn woonboten te legaliseren en waartoe een aanbod tot verplaatsing van de woonboten is gedaan, is geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb.

Het gebruik van de locaties voor de woonboten is gelegaliseerd door het overgangsrecht. Er is geen sprake van met het bestemmingsplan strijdig gebruik. Dat biedt geen grondslag om aan eiser een last onder dwangsom op te leggen.

Vindplaatsen

Rechtspraak.nl

Verrijkte uitspraak

Uitspraak delen

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummers: AMS 16/3573 en AMS 16/6747

uitspraak van de meervoudige kamer van 7 november 2017 in de zaken tussen

[eiser] , te Amsterdam, eiser

(gemachtigde: mr. B.J. Meruma),

en

het algemeen bestuur van de bestuurscommissie stadsdeel Oost van de gemeente

Amsterdam, verder: het algemeen bestuur,

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, verder: het college,

tezamen: verweerders,

(gemachtigde namens verweerders : mr. S. Haak).

Procesverloop

Over het beroep met zaaknummer AMS 16/3573

In zijn brief van 26 november 2015 heeft het algemeen bestuur eiser bericht dat niet zal worden meegewerkt aan het verzoek om de ligplaatsen van de woonboten [naam 1] en [naam 2] te legaliseren. Daarnaast heeft het algemeen bestuur een aantal alternatieve ligplaatsen aangeboden.

Met zijn besluit van 12 april 2016 (het bestreden besluit 1) heeft het algemeen bestuur het bezwaar van eiser tegen de brief van 26 november 2015 niet-ontvankelijk verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit 1 beroep ingesteld.

Het algemeen bestuur heeft een verweerschrift ingediend.

Over het beroep met zaaknummer AMS 16/6747

Met zijn besluit van 21 juli 2016 (het bestreden besluit 2) heeft het college beslist dat eiser een dwangsom van € 20.000,- in eens moet betalen als hij zijn woonboten aan [adres] te Amsterdam niet binnen zes maanden weghaalt.

Eiser heeft daartegen bezwaar gemaakt. Op 30 september 2016 heeft eiser het college verzocht om in te stemmen met rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het college heeft daarmee ingestemd. Het bezwaarschrift is vervolgens als beroepschrift doorgezonden naar de rechtbank, waar het als beroepschrift in behandeling is genomen.

Eiser heeft op 7 december 2016 een verzoek om voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 24 januari 2017 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het bestreden besluit 2 tot de uitspraak op het beroep geschorst.

Ten aanzien van beide beroepen

De zaken zijn gevoegd behandeld tijdens de zitting van 28 september 2017. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerders hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde.

Overwegingen

De feiten

1.1 Eiser is eigenaar van de woonboten [naam 1] en [naam 2] (hierna: de woonboten). De woonboten liggen sinds 1979 respectievelijk 1980 aan [adres] (hierna: de locaties). De locaties vielen toen nog onder de gemeente Diemen. Op dat moment gold er geen bestemmingsplan. Het Algemeen uitbreidingsplan van de gemeente Diemen uit 1964 (AUP) was destijds van kracht waarbij de locaties de bestemming "Water" hadden. In het AUP waren geen verbodsregels opgenomen. In de jaren '90 heeft er een grenscorrectie plaatsgevonden waarna de locaties binnen de gemeente Amsterdam vielen. Met de inwerkingtreding van het bestemmingsplan [naam 3] "1" (het bestemmingsplan 1996) is het innemen van ligplaatsen op de locaties niet positief bestemd. Eiser heeft daar bij de totstandkoming van het bestemmingsplan 1996 ook niet om gevraagd. In het huidige bestemmingsplan [naam 3] "2" (het bestemmingsplan 2013) zijn de ligplaatsen op de locaties opnieuw niet positief bestemd.

1.2 Het algemeen bestuur heeft in zijn brief van 18 november 2014 eiser bericht dat voor het innemen van een ligplaats met de woonboten geen vergunning als bedoeld in de Verordening op het Binnenwater 2010 is verleend. Het innemen van een ligplaats is volgens het algemeen bestuur in strijd met het bestemmingsplan 2013. Het algemeen bestuur heeft eiser aangeboden de woonboten te verplaatsen naar een alternatieve locatie. Eiser heeft vervolgens tijdens een gesprek op 11 december 2014 aangegeven dat hij er de voorkeur aan geeft de ligplaatsen van de woonboten op de locaties te legaliseren. Hierop heeft het algemeen bestuur de in het kopje "Procesverloop" genoemde brief van 26 november 2015 aan eiser gestuurd en daarbij meegedeeld dat als eiser niet ingaat op het aanbod, de gemeente zal overgaan tot handhaving.

1.3 Op 6 januari 2016 heeft eiser twee afzonderlijke bezwaarschriften ingediend tegen de brief van 26 november 2015. Volgens eiser is deze brief gericht op rechtsgevolg vanwege de expliciet

geformuleerde weigering om mee te werken aan legalisatie. Omdat aan eiser een verplaatsingsaanbod is gedaan, is volgens eiser daarnaast sprake van een verplaatsingsbesluit in de zin van het Verplaatsingsprotocol van Amsterdam-Oost.

1.4 Met het bestreden besluit 1 heeft het algemeen bestuur – conform het advies van de bezwaarschriftencommissie – de bezwaren van eiser niet-ontvankelijk verklaard, omdat de brief van 26 november 2015 geen besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.

1.5 Met het bestreden besluit 2 heeft het college vervolgens beslist dat de woonboten niet op de locaties mogen blijven liggen en daarom vóór 21 januari 2017 verplaatst moeten worden, op straffe van een dwangsom van €20.000.

Ten aanzien van het beroep met zaaknummer AMS 16/3573

2. De vraag die de rechtbank in deze zaak moet beantwoorden is of de brief van

26 november 2015, met daarin de vervatte beslissing van het algemeen bestuur dat niet zal worden meegewerkt aan legalisatie van de ligplaatsen van de woonboten op de huidige locaties en het aanbod tot verplaatsing van de woonboten, een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.

Standpunt van het algemeen bestuur

3.1

Volgens het algemeen bestuur is de mededeling dat niet zal worden meegewerkt aan legalisatie geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, omdat de mededeling niet is gericht op enig rechtsgevolg en ook geen wijziging in de rechten en plichten van eiser doet ontstaan. Het is volgens het algemeen bestuur vaste rechtspraak dat bestuurlijke rechtsoordelen in beginsel niet voor bezwaar en beroep vatbaar zijn.

3.2

Er is verder geen wettelijke grondslag voor een "verplaatsingsbesluit". Er is slechts sprake van een protocol waarin wordt gesproken over een bestuurlijk standpunt om te gaan verplaatsen. Dat is geen Awb-besluit, maar een intern voorbereidend besluit om diverse acties te ondernemen om een verplaatsing te bewerkstelligen. In het protocol worden de wel benodigde Awb-besluiten genoemd. Dat in het Verplaatsingsprotocol vermeld staat dat een verplaatsingsprocedure begint met een verplaatsingsbesluit waartegen rechtsmiddelen openstaan, maakt volgens het algemeen bestuur niet dat de brief van 26 november 2015 als een besluit in de zin van de Awb moet worden aangemerkt. Het algemeen bestuur heeft tijdens de hoorzitting naar voren gebracht dat met een dergelijk besluit ook de vaststelling van het bestemmingsplan bedoeld kan zijn. Dit is een besluit waartegen beroep kan worden ingesteld. Het algemeen bestuur is van mening dat slechts wanneer een handhavingprocedure wordt gestart dan wel een beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning tot afwijking van het bestemmingsplan wordt genomen, sprake is van een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit.

Standpunt van eiser

4. Eiser vindt dat de brief van 26 november 2015 wel als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb moet worden beschouwd. Kort gezegd voert eiser daartoe aan dat het algemeen bestuur met de bestreden verplaatsingsbeslissing te kennen geeft dat het zoeken naar een eindoplossing is geëindigd en dat er een gemotiveerde, individuele scenariokeuze is gemaakt. Als het besluit tot scenariokeuze onherroepelijk wordt en de ligplaatsen in strijd met deze scenariokeuze in gebruik blijven, dan ligt de weg open naar een handhavingprocedure. De brief van 26 november 2015 is volgens eiser daarom gericht op rechtsgevolg. Het oordeel van de rechtbank

5. In artikel 1:3, eerste lid, van de Awb staat wat onder een besluit wordt verstaan. Een besluit is een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Over de mededeling van verweerder dat niet wordt meegewerkt aan legalisatie

6.1

De rechtbank is van oordeel dat met de mededeling dat niet wordt meegewerkt aan legalisatie weliswaar sprake is van een schriftelijke beslissing van het algemeen bestuur, maar dat deze beslissing niet gericht is op zelfstandig rechtsgevolg. De rechtbank geeft hiervoor de volgende redenen.

6.2

In de brief van 26 november 2015 heeft verweerder aangegeven dat hij de ligplaatsen op de huidige locaties in strijd acht met een goede ruimtelijke ordening en dat er daarom geen aanleiding bestaat om af te wijken van het eerdere standpunt dat de woonboten moeten worden verplaatst. Als eiser de overtreding niet opheft door niet in te gaan op het aanbod van het algemeen bestuur om de woonboten te verplaatsen, zal handhavend worden opgetreden. Het algemeen bestuur geeft hiermee dus slechts inzicht in de rechtsgevolgen die de toepassing van de toepasselijke regelgeving met zich mee brengen. Dit is een bestuurlijk rechtsoordeel dat op zich geen wijziging brengt in de al aanwezige rechtspositie van eiser.

6.3

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State - het hoger beroepscollege in dit soort zaken - (hierna: de Afdeling) is een bestuurlijk rechtsoordeel in de regel geen besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.³

In uitzonderingssituaties is dat anders. Daartoe is in ieder geval vereist dat het voor de betrokkenen onevenredig bezwarend is om het geschil over de interpretatie van rechtsregels via een beroepsprocedure over een daadwerkelijk besluit bij de bestuursrechter aan de orde te stellen.⁴

6.4

Op het moment dat daadwerkelijk handhavend wordt opgetreden heeft eiser de mogelijkheid om daar rechtsmiddelen tegen in te stellen. Niet gesteld of gebleken is dat het onevenredig bezwarend voor eiser is om die procedurele weg te bewandelen. De rechtbank is daarom van oordeel dat de brief van 26 november 2015 geen besluit is waartegen rechtsmiddelen openstaan en dat er ook geen sprake is van een uitzonderingssituatie waardoor er toch rechtsmiddelen tegen die brief zouden openstaan. Dat in de brief ook een verplaatsingsaanbod voor de woonboten wordt gedaan, maakt dit niet anders.

6.5

Eiser heeft aangevoerd dat sprake is van een bijzondere situatie omdat er aan deze mededeling van verweerder een lange geschiedenis vooraf is gegaan en omdat de weigering van verweerder heel stellig is. Dit betoog maakt het oordeel van de rechtbank niet anders. Eiser kan ook deze argumenten immers in een eventuele handhavingsprocedure aan de orde stellen.

Ten aanzien van de mededeling over de verplaatsing van de woonboten

7.1

De tweede vraag die rechtbank moet beantwoorden is of met het in de brief van 26 november 2015 gedane aanbod sprake is van een verplaatsingsbesluit waartegen eiser bezwaar kon maken.

7.2

De rechtbank vindt dat in de brief van 26 november 2015 geen sprake is van een verplaatsingsbesluit, maar van een verplaatsingsaanbod waarbij is meegedeeld welke ligplaatsen voor de woonboten beschikbaar zijn. Dit aanbod is een voorbereidingshandeling in de zin van artikel 6:3 van de Awb om te kunnen komen tot een verplaatsingsbesluit en geldt op dit artikel niet vatbaar voor bezwaar of beroep. Eiser heeft weliswaar gewezen op het Verplaatsingsprotocol van 14 maart 2013 waarin onder meer is opgenomen dat tegen het verplaatsingsbesluit rechtsmiddelen open staan. Het protocol kan echter geen afbreuk doen aan wat in de wet en de jurisprudentie is bepaald. De rechtbank is verder niet gebleken dat de beslissing eiser los van het voor te bereiden

besluit rechtstreeks in zijn belang treft. De redelijkheid van het aanbod kan immers in de handhavingprocedure aan de orde worden gesteld.

7.3

Ook om die reden kan de mededeling van verweerder niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Voormelde mededeling roept geen zelfstandig rechtsgevolg in leven.

Conclusie

8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bezwaar van eiser tegen de brief van 26 november 2015 terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Het beroep van eiser is ongegrond.

9. Voor een veroordeling in de proceskosten of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

Ten aanzien van het beroep met zaaknummer 16/6747

10.1

Met het bestreden besluit 2 heeft het college eiser gelast om binnen een begunstigingsstermijn van zes maanden na verzenddatum van dit besluit het met het bestemmingsplan strijdige gebruik op de locaties te staken en gestaakt te houden, en het innemen van een ligplaats zonder vergunning te staken en gestaakt te houden.

10.2

Tijdens de zitting heeft de gemachtigde van het college desgevraagd verklaard dat de grondslag van de last vooral ligt in het met het bestemmingsplan 2013 strijdige gebruik van de bewuste gronden. De gemachtigde van het college heeft tijdens de zitting verder toegeelicht dat, mocht de last met betrekking tot het met het bestemmingsplan strijdige gebruik geen stand houden, dit tot een andere afweging zou kunnen leiden voor wat betreft de last met betrekking tot het innemen van een ligplaats zonder vergunning.

10.3

Partijen zijn het er over eens dat het bestemmingsplan 2013 niet toestaat dat de woonboten ligplaats innemen op de huidige locaties. Zij verschillen wel van mening over de vraag of sprake is van overgangsrecht op grond waarvan het bestaande gebruik van de gronden mag worden voortgezet. De standpunten van partijen komen er op neer dat het college meent dat het gebruik niet is gelegaliseerd en dat eiser meent dat dat wel het geval is. Het oordeel van de rechtbank

11.1

De vraag die rechtbank in deze zaak moet beantwoorden is of het college bevoegd is om handhavend op te treden. Het college is daartoe alleen bevoegd als sprake is van een overtreding en door handhavend op te treden de overtreding wordt beëindigd. Daarom moet eerst worden vastgesteld of sprake is van een overtreding. Meer in het bijzonder gaat het om de vraag of het gebruik van de bewuste locaties door de woonboten van eiser is gelegaliseerd door overgangsrecht.

11.2

Op het moment dat eiser met de woonboten op de locaties een ligplaats innam gold ter plaatse het AUP. Daarin was in artikel 7 aan de locaties de bestemming "water" toegekend.

11.3

In het daarop volgende bestemmingsplan 1996 is aan de locaties de bestemming "water" toegekend. Deze gronden zijn volgens artikel 7, eerste lid, van de planvoorschriften aangewezen voor vaarwater en afwateringskanalen.

11.4

Op grond van artikel 10, derde lid, van de planvoorschriften bij het bestemmingsplan 1996 mag het gebruik van gronden en bebouwing dat afwijkt van het bestemmingsplan op het tijdstip waarop dat rechtskracht krijgt worden voortgezet.

11.5

In het bestemmingsplan 2013 is aan de locaties de bestemming "water" toegekend. Ter plaatse geldt de dubbelbestemming "waterstaat en waterkering". Aan de oevers is de bestemming "Groen-3" toegekend. Ter plaatse geldt de dubbelbestemming "waarde-ecologie".

11.6

In artikel 45.4 van de planvoorschriften bij het bestemmingsplan 2013 is bepaald dat het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet. In artikel 45.7 is bepaald dat artikel 45.4 niet van toepassing is op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

11.7

De rechtbank is van oordeel dat, daargelaten of het gebruik van de gronden bij aanvang in strijd was met het toen geldende AUP, met de inwerkingtreding van het daarop volgende bestemmingsplan 1996 dit gebruik onder het overgangsrecht van dit bestemmingsplan is gebracht, gelet op het bepaalde in artikel 10, derde lid, van de planvoorschriften. Bij dat bestemmingsplan is het gebruik immers niet als zodanig bestemd. Slechts als het bestaande gebruik is gewraakt, kan een beroep op de overgangsbepaling worden verhinderd. Het college heeft - desgevraagd - ter zitting gezegd dat er geen gegevens bekend zijn die er op duiden dat een dergelijke wraking heeft plaatsgevonden.

11.8

Artikel 45.7 van de planvoorschriften bij het bestemmingsplan 2013 brengt niet mee dat het gebruik vanaf dat moment niet langer onder het overgangsrecht viel. Het betreft immers gebruik dat niet in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan 1996, omdat het werd beschermd door het overgangsrecht van dat bestemmingsplan. Het college is er dus ten onrechte van uitgegaan dat het gebruik in strijd was met het vorige bestemmingsplan. De rechtbank vindt voor dit oordeel steun in de uitspraken van de Afdeling van 11 maart 2015 (ECLI:RVS:2015:714) en 26 april 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:1139).

11.9

De uitspraken van de Afdeling van 4 november 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:3357) en 14 januari 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:6) waar het college naar heeft verwezen leiden niet tot een ander oordeel. Deze uitspraken hebben namelijk geen betrekking op de situatie zoals die zich in het geval van eiser voordoet. In die uitspraken ging het om de vraag of er aanleiding bestond het strijdige gebruik al dan niet positief te bestemmen. Die vraag is pas aan de orde als duidelijk is dat het strijdige gebruik beschermd wordt door overgangsrecht van het toepasselijke bestemmingsplan.

Conclusie

12. De rechtbank is van oordeel dat het gebruik door eiser van de locaties is gelegaliseerd door het overgangsrecht. Het door het college aangenomen met het bestemmingsplan strijdige gebruik biedt daarom geen grondslag om handhavend op te treden. Dit leidt ertoe dat het bestreden besluit 2 alleen om die reden al in zijn huidige vorm geen stand kan houden. De overige door eiser aangevoerde beroepsgronden laat de rechtbank om die reden buiten bespreking.

13. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit 2.

14. Omdat het beroep gegrond is, bepaalt de rechtbank dat het college aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

15. De rechtbank veroordeelt het college in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 990,- (1 punt voor het indienen van het bezwaar-/Beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting).

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van het beroep met zaaknummer AMS 16/3573:

- verklaart het beroep ongegrond.

Ten aanzien van het beroep met zaaknummer AMS 16/6747:

- verklaart het beroep gegrond;
 - vernietigt het bestreden besluit 2;
 - draagt het college op het betaalde griffierecht van € 168, - aan eiser te vergoeden;
 - veroordeelt het college in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 990,-.
- Deze uitspraak is gedaan door mr. J.W. Vriethoff, voorzitter, en mrs. M.C.M. Hamer en T.L. Fernig - Rocour, leden, in aanwezigheid van mr. A.E. van Duinen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 7 november 2017.
- griffier voorzitter
- Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddelen

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogereberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Het bestemmingsplan 1996 is op 4 september 1996 vastgesteld, goedgekeurd op 15 april 1997, en onherroepelijk geworden op 11 januari 2000.

Het bestemmingsplan 2013 is vastgesteld op 25 juni 2013 en onherroepelijk geworden op 21 mei 2014.

Zie bijvoorbeeld de uitspraak van 1 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1057.

Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 15 december 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO7350.
Hulp bij zoeken

Er is een uitgebreide handleiding beschikbaar voor het zoeken naar uitspraken, met onder andere uitleg over:

- Zoeken op datum uitspraak/publicatie
- Zoeken op trefwoorden
- Zoeken op ECLI of LJN
- Zoeken op rechtsgebied
- Vindplaatsen zoeken bij uitspraak
- Uitspraak zoeken bij vindplaatsen

ECLI:NL:RBAMS:2018:2005

Uitspraak delen

Instantie

Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak

03-04-2018

Datum publicatie

06-04-2018

Zaaknummer

AMS 17/6121 en AMS 17/6124

Rechtsgebieden

Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken

Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie

Twee woonboten mogen aan een dijk in Amsterdam blijven liggen.

Vindplaatsen

Rechtspraak.nl

Verrijkte uitspraak

Uitspraak delen

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

Zaaknummers: AMS 17/6121 en AMS 17/6124

uitspraak van de meervoudige kamer van 3 april 2018 in de zaken tussen [eiser], te [woonplaats], eiser

(gemachtigde: mr. B.J. Meruma),

en

het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van stadsdeel Oost van de gemeente Amsterdam, verweerder

(gemachtigde: mr. S. Haak),

Proceeverloop

Bij besluiten van 18 augustus 2017 (de besluiten 1 en 2) heeft verweerder geweigerd om aan eiser ligplaatsvergunningen te verlenen voor de woonboten [woonboot 1] ([woonboot 1]) en [woonboot 2] op de locaties [adres 1] en [adres 2] te [woonplaats] .

Eiser heeft daartegen - bij afzonderlijke bezwaarschriften - bezwaar gemaakt. Op

12 september 2017 heeft eiser verweerder verzocht om in te stemmen met rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder heeft daarmee ingestemd. De bezwaarschriften zijn vervolgens als beroepschriften doorgezonden aan de rechtbank, waar deze als beroepschriften in behandeling zijn genomen

Bij besluiten van 13 februari 2018 (de besluiten 3 en 4) heeft verweerder de motivering van de besluiten 1 en 2 gewijzigd en daarbij wederom geweigerd om aan eiser ligplaatsvergunningen te verlenen voor de woonboten [woonboot 1] en [woonboot 2] .

Het onderzoek op de zitting heeft plaatsgevonden op 20 februari 2018. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ook is verschenen de echtgenote van eiser.

Overwegingen

1.1.

Eiser heeft op 24 maart 2017 twee aanvragen ingediend voor verlening van ligplaatsvergunningen ter legalisering van de ligplaatsen voor de woonschepen [woonboot 1] en [woonboot 2] aan de [adres 1] en [adres 2] te [woonplaats].

1.2. Bij brief van 23 juni 2017 heeft verweerder de beslistermijn met acht weken verlengd.

1.3. Bij de besluiten 1 en 2 heeft verweerder de ligplaatsvergunningen geweigerd. Verweerder legt aan deze besluiten ten grondslag dat gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) en de definitie van bouwwerk in het bestemmingsplan sprake is van strijd met de artikelen 21.2.1, 33.1, 35.1 en 37.2 van het bestemmingsplan IJburg, eerste fase (hierna het bestemmingsplan). Verweerder ziet geen aanleiding om van het bestemmingsplan af te wijken.

1.4. Bij brieven van 30 augustus 2017 heeft eiser verweerder in gebreke gesteld op grond van artikel 4:17 van de Awb, omdat niet tijdig op de aanvragen is beslist.

1.5. Eiser heeft op 12 september 2017 - bij afzonderlijke bezwaarschriften - bezwaar gemaakt tegen de besluiten 1 en 2.

1.6. Bij de besluiten 3 en 4 heeft verweerder de besluiten 1 en 2 gewijzigd.

Over de ingebrekestelling / vergunningverlening van rechtswege.

2. Partijen verschillen van mening over de vraag of verweerder tijdig op de aanvragen heeft beslist.

3. Eiser voert aan dat de brief van 23 juni 2017 - waarbij de beslistermijn is verlengd - niet tijdig, maar - gelet op het poststempel - pas op 7 juli 2017 is verzonden en pas op zaterdag 8 juli 2017, dan wel maandag 10 juli 2017 is ontvangen. Verweerder heeft daarmee de termijn pas verlengd, nadat die al was verlopen. Dat betekent volgens eiser dat de ligplaatsvergunningen gelet op het bepaalde in artikel 4:14 en paragraaf 4.1.3 van de Awb van rechtswege zijn verlengd.

Verweerder stelt dat de termijn tijdig is verlengd en dat de besluiten daardoor ook tijdig, dat wil zeggen binnen de verlengde termijn, zijn genomen.

4.1. In artikel 1.2.4, eerste en tweede lid, van de Verordening op het Binnenwater 2010 (Vob) is bepaald dat verweerder binnen drieën weken na ontvangst van de aanvraag beslist en dat hij deze beslissing voor ten hoogste acht weken kan verdagen.

4.2. In artikel 4:14, eerste lid, van de Awb is bepaald dat indien een beschikking niet binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn kan worden gegeven, het bestuursorgaan dit aan de aanvrager mededeelt en daarbij een zo kort mogelijke termijn noemt waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

5.1. De rechtbank stelt vast dat eiser zijn aanvraag van 24 maart 2017 zowel per post als per e-mail heeft ingediend. Op 23 juni 2017 - dus binnen de termijn van drieën weken na ontvangst van de aanvraag - heeft verweerder eiser medegedeeld dat de beslistermijn met acht weken wordt verlengd. Uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat de gemachtigde van eiser op 23 juni 2017 per e-mail op de hoogte is gesteld van de verlenging van de beslistermijn en daarnaast heeft verweerder deze beslissing diezelfde dag bekend gemaakt op de website van de gemeente Amsterdam. Ter zitting is echter door eiser gesteld dat hij nimmer op de wijze als bedoeld in artikel 2:14, eerste lid, van de Awb, kenbaar heeft gemaakt dat hij langs elektronische weg bereikbaar is. Gelet hierop is de verzending per post van belang. Eiser heeft in beroep een envelop met een poststempel van 7 juli 2017 overgelegd, waarin naar zijn zeggen de schriftelijke mededeling van de verlenging van de beslistermijn van 23 juni 2017 zat. Verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt

dat deze mededeling eerder dan 7 juli 2017 per post aan eiser is verzonden. Dit leidt tot de conclusie dat eiser na het verstrijken van de beslisttermijn op de hoogte is gebracht van de verlenging van die termijn.

5.2.

Voor de vraag of dat tot gevolg heeft dat de ligplaatsvergunningen van rechtswege zijn verleend is van belang dat eiser ter zitting heeft meegedeeld dat hij de [woonboot 1] bewoont en dat hij de [woonboot 2] verhuurt. Ingevolge artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb is paragraaf 4.1.3 van de Awb ("Positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen") van toepassing indien dit bij wettelijk voorschrift is bepaald. Ten aanzien van de [woonboot 1] bevat de Vob geen wettelijk voorschrift als bedoeld in artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb. Dit betekent dat ten aanzien van de [woonboot 1] niet een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend. Ten aanzien van de [woonboot 2] is de rechtbank van oordeel dat het verhuren is aan te merken als een dienst als bedoeld in artikel 1 van de Dienstenwet (Dw). Ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Dw is, in afwijking van artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb, paragraaf 4.1.3 van die wet van toepassing op een aanvraag om een vergunning, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. In artikel 1.2.4, derde lid, van de Vob is ten aanzien van de ligplaatsvergunning en de exploitatievergunning voor bedrijfsvaartuigen bepaald dat paragraaf 4.1.3 van de Awb niet van toepassing is. Omdat de [woonboot 2] is bestemd tot woonverblijf en niet hoofdzakelijk wordt gebruikt voor de uitoefening van een reëel bedrijf of beroep met dat vaartuig dan wel voor de uitoefening van sociaal-culturele activiteiten, is de [woonboot 2] geen bedrijfsvaartuig. Het derde lid van artikel 1.2.4 van de Vob vindt daarom geen toepassing. Dit betekent dat ten aanzien van de [woonboot 2] een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend. De aangevoerde beroepsgrond slaagt ten aanzien van de [woonboot 2]. Het beroep zal gegrond worden verklaard en verweerder zal worden opgedragen om bekend te maken dat van rechtswege aan eiser een ligplaatsvergunning voor de [woonboot 2] is verleend. Over de weigering van de ligplaatsvergunning ten aanzien van de [woonboot 1] (besluiten 1 en 3)

6. In artikel 2.3.1. eerste lid, van de Vob - zoals dit luidde ten tijde van de besluit 1 - is bepaald dat het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van het college met een woonboot ligplaats in te nemen. De vergunning is persoons-, ligplaats- en vaartuiggebonden. In het tweede lid is bepaald dat de vergunning kan worden geweigerd in het belang van welstand, de veiligheid, het milieu, het bestemmingsplan en de vlotte en veilige doorvaart. In het derde lid is bepaald dat de vergunning alleen kan worden verleend, indien de overige vergunningen of ontheffingen zijn of worden verleend.

7. Verweerder heeft aan de besluit 1 onder meer ten grondslag gelegd dat de ligplaatsvergunningen worden geweigerd omdat er - kort gezegd - sprake is van strijd met het bestemmingsplan.

8. In de uitspraak van 7 november 2017 (ECLI:NL:RBAMS:2017:9064), die inmiddels onherroepelijk is geworden, heeft de meervoudige kamer van deze rechtbank - kort samengevat - geoordeeld dat het gebruik van de locaties van eisers woonboten is gelegaliseerd door het overgangsrecht. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder - gelet op deze uitspraak en zoals ook op de zitting door verweerder onderkend - aan de weigering om de ligplaatsvergunning te verlenen ten onrechte ten grondslag gelegd dat sprake is van strijd met het bestemmingsplan.

9. De rechtbank merkt op dat, anders dan verweerder aanneemt, het aanvullende besluit 3 geen besluit in de zin van artikel 6:19, eerste lid, en artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is. Hoewel de motivering en grondslag van het besluit ingrijpend zijn gewijzigd, is het dictum dat niet, en daardoor zijn er geen (nieuwe) rechtsgevolgen verbonden aan dit besluit. De inhoud van dit besluit, samen met dat wat op de zitting is besproken, zal wel, als een aanvullende motivering van besluit 1, bij de beoordeling van het beroep betrokken worden.

10. Verweerder legt aan de weigering van de ligplaatsvergunning dan ten grondslag dat de ligplaatsvergunning eveneens op grond van de ordening, het milieu, en de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een omgevingsvergunning voor bouwen in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) geweigerd wordt.

11.1. Over de weigeringsgrond "ordening" heeft verweerder betoogd dat zij de inpassing dan wel legalisatie van de ligplaats in strijd acht met het gemeentelijke woonbotenbeleid.

11.2. Met eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder dit standpunt op geen enkele wijze heeft onderbouwd. Onduidelijk is op grond van welk woonbotenbeleid en welke bepaling(en) van dit beleid de ligplaatsvergunning is geweigerd. De enkele stelling van verweerder dat sprake is van strijd met het woonbotenbeleid, is onvoldoende om als weigeringsgrond voor de verlening van de ligplaatsvergunning te dienen.

12.1. Over de weigeringsgrond "milieu" heeft verweerder betoogd dat de ligplaats volgens de gemeentelijke structuurvisie binnen de gemeentelijke hoofdgroenstructuur ligt. De dijk vormt een ecologische verbindingzone. Het gebruik van de gronden (wateren) ten behoeve van ligplaatsen voor schepen met bewoning, en het daarmee onlosmakelijk samenhangend gebruik van de oeverlanden voor bewoning (en vice versa) acht verweerder niet in overeenstemming met de aanwezigheid van de hoofdgroenstructuur en de ecologische verbindingzone.

12.2. Eiser heeft aangevoerd dat de gemeentelijk hoofdgroenstructuur en de ecologische verbindingzone ruimtelijk al zijn vertaald naar de vigerende bestemmingsplanregeling.

De Vob en daarmee de invulling van de weigeringsgronden kan niet zien op de bescherming van belangen waardoor in hogere regelgeving al is voorzien. Verder heeft verweerder niet onderbouwd waarom de weigeringsgrond "milieu" in deze specifieke situatie van toepassing is, met name gelet op het feit dat er binnen de hoofdgroenstructuur wel ligplaatsvergunningen voor woonboten zijn verleend.

12.3. Met eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet heeft onderbouwd waarom de structuurvisie in dit geval zou moeten leiden tot weigering van de ligplaatsvergunning, nu uit de toelichting bij het bestemmingsplan blijkt dat het bestemmingsplan in overeenstemming is met de structuurvisie. Zoals de rechtbank in haar uitspraak van

7 november 2017 heeft geoordeeld is er van strijd met het bestemmingsplan geen sprake.

Verweerder heeft nagelaten te motiveren welke milieuaspecten in het bijzonder op welke wijze worden belast

13. Verweerder heeft ten slotte betoogd dat de ligplaatsvergunning geweigerd wordt omdat eiser niet beschikt over een omgevingsvergunning voor bouwen, zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo.

14. De rechtbank overweegt dat uit de onder 8 genoemde, onherroepelijke uitspraak van 7 november 2017 van de rechtbank blijkt dat de woonboot van eiser vanaf 1979 ligplaats inneemt op de locatie [adres 1]. Tot 16 april 2014 werd ervan uitgegaan dat woonboten geen bouwwerk in de zin van de Wabo zijn. Nadat de Afdeling in de uitspraak van 16 april 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:1331) heeft geoordeeld dat woonboten, als deze bestemd zijn om ter plaatse te functioneren, als bouwwerk in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo moeten worden aangemerkt heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam op 1 juli 2014 het "Gedoogekader woonboten" vastgesteld. Op 31 maart 2015 heeft het college het Gedoogekader woonboten geactualiseerd en uitgebreid met bedrijfsvaartuigen die al dan niet zelfstandig kunnen varen. Het Gedoogekader woonboten en bedrijfsvaartuigen 2015 houdt in dat alle bestaande woonboten en bedrijfsvaartuigen die bedoeld zijn om 'ter plaatse te functioneren' in stand gehouden mogen worden zonder omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen.

De rechtbank stelt vast dat dit gedoogkader geldig was op het moment dat de besluit 1 werd genomen. Op het moment dat het besluit op de aanvraag is genomen was dan ook geen omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen vereist.

15. De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit 1 vernietigen wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

16. De rechtbank ziet uit oogpunt van finale geschillenbeslechting aanleiding om op de voet van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien door het besluit van 18 augustus 2017 te herroepen. Inmiddels is per 1 januari 2018 de Wet verduidelijking voorschriften woonboten in werking getreden. Dat betekent dat inmiddels wel een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is vereist. Uitgangspunt is dat de rechtbank in het geval zij zelf voorziet het recht toeepast zoals dat op dit moment geldt. De rechtbank ziet echter aanleiding om in dit geval van dat uitgangspunt af te wijken. Eiser komt immers door toepassing van dit nieuwe recht in een ongunstiger positie. Gelet bovendien op de lange voorgeschiedenis en het feit dat verweerder zich telkens op het standpunt heeft gesteld dat de woonboten van eiser geen ligplaats mogen innemen op de locaties, maar er bij herhaling niet in geslaagd is om daaraan een deugdelijke motivering ten grondslag te leggen ziet de rechtbank aanleiding te bepalen dat aan eiser een ligplaatsvergunning wordt verleend voor de woonboot [woonboot 1] op de locatie [adres 1] te [woonplaats] met ingang van 24 maart 2017.

17. Omdat de rechtbank de beroepen gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

18. De rechtbank veroordeelt verweerder verder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1002,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een wegingsfactor 1). De rechtbank gaat er daarbij vanuit dat sprake is van samenhangende zaken in de zin van artikel 3 van het Besluit proceskosten bestuursrecht, nu de zaken gelijktijdig door verweerder zijn behandeld en de werkzaamheden voor de gemachtigde van eiser nagenoeg identiek konden zijn.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten 1 en 2;
- herroept het bestreden besluit 1 en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit 1;
- draagt verweerder op om binnen twee weken na de verzending van deze uitspraak bekend te maken dat aan eiser een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend voor de [woonboot 2] ;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 336,- (2 x € 168,-) aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1002,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H.M. van de Ven, voorzitter, en

mr. A.W.C.M. van Emmerik en mr. T.L. Fering-Rocour, leden, in aanwezigheid van

mr. A.E. van Duinen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 3 april 2018.
griffier voorzitter

ECLI:NL:RBAMS:2018:2005

Uitspraak delen

Instantie

Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak

03-04-2018

Datum publicatie

06-04-2018

Zaaknummer

AMS 17/6121 en AMS 17/6124

Rechtsgebieden

Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken

Eerste aanleg - meervoudig

Inhoudsindicatie

Twee woonboten mogen aan een dijk in Amsterdam blijven liggen.

Vindplaatsen

Rechtspraak.nl

Verrijkte uitspraak

Uitspraak delen

Uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

Zaaknummers: AMS 17/6121 en AMS 17/6124

uitspraak van de meervoudige kamer van 3 april 2018 in de zaken tussen [eiser], te [woonplaats], eiser

(gemachtigde: mr. B.J. Meruma),
en

het algemeen bestuur van de bestuurscommissie van stadsdeel Oost van de gemeente Amsterdam,
verweerder

(gemachtigde: mr. S. Haak).

Procesverloop

Bij besluiten van 18 augustus 2017 (de besluiten 1 en 2) heeft verweerder geweigerd om aan eiser ligplaatsvergunningen te verlenen voor de woonboten [woonboot 1] ([woonboot 1]) en [woonboot 2] op de locaties [adres 1] en [adres 2] te [woonplaats] .

Eiser heeft daartegen - bij afzonderlijke bezwaarschriften - bezwaar gemaakt. Op

12 september 2017 heeft eiser verweerder verzocht om in te stemmen met rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder heeft daarmee ingestemd. De bezwaarschriften zijn vervolgens als beroepschriften doorgezonden aan de rechtbank, waar deze als beroepschriften in behandeling zijn genomen.

Bij besluiten van 13 februari 2018 (de besluiten 3 en 4) heeft verweerder de motivering van de besluiten 1 en 2 gewijzigd en daarbij wederom geweigerd om aan eiser ligplaatsvergunningen te verlenen voor de woonboten [woonboot 1] en [woonboot 2] .

Het onderzoek op de zitting heeft plaatsgevonden op 20 februari 2018. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ook is verschenen de echtgenote van eiser.

Overwegingen

1.1.

Eiser heeft op 24 maart 2017 twee aanvragen ingediend voor verlening van ligplaatsvergunningen ter legalisering van de ligplaatsen voor de woonschepen [woonboot 1] en [woonboot 2] aan de [adres 1] en [adres 2] te [woonplaats].

1.2. Bij brief van 23 juni 2017 heeft verweerder de beslistermijn met acht weken verlengd.

1.3. Bij de besluiten 1 en 2 heeft verweerder de ligplaatsvergunningen geweigerd. Verweerder legt aan deze besluiten ten grondslag dat gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) en de definitie van bouwwerk in het bestemmingsplan sprake is van strijd met de artikelen 21.2.1, 33.1, 35.1 en 37.2 van het bestemmingsplan IJburg, eerste fase (hierna het bestemmingsplan). Verweerder ziet geen aanleiding om van het bestemmingsplan af te wijken.

1.4. Bij brieven van 30 augustus 2017 heeft eiser verweerder in gebreke gesteld op grond van artikel 4:17 van de Awb, omdat niet tijdig op de aanvragen is beslist.

1.5. Eiser heeft op 12 september 2017 - bij afzonderlijke bezwaarschriften - bezwaar gemaakt tegen de besluiten 1 en 2.

1.6. Bij de besluiten 3 en 4 heeft verweerder de besluiten 1 en 2 gewijzigd.

Over de ingebrekestelling / vergunningverlening van rechtswege.

2. Partijen verschillen van mening over de vraag of verweerder tijdig op de aanvragen heeft beslist.

3. Eiser voert aan dat de brief van 23 juni 2017 - waarbij de beslistermijn is verlengd - niet tijdig, maar - gelet op het poststempel - pas op 7 juli 2017 is verzonden en pas op zaterdag 8 juli 2017, dan wel maandag 10 juli 2017 is ontvangen. Verweerder heeft daarmee de termijn pas verlengd, nadat die al was verlopen. Dat betekent volgens eiser dat de ligplaatsvergunningen gelet op het bepaalde in artikel 4:14 en paragraaf 4.1.3.3 van de Awb van rechtswege zijn verleend.

Verweerder stelt dat de termijn tijdig is verlengd en dat de besluiten daardoor ook tijdig, dat wil zeggen binnen de verlengde termijn, zijn genomen.

4.1. In artikel 1.2.4, eerste en tweede lid, van de Verordening op het Binnenwater 2010 (Vob) is bepaald dat verweerder binnen drieën veertien weken na ontvangst van de aanvraag beslist en dat hij deze beslissing voor ten hoogste acht weken kan verdagen.

4.2.

In artikel 4:14, eerste lid, van de Awb is bepaald dat indien een beschikking niet binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn kan worden gegeven, het bestuursorgaan dit aan de aanvrager mededeelt en daarbij een zo kort mogelijke termijn noemt waarbinnen de beschikking wel tegemoet kan worden gezien.

5.1.

De rechtbank stelt vast dat eiser zijn aanvraag van 24 maart 2017 zowel per post als per e-mail heeft ingediend. Op 23 juni 2017 - dus binnen de termijn van drieën veertien weken na ontvangst van de aanvraag - heeft verweerder eiser medegedeeld dat de beslistermijn met acht weken wordt verlengd. Uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat de gemachtigde van eiser op 23 juni 2017 per e-mail op de hoogte is gesteld van de verlenging van de beslistermijn en daarnaast heeft verweerder deze beslissing diezelfde dag bekend gemaakt op de website van de gemeente Amsterdam. Ter zitting is echter door eiser gesteld dat hij nimmer op de wijze als bedoeld in artikel 2:14, eerste lid, van de Awb, kenbaar heeft gemaakt dat hij langs elektronische weg bereikbaar is. Gelet hierop is de verzending per post van belang. Eiser heeft in beroep een envelop met een poststempel van 7 juli 2017 overgelegd, waarin naar zijn zeggen de schriftelijke mededeling van de verlenging van de beslistermijn van 23 juni 2017 zat. Verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt

dat deze mededeling eerder dan 7 juli 2017 per post aan eiser is verzonden. Dit leidt tot de conclusie dat eiser na het verstrijken van de beslistermijn op de hoogte is gebracht van de verlenging van die termijn.

5.2.

Voor de vraag of dat tot gevolg heeft dat de ligplaatsvergunningen van rechtswege zijn verleend is van belang dat eiser ter zitting heeft meegedeeld dat hij de [woonboot 1] bewoont en dat hij de [woonboot 2] verhuurt. Ingevolge artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb is paragraaf 4.1.3.3 van de Awb ("Positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen") van toepassing indien dit bij wettelijk voorschrift is bepaald. Ten aanzien van de [woonboot 1] bevat de Vob geen wettelijk voorschrift als bedoeld in artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb, Dit betekent dat ten aanzien van de [woonboot 1] niet een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend. Ten aanzien van de [woonboot 2] is de rechtbank van oordeel dat het verhuren is aan te merken als een dienst als bedoeld in artikel 1 van de Dienstenwet (Dw). Ingevolge artikel 28, eerste lid, van de Dw is, in afwijking van artikel 4:20a, eerste lid, van de Awb, paragraaf 4.1.3.3 van die wet van toepassing op een aanvraag om een vergunning, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. In artikel 1.2.4, derde lid, van de Vob is ten aanzien van de ligplaatsvergunning en de exploitatievergunning voor bedrijfsvaartuigen bepaald dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb niet van toepassing is. Omdat de [woonboot 2] is bestemd tot woonverblijf en niet hoofdzakelijk wordt gebruikt voor de uitoefening van een reëel bedrijf of beroep met dat vaartuig dan wel voor de uitoefening van sociaal-culturele activiteiten, is de [woonboot 2] geen bedrijfsvaartuig. Het derde lid van artikel 1.2.4 van de Vob vindt daarom geen toepassing. Dit betekent dat ten aanzien van de [woonboot 2] een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend. De aangevoerde beroepsgrond slaagt ten aanzien van de [woonboot 2]. Het beroep zal gegrond worden verklaard en verweerder zal worden opgedragen om bekend te maken dat van rechtswege aan eiser een ligplaatsvergunning voor de [woonboot 2] is verleend. Over de weigering van de ligplaatsvergunning ten aanzien van de [woonboot 1] (besluiten 1 en 3)

6. In artikel 2.3.1. eerste lid, van de Vob - zoals dit luidde ten tijde van de besluit 1 - is bepaald dat het is verboden zonder of in afwijking van een vergunning van het college met een woonboot ligplaats in te nemen. De vergunning is persoons- , ligplaats- en vaartuiggebonden. In het tweede lid is bepaald dat de vergunning kan worden geweigerd in het belang van welstand, de veiligheid, het milieu, het bestemmingsplan en de vlotte en veilige doorvaart. In het derde lid is bepaald dat de vergunning alleen kan worden verleend, indien de overige vergunningen of ontheffingen zijn of worden verleend.

7. Verweerder heeft aan de besluit 1 onder meer ten grondslag gelegd dat de ligplaatsvergunningen worden geweigerd omdat er - kort gezegd - sprake is van strijd met het bestemmingsplan.

8. In de uitspraak van 7 november 2017 (ECLI:NL:RBAMS:2017:9064), die inmiddels onherroepelijk is geworden, heeft de meervoudige kamer van deze rechtbank - kort samengevat - geoordeeld dat het gebruik van de locaties van eisers woonboten is gelegaliseerd door het overgangsrecht. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder - gelet op deze uitspraak en zoals ook op de zitting door verweerder onderkend - aan de weigering om de ligplaatsvergunning te verlenen ten onrechte ten grondslag gelegd dat sprake is van strijd met het bestemmingsplan. 9. De rechtbank merkt op dat, anders dan verweerder aanneemt, het aanvullende besluit 3 geen besluit in de zin van artikel 6:19, eerste lid, en artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is. Hoewel de motivering en grondslag van het besluit ingrijpend zijn gewijzigd, is het dictum dat niet, en daardoor zijn er geen (nieuwe) rechtsgevolgen verbonden aan dit besluit. De inhoud van dit besluit, samen met dat wat op de zitting is besproken, zal wel, als een aanvullende motivering van besluit 1, bij de beoordeling van het beroep betrokken worden.

10. Verweerder legt aan de weigering van de ligplaatsvergunning dan ten grondslag dat de ligplaatsvergunning eveneens op grond van de ordening, het milieu, en de omstandigheid dat eiser niet beschikt over een omgevingsvergunning voor bouwen in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) geweigerd wordt.

11.1.

Over de weigeringsgrond "ordening" heeft verweerder betoogd dat zij de inpassing dan wel legalisatie van de ligplaats in strijd acht met het gemeentelijke woonbotenbeleid.

11.2.

Met eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder dit standpunt op geen enkele wijze heeft onderbouwd. Onduidelijk is op grond van welk woonbotenbeleid en welke bepaling(en) van dit beleid de ligplaatsvergunning is geweigerd. De enkele stelling van verweerder dat sprake is van strijd met het woonbotenbeleid, is onvoldoende om als weigeringsgrond voor de verlening van de ligplaatsvergunning te dienen.

12.1.

Over de weigeringsgrond "milieu" heeft verweerder betoogd dat de ligplaats volgens de gemeentelijke structuurvisie binnen de gemeentelijke hoofdgroenstructuur ligt. De dijk vormt een ecologische verbindingzone. Het gebruik van de gronden (wateren) ten behoeve van ligplaatsen voor schepen met bewoning, en het daarmee onlosmakelijk samenhangend gebruik van de oeverlanden voor bewoning (en vice versa) acht verweerder niet in overeenstemming met de aanwezigheid van de hoofdgroenstructuur en de ecologische verbindingzone.

12.2.

Eiser heeft aangevoerd dat de gemeentelijk hoofdgroenstructuur en de ecologische verbindingzone ruimtelijk al zijn vertaald naar de vigerende bestemmingsplanregeling.

De Vob en daarmee de invulling van de weigeringsgronden kan niet zien op de bescherming van belangen waardoor in hogere regelgeving al is voorzien. Verder heeft verweerder niet onderbouwd waarom de weigeringsgrond "milieu" in deze specifieke situatie van toepassing is, met name gelet op het feit dat er binnen de hoofdgroenstructuur wel ligplaatsvergunningen voor woonboten zijn verleend.

12.3.

Met eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet heeft onderbouwd waarom de structuurvisie in dit geval zou moeten leiden tot weigering van de ligplaatsvergunning, nu uit de toelichting bij het bestemmingsplan blijkt dat het bestemmingsplan in overeenstemming is met de structuurvisie. Zoals de rechtbank in haar uitspraak van

7 november 2017 heeft geoordeeld is er van strijd met het bestemmingsplan geen sprake.

Verweerder heeft nagelaten te motiveren welke milieuaspecten in het bijzonder op welke wijze worden belast.

13. Verweerder heeft ten slotte betoogd dat de ligplaatsvergunning geweigerd wordt omdat eiser niet beschikt over een omgevingsvergunning voor bouwen, zoals bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo.

14. De rechtbank overweegt dat uit de onder 8 genoemde, onherroepelijke uitspraak van 7 november 2017 van de rechtbank blijkt dat de woonboot van eiser vanaf 1979 ligplaats inneemt op de locatie [adres 1]. Tot 16 april 2014 werd ervan uitgegaan dat woonboten geen bouwwerk in de zin van de Wabo zijn. Nadat de Afdeling in de uitspraak van 16 april 2014

(ECLI:NL:RVS:2014:1331) heeft geoordeeld dat woonboten, als deze bestemd zijn om ter plaatse te functioneren, als bouwwerk in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo moeten worden aangemerkt heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam op 1 juli 2014 het "Gedoogekader woonboten" vastgesteld. Op 31 maart 2015 heeft het college het Gedoogekader woonboten geactualiseerd en uitgebreid met bedrijfsvaartuigen die al dan niet zelfstandig kunnen varen. Het Gedoogekader woonboten en bedrijfsvaartuigen 2015 houdt in dat alle bestaande woonboten en bedrijfsvaartuigen die bedoeld zijn om 'ter plaatse te functioneren' in stand gehouden mogen worden zonder omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen.

De rechtbank stelt vast dat dit gedoogkader geldig was op het moment dat de besluit 1 werd genomen. Op het moment dat het besluit op de aanvraag is genomen was dan ook geen omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen vereist.

15. De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit 1 vernietigen wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

16. De rechtbank ziet uit oogpunt van finale geschillenbeslechting aanleiding om op de voet van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien door het besluit van 18 augustus 2017 te herroepen. Inmiddels is per 1 januari 2018 de Wet verduidelijking voorschriften woonboten in werking getreden. Dat betekent dat inmiddels wel een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen is vereist. Uitgangspunt is dat de rechtbank in het geval zij zelf voorziet het recht toeepast zoals dat op dit moment geldt. De rechtbank ziet echter aanleiding om in dit geval van dat uitgangspunt af te wijken. Eiser komt immers door toepassing van dit nieuwe recht in een ongunstiger positie. Gelet bovendien op de lange voorgeschiedenis en het feit dat verweerder zich telkens op het standpunt heeft gesteld dat de woonboten van eiser geen ligplaats mogen innemen op de locaties, maar er bij herhaling niet in geslaagd is om daaraan een deugdelijke motivering ten grondslag te leggen ziet de rechtbank aanleiding te bepalen dat aan eiser een ligplaatsvergunning wordt verleend voor de woonboot [woonboot 1] op de locatie [adres 1] te [woonplaats] met ingang van 24 maart 2017.

17. Omdat de rechtbank de beroepen gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het door hem betaalde griffierecht vergoedt.

18. De rechtbank veroordeelt verweerder verder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1002,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,- en een weglingsfactor 1). De rechtbank gaat er daarbij vanuit dat sprake is van samenhangende zaken in de zin van artikel 3 van het Besluit proceskosten bestuursrecht, nu de zaken gelijktijdig door verweerder zijn behandeld en de werkzaamheden voor de gemachtigde van eiser nagenoeg identiek konden zijn.

Beëindiging

De rechtbank:

- verklaart de beroepen gegrond;
 - vernietigt de bestreden besluiten 1 en 2;
 - herroept het bestreden besluit 1 en bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde bestreden besluit 1;
 - draagt verweerder op om binnen twee weken na de verzending van deze uitspraak bekend te maken dat aan eiser een ligplaatsvergunning van rechtswege is verleend voor de [woonboot 2] ;
 - draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 336,- (2 x € 168,-) aan eiser te vergoeden;
 - veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1002,-.
- Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H.M. van de Ven, voorzitter, en mr. A.W.C.M. van Emmerik en mr. T.L. Fernig-Rocour, leden, in aanwezigheid van mr. A.E. van Duinen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 3 april 2018.
- griffier voorzitter

ECLI:NL:RBLIM:2018:716

Instantie	Rechtbank Limburg
Datum uitspraak	25-01-2018
Datum publicatie	30-01-2018
Zaaknummer	Awb 17 4225 en awb 17 4224
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Voorlopige voorziening+bodenzaak
Inhoudsindicatie	Trefwoorden: Last onder dwangsom. Onder meer beroep op de Wet verduidelijking voorschriften woonboten.

Betreft beroep en verzoek om voorlopige voorziening tegen een dwangsombesluit tot verwijdering van een woonboot. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser in strijd met de voorschriften van het geldend bestemmingsplan met een woonboot ligplaats heeft ingenomen buiten de daarvoor aangewezen zone en het gebruiksvverbod in het bestemmingsplan heeft overtreden. Eiser kan zich niet op overgangsrechtelijke bescherming beroepen omdat het innen van ligplaats onder het daarvoor geldende bestemmingsplan eveneens was verboden. De voorzieningenrechter is echter van oordeel dat verweerder ontoereikend heeft gemotiveerd dat eiser geen beroep kan doen op artikel 8.2a, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht. Verweerder heeft niet gesteld, noch is gebleken dat er een gemeentelijke of provinciale verordening bestaat waarin eisen worden gesteld aan het bouwen of gebruiken van woonboten. Volgt geen onderverklaring van het beroep, opdracht tot het nemen van een nieuwe beslissing op bezwaar en schorsing van het primaire besluit.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK Limburg

Zittingsplaats Maastricht

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB/ROE 17/4225 en AWB/ROE 17/4224

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 25 januari 2018 op het beroep en het verzoek om voorlopige voorziening in de zaak tussen

[verzoeker] , te Maastricht, eiser,
(gemachtigde: E.C. Koning),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Maastricht, verweerder,
(gemachtigden: mr. M.E.M.J. Vorstermans en K.A.J. Zijlstra).

Procesverloop

Bij besluit van 3 augustus 2017, verzonden op 4 augustus 2017, (het primaire besluit) heeft verweerder ten aanzien van eiser een dwangsombesluit genomen.

Bij besluit van 16 november 2017, verzonden op 17 november 2017, (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar dat eiser tegen het primaire besluit heeft gemaakt, ongegrond verklaard. Verweerder heeft daarbij de begunstigingstermijn verlengd tot 15 januari 2018.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Hij heeft verder de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

Bij besluit van 11 januari 2018, verzonden op 12 januari 2018, heeft verweerder het bestreden besluit herroepen en een nieuwe beslissing op bezwaar genomen, waarbij het bezwaar van eiser (opnieuw) ongegrond is verklaard. Verweerder heeft daarbij het primaire besluit in die zin herroepen dat de grondslag van de last onder dwangsom is gewijzigd. Tevens heeft verweerder de begunstigingstermijn andermaal verlengd totdat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 januari 2018. Eiser is verschienen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Overwegingen

1. Na afloop van de zitting is de voorzieningenrechter tot de conclusie gekomen dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. De voorzieningenrechter doet daarom op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet alleen uitspraak op het verzoek om voorlopige voorziening, maar ook op het beroep.

2. Door medewerkers van het team handhaven Wabo is een controle uitgevoerd aan de [adres] te Maastricht, waarbij aan verweerder is gerapporteerd dat daar een woonboot ligt buiten de in het geldend bestemmingsplan aangegeven ligplaatszone. Aangezien eiser eigenaar is van de woonboot is door verweerder het voornemen kenbaar gemaakt om aan hem een last onder dwangsom op te leggen indien de woonboot niet wordt verplaatst. Bij een hercontrole is vastgesteld dat de gestelde overtreding niet is beëindigd.

3. Bij het primaire besluit heeft verweerder eiser de last opgelegd om de woonboot binnen een termijn van vier weken na de verzenddatum van het primaire besluit te verwijderen en verwijderd te houden, zulks op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 15.000,00 per maand, met een maximum van € 30.000,00. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser in strijd met artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) handelt omdat hij in strijd met de voorschriften van het geldend bestemmingsplan met een woonboot ligplaats inneemt buiten de op de plankaart aangegeven ligplaatszone. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar dat eiser tegen het primaire besluit heeft gemaakt, ongegrond verklaard. Verweerder heeft de begunstigster zijn verlengd totdat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan op het verzoek om voorlopige voorziening.

4. Eiser voert in de eerste plaats aan dat verweerder niet bevoegd was handhavend op te treden omdat er geen overtreding is van de voorschriften van het vigerend bestemmingsplan. Eiser betoogt dat er geen sprake is van strijd met de doeleindenomschrijving, opgenomen in artikel 9 van de voorschriften van het bestemmingsplan 'Grensmaas', dat op 1 maart 2007 in werking is getreden, omdat die doeleindenomschrijving geen betrekking heeft op woonboten of het innemen van een ligplaats met een woonboot in de bestemming 'water'. Het bestemmingsplan 'Grensmaas herziening ex artikel 30 WRO', dat op 13 maart 2008 in werking is getreden, heeft geen wijziging gebracht in de doeleindenomschrijving, maar daarbij is de plankaart in die zin aangepast dat de ligplaatsenstrook van het bestemmingsplan Grensmaas is verlengd. Voor zover al kan worden vastgesteld dat de woonboot eerst buiten die strook zou zijn gestuurd, is deze omisatie volgens eiser met deze aanpassing opgeheven. Daarbij wijst eiser erop dat op de plankaart/verbeelding de ligplaatsen niet met nummers zijn aangeduid. Nu niet geregeld is hoeveel woonboten er mogen liggen, hoeveel ligplaatsen een nummer hebben of hoeveel ruimte er voor een woonboot is, kan niet worden vastgesteld dat de woonboot [adres] in strijd met het bestemmingsplan buiten de ligplaatsenstrook is gestuurd.

Eiser voert in het verlengde van het vorenstaande aan dat verweerder niet bevoegd is om handhavend op te treden in verband met de gestelde overtreding van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), omdat dit algemene gebruiksverbod niet van toepassing is op bestemmingsplannen die op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) tot stand zijn gekomen.

5. Naar aanleiding van deze beroepsgrond overweegt de voorzieningenrechter als volgt:

6. Ingevolge het ter plaatsse geldend bestemmingsplan "Grensmaas", dat op 27 juni 2006 door de raad van de gemeente Maastricht is vastgesteld en op 1 maart 2007 in werking is getreden, rust op het perceel [adres] de bestemming "water". In artikel 9, lid 1, van dit bestemmingsplan is bepaald dat de op de plankaart A als "water" aangegeven gronden onder meer zijn bestemd voor wonen in woonboten, voor zover nader op de plankaart A aangegeven (gemeente Maastricht/gemeente Sittard-Geleen). Aan dit bestemmingsplan is op (voor dit geval niet relevante) onderdelen goedkeuring door Gedeputeerde Staten van Limburg onthouden, waarna de raad van de gemeente Maastricht op 18 september 2007 voor deze onderdelen het bestemmingsplan "Grensmaas Herziening ex artikel 30 WRO" heeft vastgesteld. Bij de vaststelling van laatstgenoemd bestemmingsplan is de aanduiding van de zone bestemd voor woonboten aangepast.

7. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat het innemen van ligplaats buiten de op plankaart A aangegeven zone in strijd is met

de doeleindenomschrijving van het bestemmingsplan. Verder heeft verweerders gemachtigde bij de behandeling ter zitting aan de hand van de plankkaart en luchtfoto's nog toegelicht dat [adres] daadwerkelijk buiten de door middel van een raster aangegeven zone voor wonen (in woonboten is gelegen. De voorzieningenrechter acht dan ook afdoende aangetoond dat eisers woonboot in strijd met artikel 9 van het bestemmingsplan "Grensmaas" buiten de op de plankkaart A aangegeven zone ligt.

8. Nu het bestemmingsplan "Grensmaas" nog onder de Wet op de Ruimtelijke Ordening, dat wil zeggen vóór 1 juli 2008, is vastgesteld, is het algemeen gebruiksverbod met betrekking tot gebruik van gronden en bouwwerken in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo niet van toepassing (onder meer uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 28 oktober 2015, ECLI:NL:RVS:2015:3294). Verweerder heeft bij het bestreden besluit de last onder dwangsom dan ook ten onrechte gebaseerd op genoemd artikel. Nu het bestreden besluit bij besluit van 11 januari 2018 is ingetrokken en vervangen door dat nieuwe besluit, dient het daartegen gerichtte beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

9. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:19 van de Awb wordt het beroep van eiser geacht mede te zijn gericht tegen verweerders besluit van 11 januari 2018. Bij dat besluit is het primaire besluit in zoverre herroepen dat als grondslag voor het dwangsombesluit in plaats van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo, artikel 37 van het bestemmingsplan "Grensmaas" is aangewezen. In artikel 37, eerste lid, van dit bestemmingsplan is bepaald dat het verboden is de in dit plan bedoelde gronden en bouwwerken te doen of te laten gebruiken op een wijze of tot een doel, strijdig met het in dit plan bepaalde (algemeen gebruiksverbod). Ingevolge artikel 9, lid IV, onder A, van het bestemmingsplan wordt onder verboden gebruik als bedoeld in artikel 37 lid 1 ten minste verstaan het gebruik van gronden voor het hebben of houden van staan- of ligplaatsen voor onderkomens, behoudens voor zover het betreft woonboten op de plankkaart A nader aangegeven, waarbij tevens eisen aan de afmetingen van de woonboten zijn gesteld. De voorzieningenrechter is dan ook in verband met wat hiervoor is besproken van oordeel dat verweerder bij het besluit van 11 januari 2018 alsnog een juiste en toereikende grondslag aan het dwangsombesluit ten grondslag heeft gelegd. Deze beroepsgrond slaagt niet.

10. Naar aanleiding van het betoog van eisers gemachtigde dat verweerder bij zijn besluit van 11 januari 2018 het bezwaar alsnog gegrond had moeten verklaren, overweegt de voorzieningenrechter dat eiser daarbij geen belang heeft omdat de enkele gegrond of ongegrondverklaring niet op rechtsgevolg is gericht en verweerder in verband met het herroepen van het primaire besluit aan eiser de kosten in verband met de behandeling van zijn bezwaar alsnog heeft vergoed.

11. Eiser voert aan dat de woonboot een bouwwerk is in de zin van de Wabo omdat de woonboot bedoeld is om ter plaatse als woning te functioneren en onder meer een adressaanduiding heeft conform de Wet Basisadministratie Adressen en Gebouwen (Wet BAG) en in elk geval sinds 1998 wordt bewoond. In 1998 is door de Minister van Verkeer en Waterstaat een vergunning op grond van de (toenmalige) Wet beheer rijkswaterstaatswerken verleend voor de woonboot. Betreffende vergunning is op 15 februari 2000 op naam van eiser overgeschreven. Uit de overige door eiser overgelegde stukken (beschikking van Rijkswaterstaat van 20 november 1973, waarin de ligplaatsvergunning van 12 juni 1959 wordt ingetrokken en opnieuw verleend) kan volgens eiser worden opgemaakt dat al sinds die tijd voor de onderhavige locatie een vergunning is verleend. In elk geval was ook ten tijde van het voorheen geldende bestemmingsplan 'tot herziening van het uitbreidingsplan in hoofdzaak' ter plaatse al een woonboot gelegen en dat was niet in strijd met dat plan omdat destijds woonboten niet in strijd met de bestemming water(wegengebied) werden geacht, aldus eiser. Verder ontbrak in dat plan een gebruiksverbod zodat de woonboot onder het voorheen geldende planologisch regime niet illegaal was. Hieruit volgt dat eiser zich op overgangsrechtelijke bescherming kan beroepen.

12. De voorzieningenrechter overweegt naar aanleiding van eisers beroep op (gebruiks)overgangsrechtelijke bescherming op grond van het bestemmingsplan "Uitbreidingsplan in Hoofdzaak 1954" (hierna: UHP 1954) dat tussen partijen niet in geding is dat de woonboot ligplaats

heeft ingenomen onder de werking van het UHP 1954 dat bij raadsbesluit van 5 oktober 1954 is vastgesteld en door Gedeputeerde Staten van Limburg op 24 oktober 1955 is goedgekeurd. Verder is niet in geding dat elser, gelet op artikel 42, tweede lid, van het bestemmingsplan "Grensmaas", alleen een geslaagd beroep op overgangsrechtelijke bescherming kan doen indien het gebruik van de gronden en bouwwerken niet in strijd was met het UHP 1954.

13. Het UHP 1954 kende geen voorschriften maar alleen een legenda en plankkaart. Uit deze stukken blijkt dat de onderhavige gronden onder dat plan de bestemming "Waterwegengebied" hadden. Ingevolge de verklaring op de legenda is op deze gronden "bouwen ten behoeve van de handhaving, uitbreiding en vernieuwing van de bestaande industriële bebouwing toegestaan echter alleen voor zover het naar het oordeel van burgemeester en wethouders, goed te keuren door gedeputeerde staten van Limburg, uitbreidingen van beperkte omvang betreft. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter stelt verweerder zich terecht op het standpunt dat onder deze 'doeleindenomschrijving' niet het innemen van ligplaats met een woonboot kan worden begrepen. Ter onderbouwing van het standpunt dat het college onder het UHP 1954 ook al een bevoegdheid had tegen het innemen van een ligplaats met een woonboot handhavend op te treden, heeft verweerder verder gewezen op een besluit van de raad van de gemeente Maastricht van 10 december 1973 (Bijlage 1 van Raadsstuk 1973, volgnr. 608), waarbij onder II, onder A, eerste lid, de navolgende bepaling aan de legenda van het UHP 1954 is toegevoegd: "Het is verboden gronden en opstallen te gebruiken, in gebruik te geven of te laten gebruiken op een wijze of tot een doel strijdig met de uit het bestemmingsplan voortvloeiende bestemming". Ingevolge het tweede lid, onder a, is lid 1 niet van toepassing voor een gebruik, dat - hoewel afwijkende van de uit het bestemmingsplan voortvloeiende bestemming - op het tijdstip van het gebruik worden van het plan bestond. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder hiermee afdoende weergegeven dat het gebruik als ligplaats voor een woonboot reeds onder het UHP 1954 illegaal was en dat elser, gelet op artikel 42, tweede lid, van het bestemmingsplan "Grensmaas" geen geslaagd beroep op het gebruiksovergangsrecht kan doen. De beroepsgrond slaagt niet.

14. Elser voert aan dat de woonboot onder het overgangsrecht van de Wet wijziging voorschriften woonboten valt en dat er van rechtswege een omgevingsvergunning voor de woonboot als bouwwerk op het adres [adres] te Maastricht is ontstaan. Per 1 januari 2018 is namelijk artikel 8.2a van de Wabo in werking getreden en daardoor is geen sprake meer van overtreding van het vigerend bestemmingsplan.

15. Bij de Wet van 25 januari 2017 tot wijziging van de Woningwet en de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in verband met de verduidelijking van voorschriften voor woonboten (Wet verduidelijking voorschriften woonboten) is een nieuw artikel 8.2a Wabo vastgesteld dat op 1 januari 2018 in werking is getreden.

16. Ingevolge genoemd artikel 8.2a, eerste lid, van de Wabo wordt, indien voor het bouwen of gebruiken van een woonboot of een ander drijvend object dat hoofdzakelijk wordt gebruikt voor verblijf voor of op het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet verduidelijking voorschriften woonboten krachtens een provinciale of een gemeentelijke verordening of ontheffing gelijkgesteld met een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, c of d.

Ingevolge het tweede lid van artikel 8.2a van de Wabo wordt een woonboot of een ander drijvend object dat hoofdzakelijk wordt gebruikt voor verblijf ten aanzien waarvan tot het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet verduidelijking voorschriften woonboten krachtens een provinciale of een gemeentelijke verordening of ontheffing werd vereist voor het bouwen of gebruiken ervan, met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van de Wet verduidelijking voorschriften woonboten gelijkgesteld met een bouwwerk waarvoor een omgevingsvergunning als bedoeld in de artikelen 2.1, eerste lid, onderdeel a, c of d is verleend.

In het derde lid is bepaald dat voorwaarden waaronder een vergunning of ontheffing als bedoeld in het eerste of tweede lid is verleend, worden gelijkgesteld met aan de omgevingsvergunning verbonden voorschriften.

17. Verweerder heeft zich in zijn besluit van 11 januari 2018 op het standpunt gesteld dat eiser - door de inwerkingtreding van artikel 8.2a van de Wabo omdat voor het gebruiken van de woonboot, die daar in strijd met de voorschriften van het bestemmingsplan ligt - een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wabo nodig heeft. Die omgevingsvergunning is aangevraagd, noch verleend. Bovendien staat het ontbreken van de vereiste omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo aan een geslaagd beroep op het overgangsrecht in de weg, aldus verweerder.

18. De voorzieningenrechter stelt met partijen vast dat de woonboot aangemerkt dient te worden als een bouwwerk in de zin van de Woningwet en de Wabo. Verder is niet in geding dat sprake is van een woonboot als bedoeld in de Wet verduidelijking voorschriften woonboten. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet onder de werking van het eerste lid van artikel 8.2a van de Wabo valt, omdat niet is gebleken dat voor het gebruiken van de woonboot een vergunning of ontheffing krachtens een provinciale of gemeentelijke verordening is verleend die op grond van de Wet met een omgevingsvergunning gelijkgesteld kan worden.

19. De voorzieningenrechter is echter van oordeel dat verweerder bij het besluit van 11 januari 2018 in strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb ontoereikend heeft gemotiveerd waarom eiser geen geslaagd beroep kan doen op het tweede lid van artikel 8.2a van de Wabo. De omstandigheid dat een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a en c, van de Wabo is vereist, terwijl die niet is verleend, staat naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet aan toepassing van artikel 8.2a van de Wabo in de weg. Verweerder heeft verder niet gesteld, noch is gebleken dat er een gemeentelijke of provinciale verordening bestaat waarin eisen worden gesteld aan het bouwen of gebruiken van woonboten.

20. De voorzieningenrechter acht hierbij van belang dat eiser beschikt over een vergunning van het ter zake bevoegd gezag, de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, en dat de wetgever in de MvT heeft overwogen dat het in algemene zin van belang is dat woonboten waarvoor gemeenten geen vergunning eisten niet enkel vanwege het onder de werking komen van de Wabo illegaal worden. De wetgever licht toe dat niet alle gemeenten vergunningen vereisten voor woonboten noch ontheffingen verstrekten en dat eigenaren in die gevallen een gerechtvaardigd vertrouwen hebben dat een vergunning of ontheffing niet noodzakelijk was. Met het onder de werking komen van de woonboten onder de Wabo ontstaat echter terstond een vergunningsplicht. Vergelijken met eigenaren die eerder een vergunning dan wel ontheffing hebben ontvangen, is dit disproportioneel (MvT, p. 15).

21. Op grond van voorgaande overwegingen is het beroep tegen verweerd's besluit van 11 januari 2018 gegrond en de voorzieningenrechter vernietigt dat besluit. Hetgeen overigens door eiser is aangevoerd ten aanzien van strijd met het legaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het fair-play beginsel en het gelijkheidsbeginsel, heeft daarom geen bespreking.

22. De voorzieningenrechter ziet geen aanleiding zelf in de zaak te voorzien, omdat niet kan worden uitgesloten dat verweerder alsnog een toereikende motivering kan geven om toepasselijkheid van artikel 8.2a van de Wabo uit te sluiten. Ook ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen, omdat dat, gezien verweerd's standpunt, geen doelmatige en efficiënte afdoeningswijze zou inhouden. Verweerder zal daarom een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Omdat het beroep gegrond is en verweerder wordt opgedragen om een nieuw besluit te nemen, bestaat er aanleiding om in afwachting van dat nieuwe

besluit een voorlopige voorziening te treffen. De voorzieningenrechter wijst het verzoek toe en treft op grond van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb de voorlopige voorziening dat het primaire besluit van 3 augustus 2017 wordt geschorst tot zes weken na bekendmaking van de nieuw te nemen beslissing op bezwaar.

23. Omdat het beroep gegrond is en het verzoek is toegewezen, bepaakt de voorzieningenrechter dat verweerder aan eiser de door hem betaalde griffierechten voor het beroep en het verzoek vergoedt.

24. De voorzieningenrechter veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Vanwege de uitkomst van de zaak heeft die proceskostenveroordeling ook betrekking op het verzoek om voorlopige voorziening. Verweerder heeft bij het besluit van 11 januari 2018 de kosten in verband met het bezwaar vergoed. De nog te vergoeden kosten stelt de voorzieningenrechter op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.503,00 (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het indienen van het verzoekschrift om een voorlopige voorziening, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 501,00 en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep tegen het bestreden besluit niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep tegen verweeters besluit van 11 januari 2018 gegrond;
- vernietigt het besluit van 11 januari 2018;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- schorst het primaire besluit tot zes weken na bekendmaking van de nieuw te nemen beslissing op bezwaar;
- draagt verweerder op de betaalde griffierechten van in totaal € 336,00 aan eiser te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.503,00.

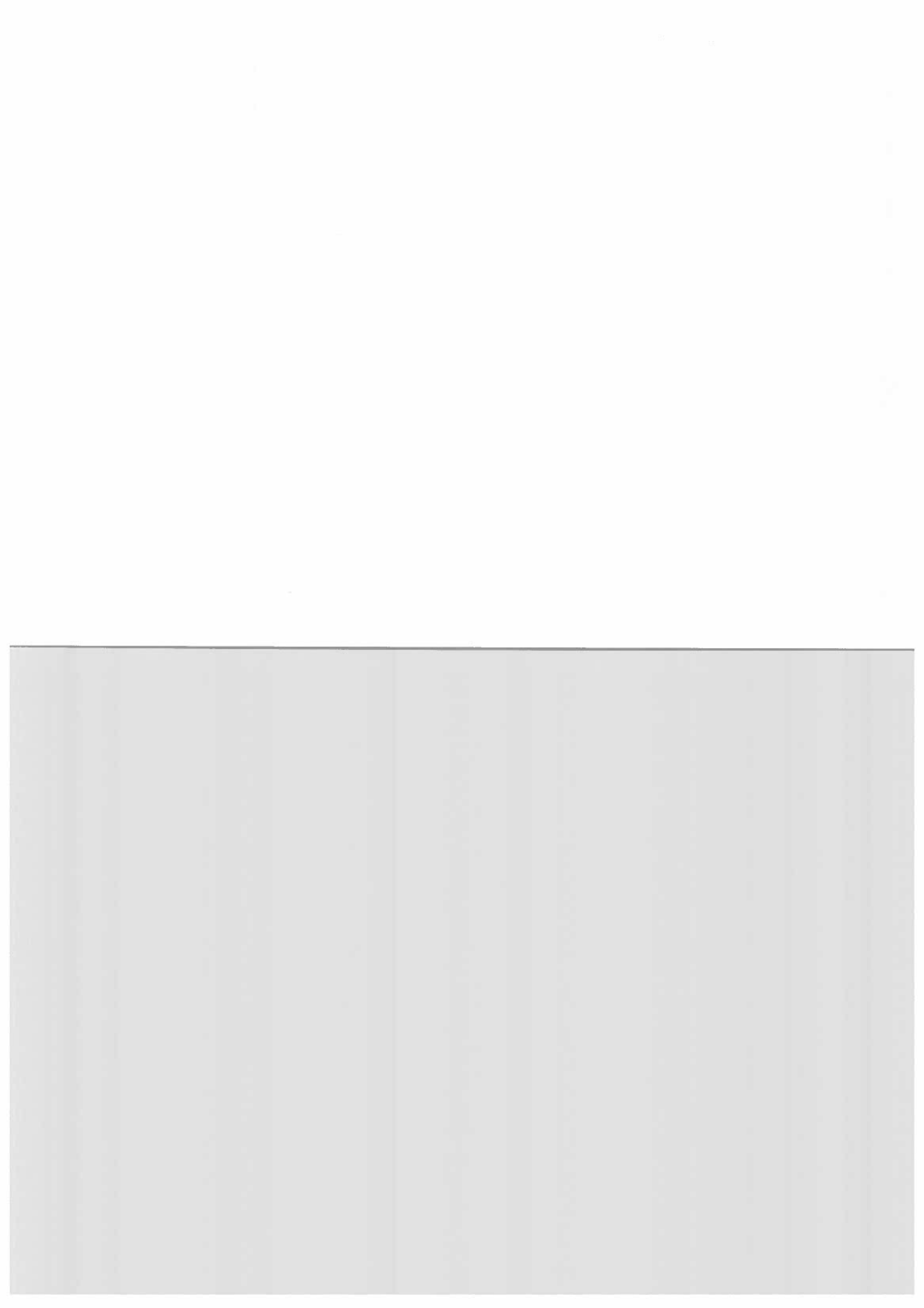
Deze uitspraak is gedaan door mr. ds. E.J. Govaers, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. F.A. Timmers, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 25 januari 2018.

griffier rechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 25 januari 2018

Rechtsmiddel

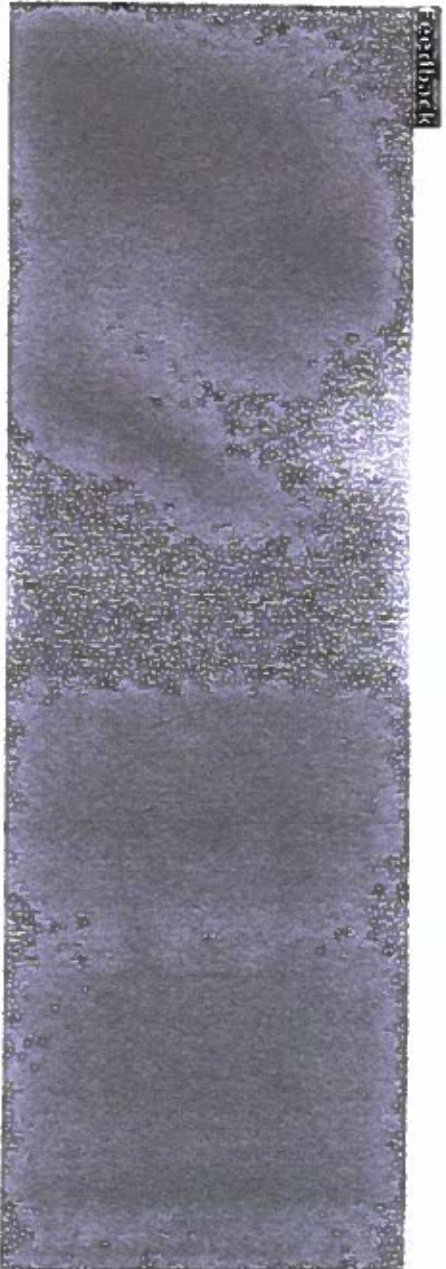
Tegen deze uitspraak kan voor zover daarbij is beslist op het beroep binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

de Rechtspraak

[Direct naar InhoudDirect naar navigatiemenu](#)

Uitspraken

Gevonden zoektermen

[Opnieuw zoeken](#)

[Terug naar resultaten](#)

[Nieuwe zoekopdracht](#)

Zoekresultaat - inzien document

ECLI:NL:RVS:2017:1886

Uitspraak delen

Instantie

Raad van State

Datum uitspraak

12-07-2017

Datum publicatie

12-07-2017

Zaaknummer

201607180/1/R1

Rechtsgebieden

Bestuursrecht

Bijzondere kenmerken

Tussenuitspraak bestuurlijke lus

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 13 juli 2016 heeft de raad het bestemmingsplan "Eerste herziening het Nieuwe Diep 2012" vastgesteld.

Wetsverwijzingen

Algemene wet bestuursrecht
Wet ruimtelijke ordening

Windplaatsen

Rechtspraak.nl
JOM 2017/755
Module Ruimtelijke ordening 2017/7797 met annotatie van G. van den End
AR 2017/3695

Verrilkte uitspraak

Uitspraak delen
Uitspraak

201607180/1/R1.

Datum uitspraak: 12 juli 2017
AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 8:51d van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

[appellant] en anderen, wonend te Amsterdam,
en

de raad van de gemeente Amsterdam,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2016 heeft de raad het bestemmingsplan "Eerste herziening het Nieuwe Diep 2012" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben [appellant] en anderen beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 april 2017, waar [appellant] en anderen, bijgestaan door mr. M.A. Schriker en mr. R. Timmers, beiden advocaat te Amsterdam, en de raad, vertegenwoordigd door mr. Y.H.M. Huisman, drs. B.J. de Jonge, drs. K. Legel en ir. H. Broier, zijn verschenen.

Overwegingen

1. Artikel 8:51d van de Awb luidt, voor zover thans van belang: "Indien de bestuursrechter in hoogste aanleg uitspraak doet, kan hij het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen."

Inleiding

2. [appellant] en anderen bewonen de woonboten waarmee eind jaren zeventig of begin jaren tachtig van de vorige eeuw ter plaatse van [6 locaties] ligplaats is ingenomen zonder dat de daarvoor benodigde ligplaatsvergunning is verleend. In 1994, 2001 en 2009 zijn door het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland onderscheidenlijk het voormalig stadsbestuur Zeeburg voor deze ligplaatsen gedoogbeschikkingen verleend.

3. Bij besluit van 12 maart 2013 heeft de deelraad van het stadsdeel Oost het bestemmingsplan "Het Nieuwe Diep 2012" vastgesteld, dat voorziet in een actueel juridisch-planologisch kader voor een deel van het Nieuwe Diep. Bij uitspraak van 22 januari 2014, ECLI:NL:RVS:2014:136, heeft de Afdeling het tot dat plan behorende plandeel met de bestemming "Water" vernietigd voor zover daarin niet is voorzien in een regeling voor de woonboten aan de [locatie 1] tot en met de [locatie 6] en is de raad opgedragen in zoverre een nieuw besluit vast te stellen. Het besluit van 13 juli 2016 is genomen ter uitvoering van die uitspraak.
Het plan

4. Het plan kent aan het gehele plangebied de bestemming "Water" toe. De woonboten aan de [locatie 1] tot en met de [locatie 6] worden daarmee, wederom, niet als zodanig bestemd. Het toetsingskader

5. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. De Afdeling stelt niet zelf vast of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, maar beoordeelt aan de hand van die gronden of de raad zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening.

De beroepsgronden

6. [appellant] en anderen betogen dat de woonboten aan de Diemerzeedijk ten onrechte niet als zodanig zijn bestemd. Daartoe voeren zij aan dat het grote tijdsverloop in de weg staat aan de beëindiging van de gedoogstatus, en dat door de verleende gedoogbeschikking en het heffen van precario geen sprake (meer) is van een illegale situatie. Aan de beslissing de woonboten niet als zodanig te bestemmen is volgens [appellant] en anderen voorts ten onrechte ten grondslag gelegd dat de aanwezigheid van woonboten van negatieve invloed is op de ecologische verbindingzone (hierna: de EVZ), aangezien zij zich als bewoners juist inzetten voor de bescherming en het behoud van de ter plaatse aanwezige ecologische waarden en deze waarden ter plaatse bovendien pas zijn ontstaan nadat de woonboten daar reeds lagen. Aan de beslissing de woonboten niet als zodanig te bestemmen is volgens [appellant] en anderen eveneens ten onrechte ten grondslag gelegd dat ter plaatse, gelet op de Wet geluidhinder (hierna: de Wgh), geen aanvaardbaar woon- en leefklimaat kan worden gerealiseerd. In dat kader voeren [appellant] en anderen aan dat zij ter plaatse geen geluidhinder ervaren. Ook is volgens hen op dit punt sprake van strijd met het verbod op willekeur, aangezien de raad, in weerwil van diezelfde geluidhinder, wel bereid is medewerking te verlenen aan een uitbreiding van de naastgelegen Camping Zeeburg.

6.1. De raad stelt dat het als zodanig bestemmen van de woonboten aan de Diemerzeedijk uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening niet mogelijk is. Als gevolg van de geluidshinder vanwege de nabijgelegen rijksweg A10 kan ter plaatse geen aanvaardbaar woon- en leefklimaat worden gegarandeerd. Voorts belemmeren de woonboten aan de Diemerzeedijk een optimale ontwikkeling van de ecologische hoofdstructuur en de EVZ. Het grote tijdsverloop sinds de woonboten hun huidige ligplaats hebben ingenomen maakt de verrichte afweging volgens de raad niet anders, reeds omdat deze ligplaatsen zonder de vereiste ligplaatsvergunningen zijn ingenomen en door de gemeente Amsterdam ook steeds is gecommuniceerd dat voor deze situatie geen zicht op legalisatie bestaat en de woonboten aldus vroeg of laat moeten worden verplaatst.

6.2. Voor zover [appellant] en anderen betogen dat geen, dan wel niet langer sprake is van een illegale situatie, kunnen zij daarin niet worden gevolgd. Niet in geschil is dat [appellant] en anderen niet beschikken over de vereiste vergunningen voor het innemen van een ligplaats aan de Diemerzeedijk. De omstandigheden dat deze situatie niettemin lange tijd en onder meer op basis van opeenvolgend verleende gedoogbeschikkingen is gedoogd, en dat gedurende deze periode precario is geheven, doen er niet aan af dat ter plaatse zonder de vereiste vergunningen ligplaats is ingenomen. Naar de raad stelt, en door [appellant] en anderen als zodanig niet wordt bestreden, bestaat er voorts geen zicht op legalisering van die illegale situatie. Voor zover [appellant] en anderen zich in dit kader beroepen op het vertrouwensbeginsel kan dat hen niet baten. Zoals onder meer in de verleende gedoogbeschikkingen is vastgelegd, is achtereenvolgens vanuit zowel de provincie Noord-Holland als de gemeente Amsterdam steeds uitdrukkelijk gecommuniceerd dat de Diemerzeedijk niet geschikt is als ligplaats voor woonboten en dat de daar aanwezige woonboten, vroeg of laat, moeten worden verplaatst. De situatie zou worden gedoogd totdat er een nieuw bestemmingsplan voor dit gebied zou worden opgesteld of als naar het oordeel van het bevoegd gezag aanvaardbare alternatieve

ligplaatsen beschikbaar waren. Aldus is er niet een gerechtvaardigd vertrouwen gewekt dat met de woonboten ter plaatse voor onbepaalde tijd ligplaats zou kunnen worden ingenomen.

6.3. De oevers van de Diemerzeedijk, waar de woonboten liggen, maken deel uit van de EVZ. Het doel van de EVZ is de inrichting van een doorgaande verbinding voor land- en oevergebonden dieren zoals kleine zoogdieren, amfibieën en reptielen. De EVZ is primair bedoeld voor kritische soorten die gebruik maken van oevers en natte natuur. Om dit doel te realiseren is het gewenst dat over de gehele te overbruggen lengte met riet begroeide en onverstoorde oevers aanwezig zijn, waarbij de oevervegetatie voor de ringslang en waterspitsmuis een breedte moet hebben van 5 m. De raad stelt zich op het standpunt dat zolang met de woonboten ter plaatse van de Diemerzeedijk ligplaats wordt ingenomen, een optimale ontwikkeling van de EVZ wordt belemmerd. Ook al zouden de boten zelf ter plaatse blijven liggen, de tuinen met bouwwerken en objecten en de uitbreidingen in en om de woonboten moeten, aldus de raad, hoe dan ook in het belang van de EVZ worden verwijderd.

Aan deze conclusies heeft de raad een vijftal deskundigenrapporten ten grondslag gelegd, die alle als bijlage achter de plantoelichting zijn gevoegd. In deze rapporten is tevens nader ingegaan op het op dit punt te maken onderscheid tussen het plangebied en de naastgelegen camping Zeeburg.

[appellant] en anderen hebben deze rapporten niet inhoudelijk bestreden, bijvoorbeeld door het overleggen van een eigen deskundigenrapport. De enkele stelling van [appellant] en anderen dat zij zich, als bewoners van de woonboten, juist inzetten voor de bescherming en het behoud van de ter plaatse aanwezige ecologische waarden is onvoldoende om afbreuk te kunnen doen aan deze rapporten. Dat, naar [appellant] en anderen voorts stellen, in geen van deze rapporten wordt aangegeven dat de ecologie en natuurwaarden ter plaatse in een betere toestand verkeerden voordat de woonboten aldaar ligplaats innamen en dus als gevolg van de komst van de woonboten zijn verslechterd, kan evenmin tot het ermee beoogde doel leiden. Wat er ook zij van de situatie in het verleden, van belang is wat er in de toekomst nodig of wenselijk is voor een optimale ontwikkeling van de EVZ. In het aangevoerde ziet de Afdeling derhalve geen grond voor het oordeel dat de raad niet op de inhoud van deze rapporten heeft mogen afgaan en aldus in de afweging heeft mogen betrekken dat de aanwezigheid van de woonboten van negatieve invloed is op de EVZ.

6.4. In artikel 1.2, derde lid, aanhef en onder b, van het Besluit geluidhinder wordt, voor zover thans van belang, een ligplaats in het water, bestemd om door een woonschip te worden ingenomen, aangemerkt als geluidgevoelig terrein als bedoeld in artikel 1 van de Wvgh. Nu het plangebied binnen de onderzoekzone van 600 m van de rijksweg A10 ligt, betekent dat - daargelaten de subjectieve beleving daarvan door [appellant] en anderen - dat voor de ligplaatsen van de woonboten aan de Wvgh en de daarin vastgelegde normstelling voor geluidhinder moet worden voldaan.

6.5. De voorkeursgrenswaarde vanwege wegverkeerslawaai bedraagt voor geluidgevoelige terreinen 48 dB en de maximaal te verlenen ontheffingswaarde 53 dB. Ten behoeve van de vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad DPA Cauberg-Huygen akoestisch onderzoek laten verrichten. Blijkens de rapporten Bestemmingsplan Het Nieuwe Diep 2012, akoestisch onderzoek Wet geluidhinder, van 28 maart 2014 en 30 juli 2014 zijn binnen het plan gebied metingen verricht tot maximaal 62 dB en worden derhalve zowel de voorkeursgrenswaarde als de maximale ontheffingswaarde - ruim - overschreden.

De raad stelt zich op het standpunt dat geluidbeperkende maatregelen aan de bron, zoals geluidreducerend asfalt, snelheidsbeperking en het terugdringen van verkeersintensiteiten, in dit geval niet aan de orde zijn, in het bijzonder omdat deze onvoldoende effectief en te kostbaar in verhouding tot het aantal woonboten zijn. Maatregelen aan de ontvangtzijde, zoals het op de woonboten aanbrengen van dove gevels, voor zover al van toepassing op een geluidgevoelig terrein, zijn op zichzelf eveneens onvoldoende effectief en zijn bovendien bij woonboten niet eenvoudig toepasbaar.

Als maatregel in het overgangsg gebied resteert de mogelijkheid tot het toepassen van een geluidsscherm. Om de geluidsbelasting terug te dringen tot de maximale ontheffingswaarde van 53 dB zou een geluidsscherm met een lengte van 940 m en een hoogte van 6,5 m noodzakelijk zijn.

Uitgaande van een kostenbedrag van € 500,00 per meter, bedragen de totale kosten van het scherm daarmee meer dan € 3.000.000,00. Dit acht de raad te kostbaar in verhouding tot het aantal

woonboten op deze locatie. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich in redelijkheid op dit standpunt kunnen stellen. In het licht van het voorgaande ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat de raad zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de Wgh zich verzet tegen het als zodanig bestemmen van de woonboten. De onder verwijzing naar het wel aldus bestemmen van de naastgelegen camping door [appellant] en anderen gestelde schending van het verbod van willekeur kan niet worden gevolgd, reeds omdat een camping geen geluidgevoelig object of terrein is in de zin van de Wgh.

Het betoog faalt.

7. [appellant] en anderen betogen dat het plan niet uitvoerbaar is, omdat niet handhavend kan worden opgetreden indien de bewoners van de woonboten niet meewerken aan verplaatsing van de boten naar een alternatieve locatie. Daartoe wordt onder meer aangevoerd dat, anders dan waar de raad van uitgaat, niet vaststaat dat de woonboten als bouwwerk moeten worden aangemerkt.

7.1. De raad stelt dat, anders dan waarvan in voormelde uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2014 is uitgegaan, het gebruik van de ligplaatsen aan de Diemerzeedijk illegaal is aangevangen, zodat aan dat gebruik thans geen overgangsrechtelijke bescherming toekomt. [appellant] en anderen beschikken voorts niet over de voor het innemen van een ligplaats vereiste vergunningen en de ligplaatsen bevinden zich bovendien op gronden die in eigendom zijn van de gemeente. De raad benadrukt dat indien appellanten niet vrijwillig meewerken aan verplaatsing van de woonboten handhavend kan en zal worden opgetreden.

7.2. In bedoelde uitspraak van de Afdeling van 22 januari 2014 is, voor zover thans van belang, overwogen dat, zoals ook tussen partijen niet in geschil is, de Afdeling vanwege het ontbreken van een gebruiksverbod in een voorheen geldend plan geen aanknopingspunten ziet voor het oordeel dat het bestaand gebruik van de gronden aan de Diemerzeedijk in het licht van het ter plaatse geldende planologisch regime niet legaal is aangevangen. Nu deze uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan, hetgeen betekent dat genoemd oordeel over de rechtmatigheid in dat opzicht van het innemen van ligplaats aan de Diemerzeedijk bindend tussen partijen is vastgesteld, kan dit oordeel niet meer met succes aan de orde worden gesteld. In zoverre kan het door de raad gevoerde verweer derhalve niet worden gevolgd.

7.3. In het kader van een beroep tegen een bestemmingsplan kan een betoog dat ziet op de uitvoerbaarheid van dat plan slechts leiden tot vernietiging van het bestreden besluit indien en voor zover het aangevoerde leidt tot de conclusie dat de raad op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat het plan niet kan worden uitgevoerd binnen de planperiode van in beginsel tien jaar. De Afdeling ziet in dit geval geen grond voor dat oordeel. Daartoe wordt als volgt overwogen.

7.4. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 16 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1331, heeft overwogen, kunnen woonboten bouwwerken zijn in de zin van artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo). In paragraaf 4.1 van de plantoelichting is gemotiveerd weergegeven dat en waarom dat volgens de raad voor de woonboten van [appellant] en anderen het geval is.

Deze conclusie wordt door [appellant] en anderen niet inhoudelijk bestreden.

De Afdeling ziet geen aanleiding hierover anderszuidend te oordelen. Dat betekent dat [appellant] en anderen voor hun woonboten over een omgevingsvergunning dienen te beschikken. Dat is thans niet het geval en nu zij ook niet beschikken over een geldige ligplaatsvergunning, vallen de woonboten evenmin onder de op 13 februari 2017 gepubliceerde maar nog niet in werking getreden Wet verduidelijking voorschriften woonboten en het in afwachting daarvan door de gemeente Amsterdam gehanteerde Gedoogkader woonboten van 1 juni 2014, dat ziet op (handhaving van) de activiteit bouwen voor woonboten die op 16 april 2014 een geldige ligplaatsvergunning hadden.

7.5. Uit het voorgaande volgt dat de woonboten als bouwwerk aan de Diemerzeedijk niet beschikken over de vereiste vergunningen. Gelet daarop valt naar het oordeel van de Afdeling niet op voorhand in te zien waarom tegen [appellant] en anderen wegens strijd met de Wabo niet handhavend kan worden opgetreden indien zij blijven welgeren om vrijwillig te vertrekken. Bij dit oordeel heeft de Afdeling betrokken dat bouwovergangsrecht, zoals volgt uit artikel 3.2.1, derde lid, van het Besluit ruimtelijke

ordering (hierna: het Bro), geen legaliserende werking heeft. Voorts heeft de raad erop gewezen dat de woonboten zich bevinden op grond die het eigendom is van de gemeente en dat de gemeente zo nodig ook langs de privaatrechtelijke weg de verplaatsing van de woonboten kan bewerkstelligen.

Het betoog faalt.

8. [appellant] en anderen betogen dat de raad voor de woonboten aan de Diemerzeedijk ten onrechte geen uitsterfregeling heeft opgenomen of deze anderszins onder het overgangsrecht heeft gebracht. Volgens hen is aldus bij de vaststelling van het plan onvoldoende rekening gehouden met hun belangen. Daartoe voeren zij onder meer aan dat de hen aangeboden alternatieve ligplaatsen voor de woonboten niet voldoen, aangezien deze niet gelijkwaardig zijn en bovendien hoge kosten met zich brengen.

8.1. De raad heeft voorafgaand aan het vaststellen van het bestemmingsplan de Voorbereidingsnotitie woonboten Diemerzeedijk laten opstellen, waarin vier mogelijke scenario's zijn onderzocht. In het onderzoek is betrokken in hoeverre met de verschillende scenario's wordt voldaan aan ruimtelijke wet- en regelgeving en of sprake is van een goede ruimtelijke ordening, zijn de verschillende betrokken belangen tegen elkaar afgewogen en is de uitvoerbaarheid bezien.

Geconcludeerd is dat de scenario's 3, waarin de woonboten niet als zodanig worden bestemd, en 4, waarin aan de woonboten persoonsgebonden overgangsrecht wordt toegekend, beide haalbaar en juridisch verdedigbaar zijn, waarna is gekozen voor scenario 3. Redengevend daarvoor is geacht dat dit scenario het best aansluit bij de door de wet gestelde (geluids)isen, de ontwikkeling van de EVZ, de financiële consequenties voor de gemeente, de financiële positie van de bewoners en de voorgeschiedenis.

8.2. Zoals de raad ter zitting nader heeft toegelicht, betekent het toekennen van persoonsgebonden overgangsrecht voor [appellant] en anderen overigens niet dat de huidige situatie onveranderd blijft. Weliswaar mogen [appellant] en anderen - zolang zij de bewoners zijn van de betreffende woonboten - daarmee met hun respectievelijke woonboten aan de Diemerzeedijk blijven liggen, maar er zal een vaargeul worden aangelegd. Bovendien moeten de op de oever aangelegde tuinen met bouwwerken en objecten worden verwijderd en zal er van de bewoners een erfpachtcanon worden geheven.

Daarnaast heeft de raad in de afweging de ligplaatsen aan de Diemerzeedijk niet als zodanig te bestemmen betrokken dat, anders dan voor de aangeboden alternatieve ligplaatsen het geval is, persoonsgebonden overgangsrechten niet overdraagbaar zijn en dat [appellant] en anderen, bij beëindiging van deze rechten, zelf de kosten voor het verplaatsen of verwijderen van de woonboten moeten dragen. Ook geldt de aangeboden compensatieregeling voor de verschuldigde erfpachtcanon niet voor de Diemerzeedijk, maar alleen voor de aangeboden alternatieve ligplaatsen.

8.3. Blijkens de plantoelichting ziet de raad scenario 4, waarin persoonsgebonden overgangsrecht wordt toegekend, evenwel als een acceptabel alternatief indien het algemeen overgangsrecht zou kunnen leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard voor een of meer natuurlijke personen, als bedoeld in artikel 3.2.3 van het Bro.

Mede gelet op deze passage uit de plantoelichting, bezien in samenhang met de zeer lange periode dat [appellant] en anderen reeds met hun woonboten aan de Diemerzeedijk ligplaats innemen, heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling onvoldoende gemotiveerd waarom - voor zover door de betreffende bewoners gewenst - aan de ligplaatsen niet een persoonsgebonden overgangsrecht met de hierboven onder 8.2. beschreven strekking is toegekend. Nu ter zitting desgevraagd door [appellant] en anderen is verklaard dat niet alle appellanten hier zonder meer hetzelfde standpunt over innemen, dient deze beoordeling naar het oordeel van de Afdeling voorts niet voor alle appellanten gezamenlijk, maar op individueel niveau te worden verricht.

Het bestreden besluit is in zoverre onvoldoende zorgvuldig voorbereid en gemotiveerd en daarmee in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb tot stand gekomen.

Slotoverwegingen

9. Met het oog op een spoedige beslechting van het geschil ziet de Afdeling aanleiding de raad op de voet van artikel 8:51d van het Awb op te dragen om binnen 26 weken na verzending van deze uitspraak het gebrek in het bestreden besluit te herstellen. De raad dient daartoe met inachtneming

van hetgeen hiervoor onder 8.3 is overwogen per ligplaats te motiveren waarom is gekozen deze niet als zodanig te bestemmen in plaats van daaraan persoonsgebonden overgangsrecht als beschreven in 8.2. toe te kennen, dan wel op grond van nader onderzoek het plan gewijzigd vast te stellen door voor één of meerdere ligplaats(en) persoonsgebonden overgangsrecht vast te stellen.

De raad dient de Afdeling en [appellant] en anderen de uitkomst van voormelde opdracht mede te delen en een nieuw of gewijzigd besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken en mede te delen. Bij wijziging van het besluit hoeft afdeling 3.4 van de Awb niet te worden toegepast.

10. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en de vergoeding van het betaalde griffierecht.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

draagt de raad van de gemeente Amsterdam op:

- om binnen 26 weken na de verzending van deze tussenuitspraak met inachtneming van rechtsoverweging 8.3. het daarin omschreven gebrek te herstellen; en

- de Afdeling en [appellant] en anderen de uitkomst mede te delen en een nieuw of gewijzigd besluit zo spoedig mogelijk op de wettelijk voorgeschreven bekend te maken en mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. J. Hoekstra, voorzitter, en mr. F.D. van Heijningen en mr. E.J. Daalder, leden, in tegenwoordigheid van mr. A. Wijker-Dekker, griffier.

w.g. Hoekstra w.g. Wijker-Dekker

voorzitter griffier

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2017
562.

- [Home](#)
- [Uitspraken en nieuws](#)
- [Uitspraken](#)
- [Zoeken in uitspraken](#)

- [English](#)
 - [Privacy](#)
 - [Cookies](#)
- Volg ons

- [twitter](#)
- [facebook](#)
- [linkedin](#)
- [youtube](#)

Blijf op de hoogte

- [RSS](#)
- [email](#)

<p></p>

Auteur: G. van den End

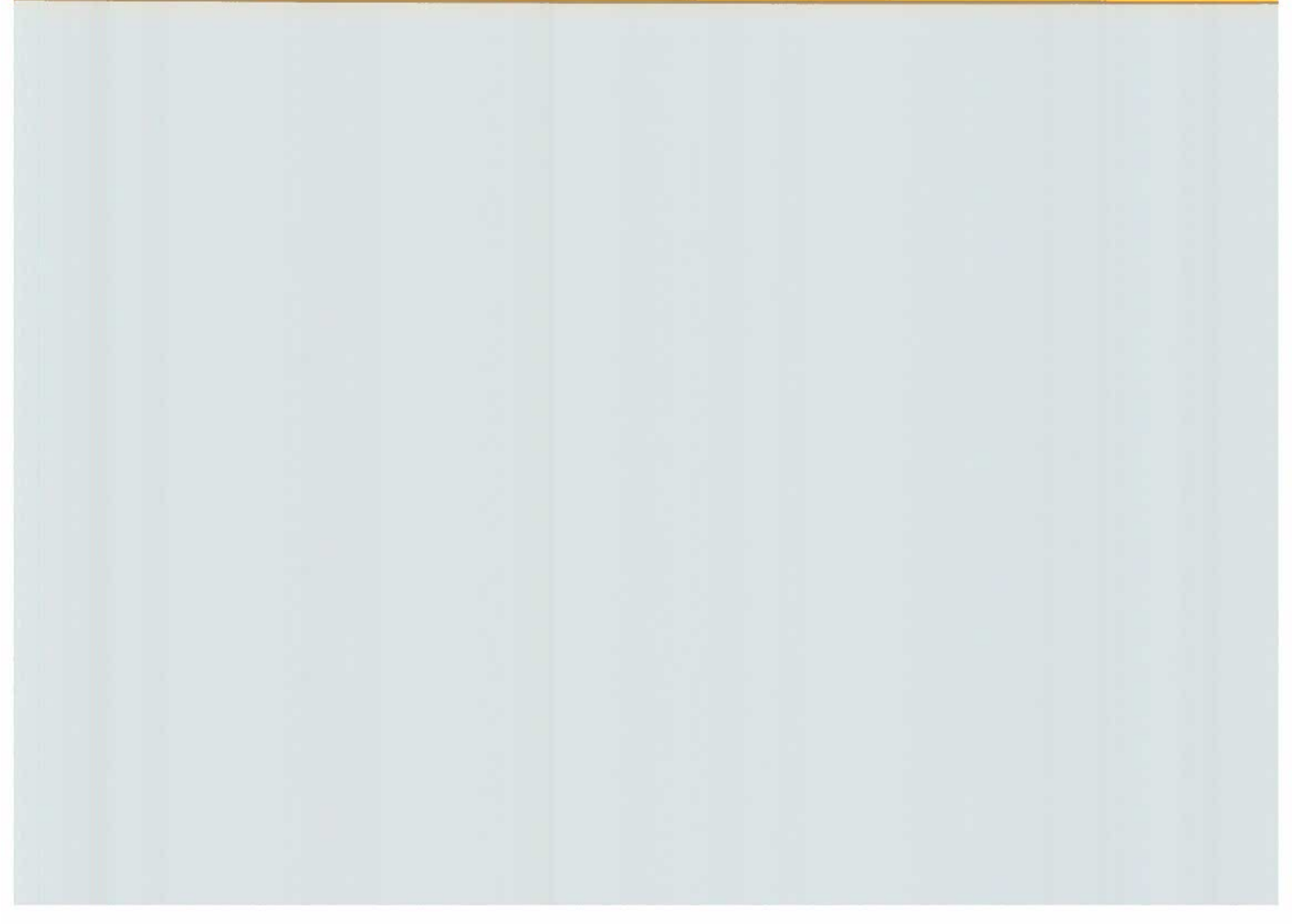
Bestemmingsplannen waarin woonboten al dan niet positief worden bestemd, leidt veelal tot interessante jurisprudentie. Zo ook deze uitspraak waaruit blijkt dat de aanhouder (soms) wint. De gemeente wenst de woonboten weg te bestemmen en biedt de woonbootbewoners alternatieve ligplaatsen aan. Gesteld wordt dat de ligplaatsen in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening, mede gelet op het aanwezigte wegverkeerslawaa. Het feit dat de woonboten reeds geruime tijd aan ligplaats hebben ingenomen, maakt niet dat de gemeente voornemens is deze illegale situatie langer te willen gedogen.

Appellanten betogen dat de lange tijdsduur dat zij ter plaatsa een ligplaats innemen maakt dat de gemeente in redelijkheid de woonboten van een positieve bestemming had moeten voorzien. Bovendien zeggen appellanten geen geluidshinder te ervaren. Sinds 1 juli 2012 benoemt het Besluit geluidhinder (Bgh) bestemde ligplaatsen voor woonschepen als geluidsgevoelig terreinen. Tenzij de gemeente gebruik maakt van het bij het Bgh behorende overgangsrecht, moet in een bestemmingsplan met hierin ligplaatsen bestemd om door een woonschip te worden ingenomen, worden getoetst aan de geluidnormen van de Wgh. Uit bovenstaande zaak blijkt dat bij de woonboten zowel de voorkeursgrenswaarde als de maximale ontheffingswaarde ruim wordt overschreden en geluidmaatregelen niet mogelijk zijn. Dat het vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening geen optimaal leefmilieu is, is dus zeker verdedigbaar.

Dat woonboten als bouwwerk worden aangemerkt, is al een aantal malen door de Afdeling bevestigd. In de door de Afdeling genoemde uitspraak van 16 april 2014, ECLI:NL:RVS:2014:1331, AB 2014/234, m. nt. T.E.P.A. Lam gaf de Afdeling doorslaggevende betekenis toe aan het oogmerk van de gebruiker. Wanneer het oogmerk van de gebruiker is de woonboot ter plaatsa duurzaam als woning te gebruiken, is sprake van een bouwwerk. Deze situatie deed zich ook in onderhavige zaak voor waarin de woonboten al tientallen jaren werden bewoond.

Dit maakt dat appellanten voor hun woonboten over een omgevingsvergunning bouwen dienen te beschikken. Nu zei dit niet hebben, ziet de Afdeling niet in waarom tegen appellanten wegens strijd met de Wabo niet handhavend kan worden opgetreden indien zij blijven weigeren om vrijwillig te vertrekken.

De gemeente heeft echter in de voorbereiding van het bestemmingsplan aangegeven dat het toekennen van een persoonsgebonden overgangsrecht ook een haalbare en juridisch verdedigbaar optie zou zijn. In het bestemmingsplan wordt echter onvoldoende gemotiveerd waarom er niet voor deze optie is gekozen, mede gelet op 'de zeer lange periode dat appellanten reeds met hun woonboten aan de Diemerzeedijk ligplaats innemen'. Kortom uiteindelijk krijgen appellanten toch wat zij wensen; de gemeente moet een afweging maken of een persoonsgebonden overgangsrecht voor de betreffende bewoners soelaas kan bieden.

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2500 BS Den Haag

1

Datum 12 april 2018
Betreft ligplaats woonschip (

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05 765 B 01
Kvk nummer
65890004
Iban nummer
NL121KCB070500 691

Geachte

Inkeltlingan

M
b.g.v.

Ura kenmerk

Ura Zakennummer

Uw brief (kenmerk)

Bijlagen

0

Bij akte van verhuuring van 14 juli 1997 is aan u verhuurd een oppervlakte grond en de ondergrond van een oppervlakte water met een oppervlakte van ca. 1 ha ten behoeve van een ligplaats met uitkunnende werken.

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent hierover afzonderlijk verzocht.

Zoals Rijkswaterstaat u bij brief van 6 november 2017 kenmerk heeft meegedeeld zal de hierboven genoemde huurovereenkomst worden beëindigd. Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip, in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuuring, met een nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kandidij vermelde gegevens. via de in

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens de zgn,

ARCHIEFKOPIE

Rijkswaastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16760, 2500 BS Den Haag

1 2 3 4

5 6 7 8

Datum 12 april 2018
Betreft Ligplaats woonschip

Geachte

Rijkswaastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Tacties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijkswaastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05 765 8 01
Kada nummer
65890604
Iban nummer
NL12INGB0705002691

*-lijstnummers
v l

Bij akte van verhuuring van 11 mei /16 juni 2005, contractnummer
is aan u verhuurd een oppervlakte grond aan de ondergrond van een oppervlakte
water. ten behoeve van een ligplaats
met aankomende werken. Op deze akte van verhuuring is van toepassing de
onthefving van Rijkswaterstaat afgegeven bij besluit van 9 december 2004,
kenmerk en de aan u verleende watervergunning van 1 juli 2005,
kenmerk

Uw kenmerk
Ons Zaaknummer
Uw brief (kenmerk)
Bijlagen
0

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben
besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning
te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent
hierover afzonderlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 9 januari 2018, kenmerk heeft Rijkswaterstaat de
voornoemde onthefving en watervergunning ingetrokken. U bent hiervan
schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit
rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan.
Zodra het intrekkingbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de
hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijkswaastgoedbedrijf. Ik verwijs u
hiervoor naar het bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend
bij de voornoemde akte van verhuuring.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip,
in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuuring, met een
nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan
voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de
huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Rijkswaatsgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

Datum
12 april 2018

Ons Kenmerk
1

Ons Zakennummer

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

» Rijksvastgoedbedrijf Postbus 16700, 2500 BS Den Haag

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl

BTW nummer
NL0563 05 765.B 01
Kvk nummer
65890604
Iban nummer
NL12R600705002691

Inlichtingen

Datum 12 april 2018
Betreft ligplaats woonschip

Geachte

Bij akte van verhuuring van 29 november/ 6 december 2006, contractnummer
aan u verhuurd een ooppervlakte grond en de ondergrond van
een oppervlakte water
van een ligplaats met bijkomende werken. Op deze akte van verhuuring is van
toepassing de ontheffing van Rijkswaterstraat afgegeven bij besluit van
9 december 2004, kenmerk
watervergunning van 1 juli 2005, kenmerk
en de aan u verleende

Onze kenmerk
Onze zaaknummer
Uw brief (kenmerk)
Bijlagen
0

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben
bevestigd om wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning
te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent
hierover afzonderlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 9 januari 2018, kenmerk
voornoemde ontheffing en watervergunning ingetrokken. U bent hiervan
schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit
rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan.
Zodra het intrekkingbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de
hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf. Ik verwijs u
hiervoor naar het bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend
bij de voornoemde akte van verhuuring.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip,
in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuuring, met een
nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan
voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de
huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Rijksoverheidsbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Tussacties

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

Datum
12 april 2018

Ons Kenmerk

Ons Zaaknummer

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2500 BS Den Haag

Datum 12 april 2018
Betreft ligplaats woonschip

Geachte

Bij akte van verhuring, contractnummer [redacted], is aan u verhuurd een oppervlakte grond en de ondergrond van een oppervlakte water [redacted] n behoeve van een ligplaats met dijkzonnende werken. Op deze akte van verhuring is van toepassing de ontheffing van Rijkswaterstaat, afgegeven bij besluit van 9 december 2004, kenmerk [redacted], en de aan u verleende watervergunning van 1 juli 2005, kenmerk [redacted].

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent hierover alzoonaerlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 9 januari 2018 kenmerk [redacted] heeft Rijkswaterstaat de voornoemde ontheffing en watervergunning ingetrokken. U bent hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan. Zodra het intrekkingbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf. Ik verwijs u hiervoor naar het bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend bij de voornoemde akte van verhuring.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip, in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuring, met een nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05 765 B 01
Kuk nummer
65890604
Iban nummer
NL12INGB0705302691

Inlichtingen

Ons kenmerk [redacted]
Ons Zakennummer [redacted]
Uw brief (kenmerk) [redacted]
Bijlagen [redacted]

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens

Milieuvergadering
Directie Transitie en
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

Datum
12 april 2018
Ons Kenmerk

Ons Zakennummer
1

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2300 BS Den Haag

Datum 12 april 2018
Betreft Ligplaats woonschip

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2300 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563.05.765 B.01
Kvk nummer
65890604
Iban nummer
NL12INGB070502691

Inlichtingen

Geachte

Bij akte van verhuuring van 1 / 10 oktober 2006, contractnummer is aan u verhuurd een onervlakte grond en de ondergrond van een oppervlakte water met bijkomende werken. Op deze akte van verhuuring is van toepassing de ontheffing van Rijkswaterstaat, afgegeven bij besluit van 9 december 2004, kenmerk , en de aan u verleende watervergunning van 30 augustus 2005, kenmerk , gewijzigd bij besluit van 20 oktober 2009, kenmerk .

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent hierover alzozonnervrij bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee:

Bij besluit van 9 januari 2018, kenmerk heeft Rijkswaterstaat de voornoemde ontheffing en watervergunning ingetrokken. U bent hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan. Zodra het intrekkingbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf. Ik verwijs u hiervoor naar het bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend bij de voornoemde akte van verhuuring.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip, in afwijking van het bepaalde in artikel B van de akte van verhuuring, met een nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze.

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Datum
12 april 2018
Oms Kenmerk

Oms Zaaknummer

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2500 BS Den Haag

Datum 12 april 2018
Betreft ligplaats woonschip

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05.765 B 01
Kvk nummer
65890604
Iban nummer
NL12INGB0705002691

Enlichtingen

Geachte

Bij akte van verhuur van 25 februari 2005, contractnummer
aan u verhuurd een oppervlakte grond en de ondergrond van een oppervlakte
water
ten behoeve van een ligplaats
met bijkomende werken. Op deze akte van verhuur is van toepassing de
onthefing van Rijkswaterstaat afgegeven bij besluit van 13 december 2004,
kenmerk

Ons Kenmerk
Ons Zaaknummer
1
Uw brief (kenmerk)

Bijlagen

De gemeente Veisen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben
besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewonin-
te beëindigen met ingang van 1 maart 2024. U oent
nierover afzonderlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 13 december 2017, kenmerk heeft
Rijkswaterstaat de onthefing ingetrokken. U bent hiervan schriftelijk op de hoogte
gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit rechtsbescherming openstaat is nog
geen sprake van onherroepelijkheid hiervan. Zodra het intrekkingbesluit van
Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de hiervan genoemde
huurovereenkomst met het Rijkswastgoedbedrijf. Ik verwijs u hiervoor naar het
bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend bij de
voornoemde akte van verhuur.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip,
in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuur, met een
nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan
voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de
huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Rijkswaardigheidsdienst
Directie Transacties & Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze.

Datum
12 april 2018

Ons Kenmerk

Ons Zaaknummer

ARCHIEFKOPIE

Rijkswaastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2300 BS Den Haag

Datum 12 april 2018
Betreft ligplaats woonschip

Rijkswaastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2300 BS Den Haag
Nederland
www.rijkswaastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05 765 B 01
Kvk nummer
63890604
Iban nummer
NL121WCS0705002691

Inlichtingen

Geachte

Bij akte van verhuuring van 11/19 oktober 2005, contractnummer is aan u verhuurd een oppervlakte grond en de ondergrond van een oppervlakte water met bijkomende werken. Op deze akte van verhuuring is van toepassing de ontheffing van Rijkswaterstaat afgegeven bij besluit van 17 oktober 2005, kenmerk

Onze kenmerk
Onze Zaaknummer
Uw brief (kenmerk)

Bijlagen

De gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben besloten om ~~wonens~~ te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U deelt hierover afzonderlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 9 januari 2018, kenmerk heeft Rijkswaterstaat de voornoemde ontheffing ingetrokken. U bent hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekkingbesluit rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan. Zodra het intrekkingbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijkswaastgoedbedrijf. Ik verwijs u hiervoor naar het bepaalde in artikel 9 d van de Algemene Voorwaarden behorend bij de voornoemde akte van verhuuring.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonschip, in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van de akte van verhuuring, met een nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven.

Ik reken erop u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Rijkswestigbedrijf
Directie Transitie &
Projecten
Afdeling Verhuur & Tasa's

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

Datum
12 april 2018
Ons kenmerk

Ons Zaknummer

ARCHIEFKOPIE

Rijksvastgoedbedrijf
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

> Retouradres Postbus 16700, 2500 BS Den Haag

Datum 12 april 2018
Betref ligplaats woonschip

Geachte

Bij akte van verhuur van 24 december 2012 /3 januari 2013, contractnummer
is aan u verhuurd een oppervlakte arond en de ondergrond van
een oppervlakte water
van een ligplaats met bijkomende werken. Op deze akte van verhuur is van
toepassing de ontheffing van Rijkswaterstaat afgegeven bij besluit van 12 mei
2011, kenmerk
13 augustus 19y/, kenmerk |
ende watervergunningen van
en 1 juli 2005 nummer |

De gemeente Veisen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat hebben
besloten om, wegens strijd met het bestemmingsplan, de bewoning
te beëindigen met ingang van 1 maart 2023. U bent
hierover afzonderlijk bericht. In aansluiting hierop deel ik u het volgende mee.

Bij besluit van 9 januari 2018, kenmerk heeft Rijkswaterstaat de
voornoemde ontheffing en watervergunning ingetrokken. U bent hiervan
schriftelijk op de hoogte gesteld. Omdat tegen het intrekingsbesluit
rechtsbescherming openstaat is nog geen sprake van onherroepelijkheid hiervan.
Zodra het intrekingsbesluit van Rijkswaterstaat onherroepelijk is eindigt ook de
hierboven genoemde huurovereenkomst met het Rijksvastgoedbedrijf. Ik verwij's u
hiervoor naar het bepaalde in artikel 14 d van de Algemene Voorwaarden
behorend bij de voornoemde akte van verhuur.

Vooruitlopend hierop deel ik u mee dat bij eventuele verkoop van het woonsch p
in afwijking van het bepaalde in artikel 9 van de akte van verhuur, met een
nieuwe eigenaar van het woonschip geen huurovereenkomst wordt aangegaan
voor deze ligplaats. Ook bij eventueel overlijden van een huurder wordt de
huurovereenkomst niet voortgezet op naam van de erven. Om er zeker van te zijn
dat u deze brief ontvangt heb ik deze zowel naar het bovengenoemde adres als
naar
gestuurd

Rijksvastgoedbedrijf
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Tenzies
Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 16700
2500 BS Den Haag
Nederland
www.rijksvastgoedbedrijf.nl
BTW nummer
NL8563 05 265 B 01
Kvk nummer
65890604
Iban nummer
NL12ING0705002691

Inlichtingen

Ons kenmerk
1020216398
Ons zaaknummer
Uw brief (kenmerk)
bijlagen

Ik reken erop u hiermee voorlopig voordoende te hebben geïnformeerd maar mocht u nog vragen hebben kunt u contact opnemen met de kantlijn vermelde gegevens.

Via de in

Rijkswaardigheids
Directie Transacties &
Projecten
Afdeling Verhuur & Taxaties

Datum

12 april 2018

Ons kenmerk

Ons Zaaknummer

Hoogachtend,
Namens de Staat der Nederlanden,
de staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
namens deze,

AANTEKENEN

INSEKOMEN 17 MEI 2018

College van gedeputeerde staten van Noord-Holland
Postbus 3007
2001 DA HAARLEM

Datum
16 mei 2018

Onderwerp
201802988.2.R6

Uw kenmerk

Inhoud
Mw
070-4264835

Onderwerp
Noord Holland/prov. coördinatie-regeling
Omgevingsvergunning zes windturbines
Spuisluis

Inhoud
Beroep

Geachte heer/mevrouw,

In de bovenvermelde procedure is uitspraak gedaan. De procedure is daarmee beëindigd.
Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Aangezien dit bericht geautomatiseerd is aangemaakt, is dit niet ondertekend.

Hoogachtend,
de griffier

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb)) in het geding tussen:

wonend
appellant,

en

het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland,
verweerder.

Procesverloop

heeft beroep ingesteld tegen de op grond van de Elektriciteitswet 1998 overeengekomen artikel 3.33 van de Wet ruimtelijke ordening gecoördineerd voorbereide en bekendgemaakte besluiten van het college van 21 februari 2018 in verband met de verlening van een omgevingsvergunning aan Eneco Wind B.V. voor het oprichten en in werking hebben van het windturbinepark "Windpark Spuisluis", bestaande uit zes windturbines nabij de Noordersluisweg te IJmuiden.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

Overwegingen

1. Het op deze zaak betrekking hebbend wettelijk kader is opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak. De bijlage maakt deel uit van deze uitspraak.
2. Op grond van artikel 9f, eerste, derde en vijfde lid, van de Elektriciteitswet 1998 en artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit rijkscoördinatie-regeling energie-infrastructuurprojecten is de provinciale coördinatie-regeling als bedoeld in artikel 3.33 van de Wet ruimtelijke ordening op dit besluit van toepassing. De bevoegdheid en verantwoordelijkheid voor deze coördinatie ligt bij het college. De coördinatie heeft tot gevolg dat hier de uitgebreide voorbereidingsprocedure als bedoeld in artikel 3.31, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening van toepassing is.
3. Gelet op de artikelen 3:11, 3:15 en 3:16 van de Awb in samenhang gelezen met artikel 3.33 van de Wet ruimtelijke ordening kunnen gedurende de termijn van terinzagelegging van de ontwerpbesluiten van zes weken zienswijzen naar voren worden gebracht bij het college.
Gelet op artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verbinding met artikel 8:6 van de Awb en artikel 2 van bijlage 2 bij de Awb alsmede met artikel 6:13 van de Awb, kan beroep bij de Afdeling slechts worden ingesteld tegen de gecoördineerd behandelde besluiten in verband met de verlening van een omgevingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) door de belanghebbende die tegen de ontwerpbesluiten tijdig een zienswijze bij het college naar voren heeft gebracht.
Dit is slechts anders indien een belanghebbende redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij niet tijdig een zienswijze naar voren heeft gebracht.
4. De ontwerpbesluiten zijn bijkens de kennisgeving met ingang van 23 maart 2017 voor de duur van zes weken ter inzage gelegd. De termijn waarbinnen zienswijzen naar voren konden worden gebracht eindigde op 3 mei 2017.

geen zienswijze tegen de ontwerpbesluiten naar voren gebracht bij het college.

De kennisgeving van de terinzagelegging van de ontwerpbesluiten is op de wettelijke wijze geschied. Het is aan de ruimtelijke ontwikkelingen ter zake te volgen en gedurende de aangegeven periode een zienswijze naar voren te brengen, alvorens tot het instellen van beroep kan

worden overgegaan.

De omstandigheid dat bij de besluiten nog wijzigingen zijn
aangebracht ten opzichte van het ontwerpplan maakt dit niet anders, nu het
beroep van zich niet tegen deze wijzigingen richt.

5. De Afdeling is niet gebleken van feiten of omstandigheden die met
zich brengen dat het niet tijdig naar voren brengen van een zienswijze bij het
college door : aan hem redelijkerwijs niet kan worden verweten.
6. Het beroep is kennelijk niet-ontvankelijk.
7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

201802988/2/R6

4

16 mei 2018

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State:
verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. J. Kramer, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R. Klingers, griffier.

w.g. Kramer
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Klingers
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2018

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Awb).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetsschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetsschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

341-209.

Verzonden: 16 mei 2018

BIJLAGE

ALGEMENE WET BESTUURSRECHT

Artikel 3:11

1. Het bestuursorgaan legt het ontwerp van het te nemen besluit, met de daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling van het ontwerp, ter inzage.
2. Artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur is van overeenkomstige toepassing. Indien op grond daarvan bepaalde stukken niet ter inzage worden gelegd, wordt daarvan mededeling gedaan.
3. Tegen vergoeding van ten hoogste de kosten verstrekt het bestuursorgaan afschrift van de ter inzage gelegde stukken.
4. De stukken liggen ter inzage gedurende de in artikel 3:16, eerste lid, bedoelde termijn.

Artikel 3:12

1. Voorafgaand aan de ternzagelegging geeft het bestuursorgaan in een of meer dag-, nieuws-, of huis-aan-huisbladen of op een andere geschikte wijze kennis van het ontwerp. Volstaan kan worden met het vermelden van de zakelijke inhoud.
2. Indien het een besluit van een tot de centrale overheid behorend bestuursorgaan betreft, wordt de kennisgeving in ieder geval in de Staatscourant geplaatst, tenzij bij wettelijk voorschrift anders is bepaald.
3. In de kennisgeving wordt vermeld:
 - a. waar en wanneer de stukken ter inzage zullen liggen;
 - b. wie in de gelegenheid worden gesteld om zienswijzen naar voren te brengen;
 - c. op welke wijze dit kan geschieden;
 - d. indien toepassing is gegeven aan artikel 3:18, tweede lid: de termijn waarbinnen het besluit zal worden genomen.

Artikel 3:15

1. Belanghebbenden kunnen bij het bestuursorgaan naar keuze schriftelijk of mondeling hun zienswijze over het ontwerp naar voren brengen.
2. Bij wettelijk voorschrift of door het bestuursorgaan kan worden bepaald dat ook aan anderen de gelegenheid moet worden geboden hun zienswijze naar voren te brengen.
3. Indien het een besluit op aanvraag betreft, stelt het bestuursorgaan de aanvrager zo nodig in de gelegenheid te reageren op de naar voren gebrachte zienswijzen.
4. Indien het een besluit tot wijziging of intrekking van een besluit betreft, stelt het bestuursorgaan degene tot wie het te wijzigen of in te trekken besluit is gericht zo nodig in de gelegenheid te reageren op de naar voren gebrachte zienswijzen.

Artikel 3:16

1. De termijn voor het naar voren brengen van zienswijzen en het uitbrengen van adviezen als bedoeld in afdeling 3.3, bedraagt zes weken, tenzij bij wettelijk voorschrift een langere termijn is bepaald.
2. De termijn vangt aan met ingang van de dag waarop het ontwerp ter inzage is gelegd.
3. Op schriftelijk naar voren gebrachte zienswijzen zijn de artikelen 6.9, 6:10 en 6:15 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6:13

Geen beroep bij de bestuursrechter kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen als bedoeld in artikel 3:15 naar voren heeft gebracht, geen bezwaar heeft gemaakt of geen administratief beroep heeft ingesteld.

Artikel 8:1

Een belanghebbende kan tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter.

Artikel 8:6

1. Het beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank, tenzij een andere bestuursrechter bevoegd is ingevolge hoofdstuk 2 van de bij deze wet behorende Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak dan wel ingevolge een ander wettelijk voorschrift.
2. Bij elk van de bestuursrechters, genoemd in hoofdstuk 2 van de bij deze wet behorende Bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak, kan beroep worden ingesteld tegen een besluit waarover die rechter in hoger beroep oordeelt, indien hij toepassing heeft gegeven aan artikel 8:13, tweede lid.

Hoofdstuk 2. Beroep in eerste aanleg bij een bijzondere bestuursrechter
(artikelen 8:4, tweede lid, en 8:6)

Artikel 2. Beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Tegen een besluit, genomen op grond van een in dit artikel genoemd voorschrift of anderszins in dit artikel omschreven, kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.
(...)

Wet ruimtelijke ordening:

(...)
e. de artikelen 3.30, eerste lid, onder a of b, 3.33, eerste lid, onder a of b, en 3.35, eerste lid

ELEKTRICITEITSWET 1998

Hoofdstuk 2A. Productiecapaciteit

§ 2. Coördinatie van de aanleg of uitbreiding van productie-installaties

Artikel 9f

1 Gedeputeerde staten coördineren de voorbereiding en bekendmaking van de besluiten, aangewezen op grond van artikel 9d, eerste lid, ten behoeve

van de aanleg of uitbreiding van een productie-installatie als bedoeld in artikel 9e, eerste lid.

2 Gedeputeerde staten nemen de in het eerste lid bedoelde besluiten met uitsluiting van het in eerste aanleg bevoegde bestuursorgaan, tenzij dit een bestuursorgaan van het Rijk is.

3 Gedeputeerde staten geven ten aanzien van de ontwerpen van de besluiten, bedoeld in het eerste lid, gezamenlijk toepassing aan artikel 3:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht en voegen de kennisgevingen, bedoeld in artikel 3:12 van die wet, samen in een kennisgeving die door hen wordt gedaan.

4 Voor zover de aanleg of de uitbreiding, bedoeld in het eerste lid, onverenigbaar wordt belemmerd door bepalingen die – al dan niet krachtens de wet – bij of krachtens een regeling van een gemeente of waterschap zijn vastgesteld, kunnen die bepalingen bij het nemen of uitvoeren van de besluiten, bedoeld in het eerste lid, om dringende redenen buiten toepassing worden gelaten.

5 Artikel 3.33, tweede en vierde tot en met zesde lid, van de Wet ruimtelijke ordening is van overeenkomstige toepassing.

6 Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat het eerste of tweede lid niet van toepassing is op een productie-installatie als bedoeld in artikel 9e, eerste lid, indien:

- a. in aanmerking genomen de omvang, aard en ligging van de desbetreffende productie-installatie, redelijkerwijze niet valt te verwachten dat toepassing van het eerste lid de besluitvorming in betekende mate zal versnellen of dat daaraan anderszins aanmerkelijke voordelen zijn verbonden, of
- b. is voldaan aan de krachtens artikel 9e, zesde lid, voor die provincie gestelde minimum realisatieterm.

WET RUIMTELIJKE ORDENING

Hoofdstuk 3 Bestemmings- en inpassingsplannen

Afdeling 3.6. Coördinatie bij verwezenlijking van ruimtelijk beleid

§ 3.6.1. Gemeentelijke coördinatie

Artikel 3.31

3 Op de voorbereiding van besluiten, bedoeld in het eerste lid, is afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing, met dien verstande dat:

- a. de kennisgevingen, bedoeld in artikel 3:12 van die wet, tevens worden gedaan in de Staatscourant en voorts langs elektronische weg;
- b. burgemeester en wethouders ten aanzien van de ontwerpen van de besluiten gezamenlijk toepassing kunnen geven aan artikel 3:11, eerste lid, van die wet en de kennisgevingen, bedoeld in artikel 3:12 van die wet voor verschillende onderwerpen kunnen samenvoegen in een kennisgeving, die door burgemeester en wethouders wordt gedaan;
- c. de ontwerpen van besluiten binnen een door burgemeester en wethouders in overeenstemming met het desbetreffend bevoegd gezag te bepalen termijn

worden toegezonden aan burgemeester en wethouders, die zorg dragen voor de in artikel 3:13, eerste lid, van die wet bedoelde toezending:

- d. zienswijzen door een ieder naar voren kunnen worden gebracht;
- e. in afwijking van artikel 3:18 van die wet de besluiten worden genomen binnen een door burgemeester en wethouders in overaanstemming met het desbetreffend bevoegd gezag te bepalen termijn;
- f. de besluiten onverwijld worden toegezonden aan burgemeester en wethouders;
- g. burgemeester en wethouders beslissen over de toepassing van artikel 3:18, tweede lid, van die wet;
- h. de in artikel 3:44 van die wet bedoelde toezending tevens geschiedt aan burgemeester en wethouders.

§ 3.6.2. Provinciale coördinatie

Artikel 3.33

1 Bij besluit van provinciale staten kunnen gevallen of categorieën van gevallen worden aangewezen waarin de verwezenlijking van een onderdeel van het provinciaal ruimtelijk beleid het wenselijk maakt dat:

- a. de voorbereiding en bekendmaking van nader aan te duiden, op aanvraag of ambtshalve te nemen besluiten worden gecoördineerd, of
- b. een inpassingsplan als bedoeld in artikel 3.26 dan wel een wijziging of uitwerking van een inpassingsplan, wordt vastgesteld of een omgevingsvergunning wordt verleend waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken, en de voorbereiding en bekendmaking daarvan wordt gecoördineerd met de voorbereiding en bekendmaking van besluiten als bedoeld onder a.

2 Gedeputeerde staten kunnen van andere bestuursorganen, tenzij dit een bestuursorgaan van het Rijk is, de medewerking vorderen, die voor het wetslagen van de coördinatie nodig is. Die bestuursorganen verlenen de van hen gevorderde medewerking.

3 In een besluit als bedoeld in de aanhef van het eerste lid kunnen provinciale staten tevens bepalen dat gedeputeerde staten, met uitsluiting van het in eerste aanleg bevoegde bestuursorgaan, tenzij dit een bestuursorgaan van het Rijk is, de voor de bedoelde verwezenlijking benodigde besluiten op aanvraag of ambtshalve nemen.

4 Bij de gecoördineerde voorbereiding en bekendmaking als bedoeld in het eerste lid, onder a of b, wordt de procedure beschreven in de artikelen 3.31 en 3.32, respectievelijk die procedure in samenhang met hetzij, in geval van een inpassingsplan, de procedure beschreven in artikel 3.8, hetzij, in geval van een omgevingsvergunning, de uitgebreide voorbereidingsprocedure beschreven in paragraaf 3.3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht toegepast, met dien verstande dat daarbij provinciale staten in de plaats treden van de gemeenteraad, en gedeputeerde staten in de plaats van burgemeester en wethouders.

5 Indien ten aanzien van de verwezenlijking van een onderdeel van het provinciaal ruimtelijk beleid het maken van een milieueffectrapport krachtens artikel 7.2 van de Wet milieubeheer verplicht is, gaat de kennisgeving,

bedoeld in artikel 7.9, eerste lid, onderscheidenlijk de mededeling, bedoeld in artikel 7.27, eerste lid, dan wel artikel 7.24, eerste lid van die wet, vergezeld van een globale beschrijving van de gevolgen voor het ruimtelijk beleid, van de sociaal-economische gevolgen en van de gevolgen voor andere daarbij betrokken belangen, die van die verwezenlijking te verwachten zijn.

6 Artikel 3.30, derde lid, is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat in plaats van «bestemmingsplan» wordt gelezen: inpassingsplan.

7 Voor zover de verwezenlijking van een onderdeel van het provinciaal ruimtelijk beleid onevenredig wordt belemmerd door bepalingen die – al dan niet krachtens de wet – bij of krachtens een regeling van een gemeente of waterschap zijn vastgesteld, kunnen die bepalingen bij het nemen en uitvoeren van de besluiten, bedoeld in het eerste lid, onder a of b, om dringende redenen buiten toepassing worden gelaten.

Hoofdstuk 8. Bezwaar en beroep

Afdeling 8.1. Bezwaar en beroep

Artikel 8.3

1 Voor de mogelijkheid van beroep worden als één besluit aangemerkt:

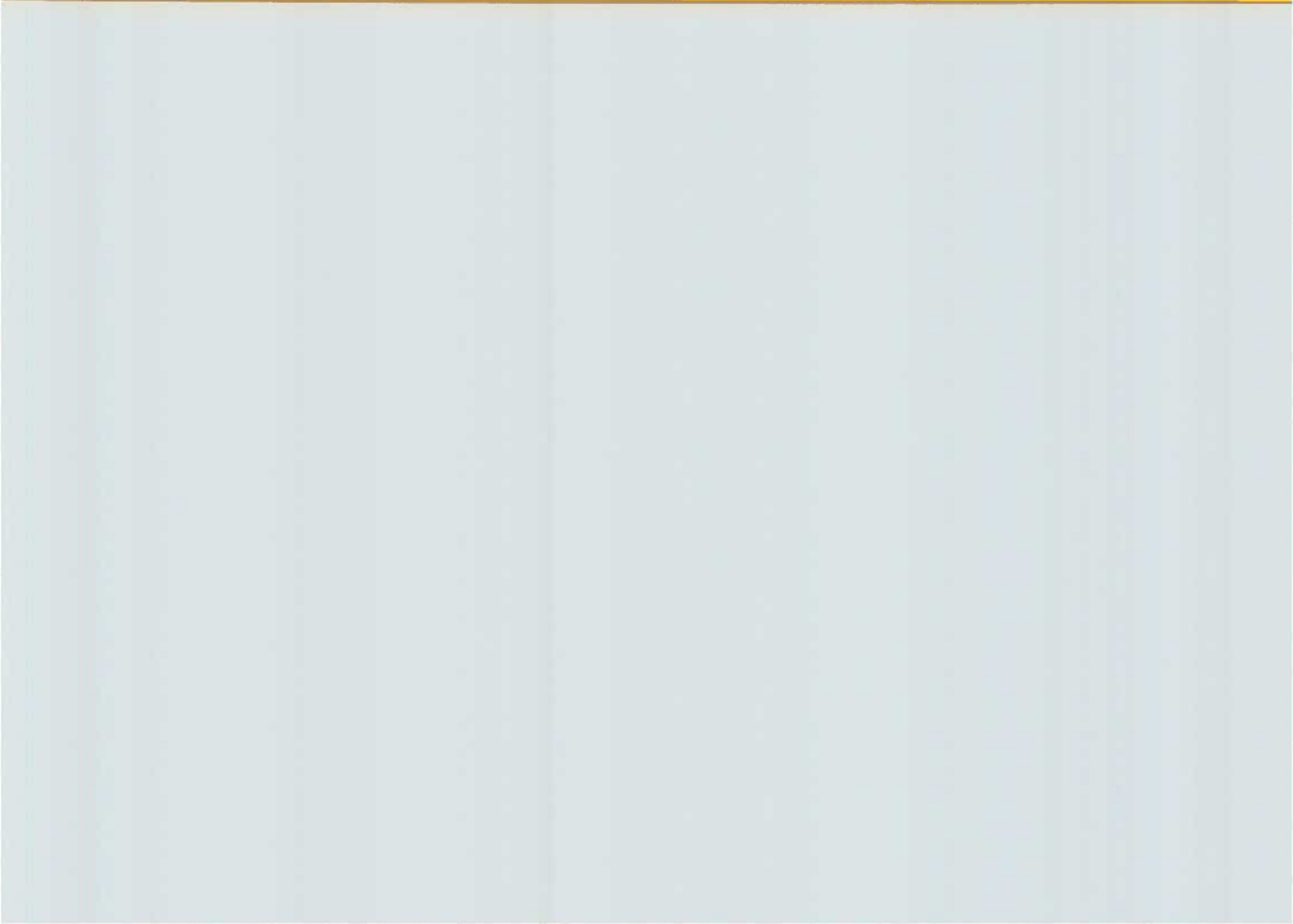
- a. indien toepassing is gegeven aan artikel 3.30, eerste lid, onder a, 3.33, eerste lid, onder a, of 3.35, eerste lid, onder b, de daarbedoelde besluiten;
- b. indien toepassing is gegeven aan artikel 3.30, eerste lid, onder b, 3.33, eerste lid, onder b, of 3.35, eerste lid, onder c, het besluit omtrent vaststelling van het daarbedoelde bestemmingsplan of inpassingsplan, wijzigings- of uitwerkingsplan dan wel de omgevingsvergunning en de daarbedoelde besluiten,

voor zover deze besluiten met toepassing van artikel 3.32 gelijktijdig bekend zijn gemaakt.

2 De bevoegde rechter beslist op een beroep als bedoeld in het eerste lid binnen zes maanden na ontvangst van het verweerschrift.

3 Voor de mogelijkheid van beroep en de behandeling van en uitspraak op een beroep worden als één besluit aangemerkt de gelijktijdig bekendgemaakte besluiten omtrent vaststelling van een exploitatieplan en de vaststelling van een bestemmingsplan, een wijziging of uitwerking van een bestemmingsplan of de verlening van een omgevingsvergunning waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3°, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening wordt afgeweken

4 Voor de mogelijkheid van beroep en de behandeling van en de uitspraak op een beroep worden de onthefing, bedoeld in artikel 4.1a of 4.3a, en het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan of het provinciaal inpassingsplan ten behoeve waarvan die onthefing is verleend, als één besluit, vastgesteld door de gemeenteraad onderscheidenlijk provinciale staten, aangemerkt.

Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

> Retouradres Postbus 2212 3500 GE Utrecht
RWS INFORMATIE -

Rijkswaterstaat\West
Nederland Noord

Toekenneg 7
2035 LC Haarlem
Postbus 2212
3500 GE Utrecht
T 088 - 79 74 500
F 088 - 79 74 501
www.rijkswaterstaat.nl

Contactnaam
Mr. J. J. J.
Juridisch medewerker

T

Datum 7 september 2018
Onderwerp Beslissing op bezwaar Bpr

Ons kenmerk

Inleiding.

Hierbij ontvangt u mijn beslissing op uw bezwaarschrift van 19 februari 2018, aangevuld 23 maart 2018, tegen mijn beslissing van 9 januari 2018, kenmerk

Dit besluit is als volgt opgebouwd. In een historisch overzicht wordt geschetst wat de aanleiding is geweest voor mijn eerdere besluit en wordt de relatie met het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003 aangegeven. Vervolgens wordt de juridische status van het ter plaatsse geldende bestemmingsplan onderzocht. Daarna worden uw bezwaargronden gewogen, wordt geconcludeerd en wordt een besluit genomen.

Hoorzitting d.d. 10 april 2018.

Op 10 april 2018 bent u gehoord betreffende uw bezwaar door de bezwaarschriftencommissie van Rijkswaterstaat West Nederland Noord. Een verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

Wettelijk kader.

Artikel 3 Scheepvaartverkeerswet

Lid 1. Toepassing van de artikelen 1, 2, 3 en 4 kan, behoudens het bepaalde in het tweede lid, slechts geschieden in het belang van:

- het verzekeren van de veiligheid en het vloete verloop van het scheepvaartverkeer;
 - het instandhouden van scheepvaartwegen en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
 - het voorkomen of beperken van schade door het scheepvaartverkeer aan de waterhuishouding, oevers en waterkeringen, of werken geëgen en of over scheepvaartwegen;
 - het voorkomen of beperken van externe veiligheidsrisico's in verband met schepen;
 - het voorkomen of beperken van verontreiniging door schepen
- Lid 2. Toepassing van artikel 3, 4 ten behoeve van een in het eerste lid genoemd belang kan mede geschieden in het belang van het voorkomen of beperken van:
- hinder of gevaar door het scheepvaartverkeer voor personen die zich anders dan op een schip te water bevinden;
 - schade door het scheepvaartverkeer aan de landschappelijke of natuurwetenschappelijke waarden van een gebied waarin scheepvaartwegen zijn

RWS INFORMATIE -

gelegen.

Datum
7 september 2018
Ops kenmerk

Artikel 2.1 Waterwet.

Lid 1 De toepassing van deze wet is gericht op:

- a. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, in samenhang met
- b. bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c. vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen

Lid 2. De toepassing van deze wet is mede gericht op andere doelstellingen dan genoemd in het eerste lid, voor zover dat elders in deze wet is bepaald.

Artikel 6.22, derde lid Waterwet.

Het bevoegd gezag trekt de vergunning geheel of gedeeltelijk in:

- a. op aanvraag van de vergunninghouder, voor zover de doelstellingen en belangen, bedoeld in de , en , zich hierop niet verzetten;
- b. indien zich omstandigheden of feiten voordoen waardoor de handeling of handelingen waarvoor de vergunning is verleend, niet langer toelaatbaar worden geacht met het oog op de en en bedoelde doelstellingen en belangen;
- c. indien een voor Nederland verbindend verdrag of besluit van een volkenrechtelijke organisatie, dan wel een wettelijk voorschrift ter uitvoering daarvan, daartoe verplicht.

Artikel 11. Besluit afvalwater huishoudens.

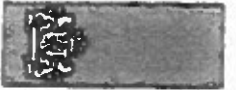
1 Voorzijaand aan het lozen in een oppervlaktewaterlichaam wordt huishoudelijk afvalwater door een zuiveringsvoorziening geleid.

2 Bij regeling van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat worden regels gesteld met betrekking tot de zuiveringsvoorziening, bedoeld in het eerste lid.

Historisch overzicht.**Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003.**

In december 2003 is het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied door Rijkswaterstaat vastgesteld. Het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003 (verder LPB) is een beleidsregel als bedoeld in artikel 1:3, vierde lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en is tot stand gekomen met toepassing van Afdeling 3.4 van de Awb. Het wettelijk kader wordt gevormd door de Scheepvaartverkeerswet en het Binnenvaartpolitierglement. Het LPB dient voor Rijkswaterstaat als kader om beslissingen aangaande het ligplaatsnemen in het Noordzeekanaalgebied te toetsen.

Het Binnenspuikanaal West is in het LPB aangewezen als een locatie waar ligplaats nemen met een woonboot mogelijk is. Ten tijde van deze aanwijzing als ligplaats in 2003 was er tegen het medegebruik van de vaarweg, geleid op de beheerdersbelangen van Rijkswaterstaat, geen bezwaar. Door Rijkswaterstaat is aan de toemattige ligplaatsnemers een ontheffing van het ter plaatse geldende ligplaatsverbod verleend. Tevens is in een aantal gevallen een Wbr-vergunning (nu watervergunning) verleend voor het gebruik van de oever Door het Rijksvastgoedbedrijf zijn namens de Staat als eigenaar, huurovereenkomsten met de ligplaatsnemers aangegaan.

Ruimtelijk kader.

Het juridisch kader voor het gebruik van gronden is de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Het bevoegd gezag ter plaatse voor de Wro is de gemeente Velsen. De gemeente legt het toegestane gebruik van grond vast in een bestemmingsplan. In het LPB is geen koppeling opgenomen met het toemtalige geldende bestemmingsplan.

In 2013 heeft de gemeente Velsen het bestemmingsplan "Zeezicht" vastgesteld. In dit bestemmingsplan is bewoning in het sluzengebied te IJmuiden en dus ook in het Binnenspuikanaal West, niet toegestaan. Een aantal bewoners is er van uit gegaan dat het gebruik als bewoning op grond van het overgangsrecht kon worden voortgezet. Ook voor Rijkswaterstaat was er geen aanleiding om maatregelen te nemen. De gemeente Velsen heeft niet handhavend opgetreden. In het jaar 2014 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State beslist dat woonboten bouwwerken zijn. Gevolg hiervan is dat voor een dergelijk bouwwerk een omgevingsvergunning op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht benodigd is. De bewoners van de woonboten in het Binnenspuikanaal West moeten hierdoor voor de woonboot een omgevingsvergunning bij de gemeente aanvragen. De gemeente moet de aanvraag mede toetsen aan de voorschriften van het geldende bestemmingsplan.

Plaatsing windturbines in sluzencomplex.

Op 11 april 2016 heeft een bewonersavond plaatsgevonden, georganiseerd door Eneco B.V. Voor deze bewonersavond zijn de bewoners van de woonboten in het Binnenspuikanaal West uitgenodigd. Tevens waren aanwezig vertegenwoordigers van de gemeente Velsen, Rijkswaterstaat en de provincie Noord-Holland. Aanleiding voor de bijeenkomst was het voornemen van Eneco B.V. om een aantal windturbines in het sluzencomplex te IJmuiden te plaatsen. De in het Binnenspuikanaal West gelegen woonboten liggen in de nabijheid van de geplande windturbines. Uit een presentatie van de gemeente Velsen en de provincie bleek dat de bewoners van de woonboten niet door het omgevingsrecht worden beschermd tegen effecten die worden veroorzaakt door de windturbines. Reden daarvoor is de strijd met het geldende bestemmingsplan ter plaatse. Het bestemmingsplan "Zeezicht" laat bewoning met een woonboot in het Binnenspuikanaal niet toe en er is sprake van een overtreding.

Namens de gemeente, als handhavende instantie, werd tijdens de bewonersavond aangegeven dat, indien handhaving aan de orde komt, Rijkswaterstaat als materieel beheerder van het gebied in eerste instantie als overtreder wordt aangemerkt. Reden daarvoor is dat volgens de gemeente, Rijkswaterstaat als eigenaar en beheerder het strijdige gebruik toestaat, huurovereenkomsten is aangegaan en vergunningen aan de woonbootbewoners heeft verleend. Een handhavingsbesluit zou dan aan Rijkswaterstaat worden gericht. Namens Eneco B.V. werd aangegeven dat indien nodig een verzoek tot handhaving bij de gemeente zou worden ingediend.

De bewonersavond is afgesloten met de volgende conclusies.

- de woonbootbewoners worden niet beschermd door het omgevingsrecht;
- door de bewoners is gesteld dat er van een strijd met het bestemmingsplan geen sprake is en dat er voor hen geen reden is om bewoning te beëindigen;
- Eneco B.V. gaat de benodigde omgevingsvergunning aanvragen en naar verwachting van de provincie kan deze vergunning aan Eneco B.V. worden

verleend.

Datum
7 september 2018
Oms kenmerk

Uitkomsten bestuurlijk overleg (vanaf mei 2016):

In aansluiting op de genoemde bewonersavond heeft tussen Rijkswaterstaat, de gemeente Velsen en de provincie Noord-Holland, bestuurlijk overleg plaatsgevonden. Onderwerp van het overleg was of de bewoning in het Binnenspikanaal in combinatie met de te plaatsen windturbines en overige toekomstige ontwikkelingen in het gebied wel kon worden toegestaan. Geconcludeerd is dat de juridische basis hiervoor ontbreekt nu deze bewoning niet is voorzien in het geldende bestemmingsplan. Door de drie besturen is geconcludeerd dat de met het bestemmingsplan strijdige activiteit moet worden beëindigd.

Als uitvloeisel van het bestuurlijk overleg zijn twee onderzoeken uitgevoerd. Er heeft onafhankelijk onderzoek plaatsgevonden naar de juridische situatie. Uit dit onderzoek blijkt dat de gemeente Velsen handhavend kan optreden tegen de bewoners en tegen Rijkswaterstaat wegens het met het bestemmingsplan strijdige gebruik.

Uit een tweede onderzoek blijkt dat er is geen juridische basis is om een alternatieve ligplaats of een andere vorm van compensatie te verstrekken in het geval dat het gebruik als ligplaats moet worden beëindigd.

Standpunt Rijkswaterstaat

Rijkswaterstaat stelt zich, mede op basis van het bestuurlijk overleg en de uitgevoerde onderzoeken, op het standpunt dat door de ontwikkelingen in het stuzengebied er sprake is van een nieuwe situatie. Deze ontwikkelingen leiden er toe dat het ligplaats nemen met een woonboot op termijn niet langer is te combineren met het overige ruimtelijke gebruik. Een zorgvuldig en gezamenlijk optreden van de drie overheden om dit gebruik te beëindigen acht Rijkswaterstaat gewenst.

Vervolg bestuurlijk overleg.

Over de wijze waarop het beëindigen van de bewoning in het Binnenspikanaal West moet plaatsvinden wordt het volgende afgesproken tussen de bestuurders:

Rijkswaterstaat wordt door de gemeente in eerste instantie als overtreder aangemerkt;

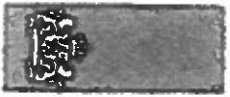
Rijkswaterstaat wil voldoen aan wettelijke regels en heeft aan de gemeente toegezegd om dat wat in haar macht ligt in gang te zetten om de strijd met het bestemmingsplan te beëindigen;

Rijkswaterstaat heeft daarbij bedongen dat de gemeente aan Rijkswaterstaat de gelegenheid geeft om de bestaande relaties en rechten van de bewoners op een zorgvuldige manier te beperken;

- afgesproken is dat 1 maart 2023 een juiste termijn is waarbinnen Rijkswaterstaat procedures kan afronden en dat dit een juiste termijn is voor de bewoners om een alternatieve woonruimte te vinden;

- na 1 maart 2023 zal de gemeente Velsen tot handhaving richting Rijkswaterstaat en de bewoners overgaan.

Het standpunt van de gemeente Velsen over de handhaving van het bestemmingsplan is geformaliseerd bij de brief aan Rijkswaterstaat van 20 februari 2017.

RWS INFORMATIE -

Rijkswaterstaat\NWest-
Nederland Noord

Datum
7 september 2018
Oms kenmerk

Door de provincie, gemeente en Rijkswaterstaat is een omgevingsmanager aangesteld als contactpersoon tussen de overheden en de woonbootbewoners. Tevens heeft hij tot taak een bijdrage te leveren aan een oplossing voor de woonsituatie van de bewoners.

Met een gezamenlijke brief van 28 juli 2017 hebben Rijkswaterstaat, de gemeente Velsen en de provincie Noord-Holland de bewoners in het Binnenspulkanaal bericht dat de ligplaatsen worden opgeheven. De hulp van een omgevingsmanager wordt aan de bewoners aangeboden bij het zoeken naar een alternatieve woonruimte. Als einddatum voor het gebruik wordt 1 maart 2023 genoemd.

In aansluiting op de brief van 28 juli 2017 is op 27 september 2017 door de drie overheden een bewonersavond georganiseerd. Tijdens deze avond zijn de standpunten van de betrokken overheden toegelicht.

De algemene reactie van de bewoners was dat beëindiging van de woonsituatie zonder het aanbieden van compensatie voor hen onacceptabel is. Naar hun mening kunnen zij rechten ontlenen aan het jarenlange gebruik en het stilzittigend instemmen van de gemeente met dit gebruik. De bewoners waren teleurgesteld over het optreden van de betrokken overheden.

Op 21 februari 2018 is door Gedeputeerde Staten van Noord-Holland aan Windpark Spuisluis B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van windturbines in het sluzencomplex te IJmuiden. Hieraan vooraf is op 12 februari 2018 door Provinciale Staten een verklaring van geen bedenkingen afgegeven welke is benodigd voor het plaatsen van windturbines in strijd met het bestemmingsplan.

Bij besluit van 8 maart 2018 is door Rijkswaterstaat aan Windpark Spuisluis B.V. (voorheen Eneco B.V.) een watervergunning verleend voor het plaatsen van de eerder genoemde windturbines in het sluzencomplex. Deze vergunning is op 3 mei 2018 van kracht geworden en inmiddels is deze vergunning onherroepelijk. De windturbines zullen volgens de planning van de vergunninghouder in 2020 in werking zijn.

Afwijken van Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003.

Met de toezegging aan de collega-besturen om gezamenlijk de bewoning in het Binnenspulkanaal West te beëindigen, wijkt Rijkswaterstaat af van het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003. Een afwijking van het LPB is gerechtvaardigd indien dit gebeurt op goede gronden.

Het LPB stamt uit 2003. Een actualisering van het LPB is in voorbereiding waarbij onder andere zal worden aangesloten op de ter plaatse geldende bestemmingsplannen. Een toets van de ambtshalve intrekking van de ligplaatsontheffingen aan het LPB uit 2003 leidt tot het volgende.

Rijkswaterstaat dient als beheerder van een vaarweg in het sluzengebied en het waterstaatswerk Binnenspulkanaal, er voor zorg te dragen dat wordt voldaan aan de functies van beide. Slechts indien beide functies niet worden belemmerd is nevengebruik door derden mogelijk. Om een afweging over een bepaalde activiteit mogelijk te maken kent de Schiepvaartverkeerswet en de Waterwet

achtereenvolgens het vereiste van een ontheffing en een vergunning.

Datum
7 september 2018
Oms kenmerk

Op bladzijde 19 van het LPB is vermeld dat de ruimte in het Noordzeekanaalgebied niet geschikt is voor woonsteden. In het LPB is desondanks op bladzijde 23 het Binnenspulkanaal West aangewezen als locatie waar ligplaatsen nemen is toegestaan indien ontheffing van het ligplaatsverbod is verleend. Vermeld is dat het ligplaats nemen ter plaatse als nevengebruik van de vaarweg momenteel is toegestaan omdat dit niet strijdig is met scheepvaartbelangen.

In het LPB is slechts sprake van intrekking van een ligplaatsontheffing in het geval dat de woonboten in het Binnenspulkanaal moeten worden verwijderd in verband met de bouw van een nieuwe zeesluis. In dat geval kan, zoals tevens is vermeld, een beroep worden gedaan op de regeling "Nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat 1999".

Bij het hier in het geding zijnde intrekkingbesluit is aangegeven op welke gronden Rijkswaterstaat tot intrekking van de ligplaatsontheffing en de watervergunning is overgegaan. Hier kan nog het volgende aan worden toegevoegd.

Voor Rijkswaterstaat is evident dat de gemeente haar standpunt, dat bewoning in het Binnenspulkanaal niet kan worden toegestaan, op de juiste juridische gronden heeft gebaseerd. Verderop in dit besluit wordt dit nader toegelicht. Dit betekent dat de datum van 1 maart 2023 voor beëindiging van de bewoning in het Binnenspulkanaal vaststaat.

Met het intrekken van de ligplaatsontheffing wijkt Rijkswaterstaat af van het LPB. Afwijken van het LPB is door het bevoegde gezag mogelijk. In artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat het bestuursorgaan moet handelen overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Over de gronden en de belangen van de woonbootbewoners overweeg ik het volgende

De bevoegdheid tot het verlenen van een ontheffing van het ligplaatsverbod betekent tevens een bevoegdheid tot het intrekken van een verleende ontheffing. Dat in het LPB slechts één situatie is genoemd doet hieraan niets af. Er kan ook om een andere reden dan uitbreiding van het sluiscomplex een ontheffing worden ingetrokken, indien beheerdersbelangen dit nodig maken

In het LPB is op bladzijde 23 vermeld dat het ligplaats nemen met een woonboot momenteel niet in strijd is met scheepvaartbelangen. Deze situatie was op het moment van publicatie van het LPB van toepassing. De bewoners hebben hieruit kunnen afleiden dat hun recht op ligplaatsen nemen niet beperkt geldt. Bewoning in het sluisengebied is slechts als nevengebruik van de vaarweg toegestaan. Dit is minder zeker dan bijvoorbeeld in een woonwijk op land. Het sluisengebied is continue in ontwikkeling en vaarwegen kunnen een andere functie krijgen of er kunnen andere omstandigheden zijn waardoor een ligplaatsontheffing kan worden ingetrokken. In de situatie van het Binnenspulkanaal is met ingang van 1 maart 2023 het gebruik van de ligplaatsen door externe ontwikkelingen feitelijk niet

RWS INFORMATIE

Rijkswaterstaat\West
Nederland Noord

meer mogelijk. Rijkswaterstaat dient als beheerder de situatie hierop aan te passen en de belangen van de bewoners mee te wegen. Voor de bewoners was voorzienbaar dat het nevengebruik van de vaarweg op enig moment zou worden beperkt.

Datum
7 september 2018
Oas kenmerk

Ook Rijkswaterstaat is pas tijdens de bewonersavond in april 2016 ingelicht over de wens tot handhaving door de gemeente Velsen wegens strijdigheid van de bewoning met het bestemmingsplan. Door het standpunt van de gemeente wordt het feitelijk gebruik door de bewoners van de ligplaats niet langer mogelijk. Rijkswaterstaat heeft begrip voor het standpunt van de gemeente als bevoegd gezag op ruimtelijk gebied. De ruimtelijke situatie in het sluisengebied is gewijzigd en Rijkswaterstaat wil aan de wet voldoen. Vanaf het moment dat de ruimtelijke situatie in het Binnenspuikanaal is gewijzigd, heeft Rijkswaterstaat geprobeerd om in overleg met de betrokken besturen, de belangen van de bewoners bij het vervolg te betrekken. Rijkswaterstaat heeft er voor gezorgd dat de bewoners niet direct rechtstreeks door de gemeente worden aangesproken maar in de gelegenheid zijn gesteld om gedurende een ruime termijn maatregelen te nemen. Daarbij is afgesproken is dat Rijkswaterstaat de bestaande ligplaatsontheffingen en watervergunningen intrekt. De gemeente Velsen heeft aan de bewoners een gedoogbeschikking afgegeven waarin is toegezegd dat tot 1 maart 2023 niet handhavend tegen de bewoners wordt opgetreden.

De bewoners hebben aangegeven dat zij door het opheffen van de ligplaats financiële schade leiden. De ligplaatsontheffing op grond van het Binnenvaartpolitiereglement kan echter niet als een vermogensrecht worden beschouwd. In de praktijk wordt de waarde van een woonschip bepaald door de daar aan gekoppelde ligplaatsontheffing. Een koper betaalt hierdoor een veel hoger bedrag dan de werkelijke waarde van het schip. In de verleende ligplaatsontheffingen is sprake van verkoop van een schip en het overschrijven van de ligplaatsontheffing op naam van een nieuwe eigenaar. Dit is door het standpunt van de gemeente niet meer mogelijk waardoor de waarde van de woonschepen in de praktijk enorm is gedaald. Deze waardedaling is het gevolg van een beperking in het ruimtelijk gebruik en is voor risico van de ligplaatsnemers.

Het woongenot zal vanaf 2020 afnemen omdat hinder zal worden veroorzaakt door de op dat moment in werking zijnde windturbines. Omdat de bewoning niet is gereguleerd in het bestemmingsplan biedt het omgevingsrecht geen bescherming tegen deze hinder. Het belang bij bewoning ter plaatse is hierdoor afgenomen.

Het Rijksvastgoedbedrijf vertegenwoordigt de Staat als eigenaar van het Binnenspuikanaal. Bij brief van 12 april 2018 heeft het Rijksvastgoedbedrijf de bewoners bericht dat bij overdracht van de woonboot geen nieuwe huurovereenkomst meer zal worden aangegaan met een nieuwe eigenaar in verband met de strijd met het bestemmingsplan.

Na 1 maart 2023 hebben de bewoners geen belang meer bij een ligplaatsontheffing op grond van het Binnenvaartpolitiereglement en een watervergunning omdat vanaf dat moment van deze ontheffing en watervergunning geen gebruik meer kan worden gemaakt.

RWS INFORMATIE

Het belang van Rijkswaterstaat als beheerder wordt als gevolg van de bewoning in strijd met het bestemmingsplan, en het standpunt van de gemeente hierover, ernstig geschaad. Een handhavingsactie van de gemeente richting Rijkswaterstaat belemmert de beheerder bij de uitvoering van zijn taken

datum
7 september 2018
Oms kenmerk

Met het beëindigen van het nevengebruik van de vaarweg brengt Rijkswaterstaat het gebruik in overeenstemming met het ruimtelijke regime. Tevens wordt voor het scheepvaartverkeer en gebruikers van het waterstaatswerk duidelijkheid verschaft over de juridische situatie.

Overigens zou het wachten op een concreet handhavingsbesluit van de gemeente slechts negatieve gevolgen voor de bewoners in het Binnenspuikanaal met zich meebrengen. Ook dan zal Rijkswaterstaat tot intrekking moeten overgaan en zal het ligplaats nemen moeten worden beëindigd. Het tijdstraject zal echter veel korter zijn met voor de ligplaatsnemers directe sociaaleconomische consequenties.

Het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaalgebied 2003 is qua ruimtelijk gebruik achterhaald door het bestemmingsplan "Zeezicht" uit 2013. In dit bestemmingsplan zijn de ligplaatsen aan de Noordersluisweg niet opgenomen en als zodanig niet toegestaan. Het standpunt van de gemeente is hiermee duidelijk vastgelegd. Het bestemmingsplan "Zeezicht" is tot stand gekomen conform het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht en de Wet ruimtelijke ordening met de mogelijkheid tot beroep bij de rechter. De bewoners in het Binnenspuikanaal West hebben hiervan geen gebruik gemaakt.

Bestuursbesluit afvalwater huishoudens (Bah).

Doel van het Bah is om de ongezondheidsrisico's van afvalwater in Nederland te saneren. Dit geldt ook voor lozingen vanaf een woonboot. Er geldt ingevolge het Bah voor de bewoner van een woonboot een verplichting tot aansluiting op de gemeentelijke riolering indien de afstand tot deze riolering minder dan 40 meter van de grens van het perceel is gelegen.

Gemeenten zijn op grond van de Wet milieubeheer verplicht om rioleringsplannen op te stellen waarin wordt aangegeven wanneer gebieden met woningen kunnen worden aangesloten op de gemeentelijke riolering. Deze plannen worden in overleg met de waterbeheerder opgesteld en Rijkswaterstaat spreekt gemeenten op de uitvoering hiervan ook aan. De verplichting voor de gemeenten geldt echter alleen indien de woonboten zijn opgenomen in een bestemmingsplan. Voor de woonboten in het Binnenspuikanaal West zal dan ook geen gemeentelijke riolering worden aangelegd. Weliswaar is in het verleden door Rijkswaterstaat in de omgeving in verband met voormalige bedrijfsgebouwen en bedrijfswoningen, een riolering aangelegd maar deze riolering is nooit in gebruik genomen omdat deze taak naar de gemeenten is gegaan.

Nu de woonboten niet kunnen worden aangesloten op de gemeentelijke riolering zijn de bewoners op grond van artikel 11, eerste lid van het Bah verplicht om een zuiveringsvoorziening aan te brengen vooraf aan de lozing in het oppervlaktewater. In de Regeling lozing huishoudelijk afvalwater is aangegeven dat een zuiveringsvoorziening bestaat uit een septic tank met een inhoud van minimaal 6 m³. Anno 2018 zijn in het beheersgebied van Rijkswaterstaat West Nederland Noord vrijwel alle woonboten op de riolering aangesloten. De woonboten in het Binnenspuikanaal zijn een uitzondering. Met het plaatsen van een zuiveringsvoorziening moeten de bewoners kosten maken voor de beperkte periode dat de lozing nog zal voortduren.

RWS INFORMATIE

Rijkswaterstaat, West-
Nederland Noord

Datum
7 september 2018
Oms kenmerk

Gelet op de gestelde termijn voor beëindiging van de bewoning in het Binnenspulkanaal West is Rijkswaterstaat bereid de ongezuiverde huishoudelijke lozingen in het Binnenspulkanaal West tot 1 maart 2023 te gedogen. Reden hiervoor zijn niet alleen de kosten maar ook omdat de plaatsing van een dergelijke voorziening op deze locatie niet eenvoudig is. Gelet op de verplichting in de wet en het daarmee verbonden milieu hygiënische belang is een langere gedoogperiode niet mogelijk.

Toets op juridische status bestemmingsplan.

De minister is niet het bevoegde gezag met betrekking tot de handhaving van het bestemmingsplan. Bij het besluit tot intrekking van de plaatsaankondigingen heeft echter wel, met respect voor het ter zake bevoegde gezag, onderzoek plaatsgevonden naar de juridische situatie van het geldende bestemmingsplan. Getoetst is hierbij aan het volgende.

Standpunt gemeente Velsen.

Het standpunt van de gemeente Velsen over de strijdigheid met het bestemmingsplan van het wonen in het Binnenspulkanaal is vastgelegd in de brief van 20 februari 2017 aan Rijkswaterstaat. Het standpunt is tevens door de gemeente aan de bewoners kenbaar gemaakt in de gedoogbrieven van 11 januari 2018. De juridische onderbouwing van dit standpunt luidt als volgt. De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: 'Wabo') bepaalt dat het verboden is zonder een door de gemeente verleende omgevingsvergunning een project uit te voeren indien dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit bouwen (artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, Wabo). Tevens bepaalt de Wabo dat het verboden is een bouwwerk of deel daarvan dat is gebouwd zonder omgevingsvergunning in stand te laten (artikel 2.3a, eerste lid, Wabo). In het jaar 2014 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitgesproken dat woonboten bouwwerken zijn. Nu de woonboot en de bijbehorende bebouwing bouwwerken zijn, worden de hiervoor genoemde artikelen uit de Wabo, overtreden.

Legalisatie illegale bouwwerken

De gemeente Velsen heeft onderzoek of voor de woonboot en de bijbehorende bouwwerken alsnog een omgevingsvergunning kan worden verleend

De gemeente overweegt dat de woonboot en de bijbehorende bouwwerken vallen binnen het bestemmingsplan 'Zeezicht'. Binnen het bestemmingsplan 'Zeezicht' hebben de gronden de bestemming 'Water'. De woonboten in het Binnenspulkanaal en de bijbehorende bebouwing zijn gebouwen. Het bestemmingsplan 'Zeezicht' bepaalt dat gebouwen uitsluitend binnen het bouwvlak mogen worden opgericht (artikel 14.2.1). Omdat de woonboten en de bijbehorende bebouwing buiten het bouwvlak zijn opgericht zijn zij in strijd met het bestemmingsplan 'Zeezicht'.

Wegens de strijd met het bestemmingsplan kan de gemeente slechts een omgevingsvergunning verlenen indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. De gemeente Velsen heeft vastgesteld dat op basis van dit criterium vergunningverlening niet mogelijk is.

Datum
7 september 2018
Omschrijving

Belangenafweging

De gemeente heeft onderzocht of handhavend optreden overeenkomstig is met de daarmee te dienen belangen. Handhavend optreden schaaft het belang van de bewoners, omdat bewoners door het beëindigen van de overtreedingen de bouwwerken niet meer kunnen gebruiken op de wijze waarop dit op dit moment plaatsvindt. Concreet houdt dit in dat de bouwwerken bijv. niet meer worden verwijdert.

Handhavend optreden is in het belang van naleving van de regels die opgesteld zijn in het kader van een goede ruimtelijke ordening. Een ander belang dat geldt is met handhavend optreden is het voorkomen van precedentwerking in soortgelijke gevallen.

De gemeente komt tot de conclusie dat handhavend optreden tegen de bewoners gerechtvaardigd is. Naast handhavend optreden tegen de bewoners is op basis van het juridische standpunt ook handhavend optreden mogelijk tegen de materieel beheerder van het Binnenspuikanaal zijnde Rijkswaterstaat

Wet verduidelijking voorschriften woonboten.

Op 1 januari 2018 is de Wet van 25 januari 2017 tot wijziging van de Woningwet en de Wet algemene bepalingen onroerend goeds met de verduidelijking van voorschriften voor woonboten in werking getreden (De Wet verduidelijking voorschriften woonboten). Daarbij is een nieuwe artikel 8.2a Wabo in werking getreden dat overgangsrecht regelt voor woonboten die al vóór 1 januari 2018 ligplaats hebben ingenomen en waarbij de woonboot dient als woonverblijf. In het kort komt het erop neer dat indien voor het bouwen of gebruiken van een woonboot op grond van een provinciale of gemeentelijke verordening een vergunning is verleend, deze vergunning wordt gelijkgesteld met een omgevingsvergunning op grond van de Wabo. Indien vooraf aan de Wet verduidelijking voorschriften woonboten er geen vergunningplicht op grond van een gemeentelijke of provinciale verordening vereist was voor de betreffende locatie, dan is men van de vergunningplicht als bouwwerk op grond van de Wabo vrijgesteld.

In de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Velsen is in Hoofdstuk 5, Afdeling 6, in artikel 5:24 een vergunningplicht vastgelegd voor woonboten. Deze vergunningplicht is niet opgenomen wegens scheepvaartbelangen maar betreft andere belangen zoals het belang van ordening van het gebruik van het water en stadschoon.

Voor de woonboten in het Binnenspuikanaal zijn door de gemeente Velsen in het verleden geen vergunningen verleend op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Velsen. Het overgangsrecht van artikel 8.2a van de Wabo is hierdoor niet van toepassing en de woonboten zijn vergunningplichtig op grond van de Wabo.

Voor zover de bewoners in het Binnenspuikanaal West menen een beroep te kunnen doen op het overgangsrecht van het bestemmingsplan "Zeezicht" wegens bestaand gebruik, dan is dit door de uitspraak van de Raad van State in 2014 en de hierboven genoemde vergunningplicht, achterhaald.

De gemeente Velsen laat mij geen juridische ruimte om tegen het standpunt van

RWS INFORMATIE -

Rijkswaterstaat \NWest-
Nederland Noord

Datum
7 september 2013
Oms kenmerk

de gemeente in te gaan. Tevens geldt dat het standpunt van de gemeente Velsen over bewoning in het sluzengebied inmiddels consequent wordt uitgedragen en dat bewoning "Zeezicht" uit 2013 is, in de toelichting onder 4.9.2. aangegeven, dat de strijdige bewoning niet kan worden gelegaliseerd.

Beoordeling van de bezwaren.

Het bestreden besluit dient ingevolge artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht te worden heroverwogen op grondslag van het bezwaar. Het besluit wordt volledig heroverwogen op grond van de feiten en omstandigheden zoals deze thans bekend zijn.

Gronden van bezwaar.

Bezwaarde heeft de volgende gronden voor bezwaar aangevoerd.

1. Volgens bezwaarde is er geen sprake van een verplichting tot optreden voor RWS maar de gemeente heeft in haar brief slechts een beschrijving gegeven van de naar haar mening bestaande juridische situatie.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.
In het historisch overzicht heb ik aangegeven hoe ik tot mijn besluit ben gekomen. Rijkswaterstaat heeft samen met de provincie en de gemeente gezamenlijk het standpunt ingenomen dat bewoning in het sluzengebied op termijn niet wenselijk is. Het standpunt van de gemeente Velsen is in het bestuurlijk overleg voldoende dwingend naar voren gekomen. Tussen Rijkswaterstaat en de gemeente Velsen is afgesproken dat een verplichting in de vorm van een verzoek voldoende is om tussen overheidsorganen nakoming te bevorderen. Een concreet handhavingssubs uit is om deze reden achterwege gebleven.

2. Volgens bezwaarde zijn de ingetrokken ontheffingen gebaseerd op het Binnenvaartpolitiereglement (Bpr) en heeft het Bpr niet als doel om ruimtelijke of andere ordeningsdoelen te dienen. De gemeente Velsen is het bevoegde gezag om handhavend op te treden tegen overtredingen van het bestemmingsplan. Ook de Waterwet heeft niet als doel om ruimtelijke of andere ordeningsdoelen te dienen.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.
Met mijn besluiten tot intrekking heb ik geen ruimtelijke of andere ordeningsdoelen gediend. Het feitelijk gebruik van de ligplaatsen is met ingang van 1 maart 2023 niet meer mogelijk. Door mijn vergunningenbestand op orde te houden dien ik de belangen zoals gesteld in de Scheepvaartverkeerswet en de Waterwet.

3. Volgens bezwaarde is niet nader onderbouwd welke redenen genoemd in de Scheepvaartverkeerswet of Waterwet zouden bestaan om de ontheffingen en watervergunningen in te trekken.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.
In mijn besluit tot intrekking heb ik de juridische basis aangegeven op grond waarvan ik de bestaande rechten heb ingetrokken. Hier kan ik nog het volgende aan toevoegen.

Als beheerder ben ik verantwoordelijk voor het materiele, juridische en feitelijke beheer van de openbare vaarweg Binnenspuikanaal West en het watersatwerks

RWS INFORMATIE -

Datum
7 september 2018
Ons kenmerk

Binnenspuikanaal West. Het gebruik van derden in strijd met het bestemmingsplan hindert mij in mijn beheerdersaak. Daarbij geldt tevens dat het gebruik per 1 maart 2023 niet meer mogelijk is en ik zorg moet dragen voor een nieuwe bestemming. Ook dien ik in het algemeen belang alle gebruikers van de vaarweg en het waterstaatswerk in te lichten over de status hiervan. Een actueel en bruikbaar vergunningbestand draagt bij aan een veilig en vlot verloop van het scheepsverkeer ter plaatse. Ten aanzien van de Waterwet geldt dat een actueel en bruikbaar vergunningbestand bijdraagt aan de bruikbaarheid en dus de maatschappelijke functie van het waterstaatswerk.

4. Bezwaarde wijst op het Ligplaatsbeleid Noordzeekanaalgebied 2003. Op grond van dit beleid is het ligplaats nemen met een woonboot toegestaan. In het Ligplaatsbeleid wordt als enige reden om een ligplaatsontheffing in te trekken genoemd het aanleggen van een nieuwe zeesluis. Volgens bezwaarde mocht er op worden vertrouwd dat er geen andere reden voor het intrekken zou worden gebruikt. Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende. In het historisch overzicht is toegeelicht dat een beheerder ook om andere redenen een ligplaatsontheffing kan intrekken. Indien daartoe een gegronde reden bestaat. Door nieuwe, feitelijke omstandigheden is het ligplaats nemen niet meer mogelijk waardoor het Ligplaatsbeleid Noordzeekanaalgebied op dit punt niet meer van waarde is. Bezwaarde wist of kon dit weten geteeld op zijn plicht om kennis te nemen van de ruimtelijke ontwikkelingen in zijn gemeente.

5. Bezwaarde is van mening dat een actueel vergunningbestand en de bijdrage die dit levert aan een vlot en veilig scheepvaartverkeer, geen draagkrachtige motivering is, voor het intrekken van de ligplaatsontheffingen en watervergunningen. De afwegingen voor een vlot en veilig scheepvaartverkeer hebben al plaatsgevonden bij het vaststellen van het genoemde Ligplaatsbeleid. Er worden geen relevante gronden aangevoerd waarom het daarin neergelegde beleid uit het oogpunt van belangen van scheepvaart zou moeten worden gewijzigd. Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende. In mijn reactie op bezwaargrond 3, heb ik reeds hierop gereageerd. Het Ligplaatsbeleid Noordzeekanaalgebied dateert uit 2003 en op dat moment was er geen reden om het nevengebruik als ligplaats nemen met een woonboot tegen te gaan. Inmiddels is de situatie veranderd en is er een reden en een mogelijkheid om van het Ligplaatsbeleid 2003 af te wijken. Hierboven heb ik dit reeds toegeelicht.

6. Volgens bezwaarde is er geen sprake van een concreet handhavingbesluit van de gemeente en is er dus geen concrete aanleiding. Naar de mening van bezwaarde is de gemeente betrokken geweest bij de totstandkoming van het Ligplaatsbeleid Noordzeekanaal en is er dus bij dit beleid rekening gehouden met de toen ter plaatse geldende bestemmingsplannen en overige gemeentelijke regelingen. Volgens bezwaarde is het daarom te mag worden verwacht dat de gemeente zich bij het gebruik van haar bevoegdheden aan het Ligplaatsbeleid houdt.

Volgens bezwaarde is op zich het gegeven dat de woonsteden niet positief zijn

RWS INFORMATIE -

Rijkswaterstaat \rwest-
Nederland Noord

bestemd in het geldende bestemmingsplan Zeezicht niet relevant. Naar zijn mening kan een beroep worden gedaan op het overgangsrecht en kan er in een volgend bestemmingsplan een bijzondere regeling worden opgenomen.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.

Voor zover de gemeente Velsen al heeft ingestemd met het Ligplaatsenbeleid Noordzeekanaal gebied in 2003 dan is dit standpunt achterhaald. Vanaf de vaststelling door de gemeente van het bestemmingsplan "Zeezicht" in 2013 is dit het planologische kader voor het sluzengebied. Ook geldt dat de gemeente Velsen in diverse brieven heeft aangegeven niet bereid te zijn om de woonboten in een bestemmingsplan op te nemen of om een omgevingsvergunning voor het strijdige gebruik af te geven.

Door de uitspraak van de Raad van State in 2014 en de hieruit volgende vergunningsplicht op grond van de Wabo is een beroep op het overgangsrecht wegens bestaand gebruik, achterhaald.

Datum
7 september 2018
Ong Kennmerk

7. Volgens bezwaarde is de brief van de gemeente Velsen aan Rijkswaterstaat slechts een rechtsoordeel en geen besluit. Het is volgens hem op dit moment onzeker of de gemeente een handhavingbesluit zal nemen in 2023 waardoor er nu geen redelijke aanleiding bestaat om nu ontheffingen en watervergunningen in te trekken.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.

Zoals hiervoor al is aangegeven heeft Rijkswaterstaat bewust, mede in het belang van de bewoners, het overleg met de gemeente gezocht. Met de gemeente zijn afspraken gemaakt om handhaving optreden uit te stellen zodat de bewoners maatregelen kunnen nemen. Het standpunt van de gemeente is helder en juridisch gegrond. In de gedoogbrief aan bezwaarde is vastgelegd dat tot 1 maart 2023 niet handhavend zal worden opgetreden. Dit betekent dat de gemeente hiertoe wel zal overgaan na de gestelde termijn.

8. Volgens bezwaarde is ten onrechte geen onderzoek verricht naar de juistheid van het rechtsoordeel van de gemeente Velsen zoals weergegeven in de brief van 20 februari 2017. Bezwaarde stelt dat het standpunt van de gemeente aanvechtbaar is en tenminste niet zodanig aannemelijk dat geen verder onderzoek nodig zou zijn naar de juistheid daarvan.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.

Gezamenlijk met de gemeente heeft Rijkswaterstaat onderzoek op welke juridisch gronden de gemeente haar standpunt baseert. Het resultaat is hierboven in dit besluit vastgelegd.

9. Bezwaarde stelt dat de woonschepen van varende schepen zijn en om die reden sinds 1 januari 2018 geen bouwvergunning of omgevingsvergunning nodig is. Voor de overige schepen geldt volgens bezwaarde dat zij in het verleden niet hoefden te beschikken over een bouwvergunning. Uit jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State valt volgens bezwaarde af te leiden dat indien bouwwerken tot stand zijn gekomen in een periode dat zij zonder bouwvergunning konden worden gerealiseerd, het beginsel van de rechtszekerheid met zich meebrengt dat niet alsnog op de grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht handhavend kan worden opgetreden.

Tevens stelt bezwaarde dat inzake de strijd met het bestemmingsplan Zeezicht, zij

RWS INFORMATIE -

Pagina 13 van 16

op grond van de overgangsbepalingen in dat plan legaal aanwezig zijn.
Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende:

Datum
7 september 2018
Ondertekening
/

Dat de schepen van kunnen varen doet niets af aan het feit dat de hoofdbestemming van deze schepen de activiteit wonen is. Rijkswaterstaat heeft niet vastgesteld dat de schepen de afgelopen jaren van hun plaats zijn geweest. Dit is ook conform de ligplaatsontheffing en de huurovereenkomst. Dit ontstaat bezwaarde niet van de verplichting om een omgevingsvergunning voor een bouwwerk aan te vragen. Artikel 1, zevende lid van de Woningwet bepaalt het volgende: Voor de toepassing van het vijfde of krachtens deze wet bepaalde is een schip dat wordt gebruikt voor verblijf en dat is bestemd en wordt gebruikt voor de vaart geen bouwwerk. Het leent geen twijfel dat de woonschepen het bestemd zijn voor de vaart.

De door bezwaarde genoemde uitspraak ziet op een niet gelijkssoortige situatie als in het geval van bezwaarde. In mijn reactie op bezwaar 11 kom ik hierop terug.

10. Bezwaarde stelt dat voor zover de schepen inderdaad zouden moeten beschikken over een bouwvergunning of omgevingsvergunning (bouwen) het niet redelijk is om zonder meer handhavend op te treden tegen de aanwezigheid van schepen, zonder een adequate overgangsregeling aan te bieden of verplaatsingsbeleid te voeren.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.
Zoals ik hierboven heb aangegeven is er sprake van een adequate overgangsregeling door de bewoners een termijn te geven tot 1 maart 2023 om het schip te verwijderen en voor een nieuwe woonruimte te zorgen. Tevens is een omgevingsmanager aangesteld die de bewoners ter zijde kan staan bij de zoektocht naar een alternatieve woonruimte. Tot een concrete aanvraag aan het bevoegde gezag heeft dit echter niet geleid. Een verplaatsingsbeleid is niet aan de orde omdat het intrekken van de ligplaatsontheffing als gevolg van het bestemmingsplan voor risico van de ligplaatsnemers is.

Uit coulance en zonder op juridische gronden daartoe verplicht te zijn is Rijkswaterstaat bereid om een financiële tegemoetkoming aan de bewoners te verlenen. Dit betreft dan een bijdrage in de verhuiskosten en een bijdrage in het opruimen van aangebrachte werken ter plaatse. Ook de andere bestuurlijke betrokken partijen kunnen mogelijk redenen hebben om financiën ter beschikking te stellen.

Tijdens de hoorzitting op 10 april 2018 is door bezwaarde het volgende aan de bezwaargronden toegevoegd.

11. Bezwaarde geeft aan dat hij wordt geconfronteerd met een indirect besluit en dat hij geen mogelijk heeft om hiertegen te ageren. Het gemeentelijk standpunt is volgens bezwaarde slechts een rechtsoordeel en daarbij nog eens juridisch onjuist. Hij noemt daarbij twee uitspraken van de Afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RBAMS:2017:9064 en ECLI:NL:RBAMS:2018:2005).

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.
Eerder heb ik al toegelicht waarom het standpunt van de gemeente Veien niet onjuist is. Het is aan bezwaarde om bij de gemeente Veien een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de woonboot in te dienen indien hij meent dat het

RWS INFORMATIE -

Rijkswaterstaat\NWest-
Nederland Noord

Datum
7 september 2018
Oms kenmerk
RW

standpunt van de gemeente juridisch onjuist is.

De door bezwaarde genoemde jurisprudentie ziet op andere geva ten dan de situatie met de woonboten

In de uitspraak uit 2017 is sprake van legal sering van het gebruik van een woonboot door het overgangsrecht van het bestemmingsplan. In het geval van

wegens strijd met het bestemmingsplan niet worden verleend.
kan de benodigde omgevingsvergunning als bouwwerk

De uitspraak uit 2018, heeft betrekking op het niet tijdig beslissen op een aanvraag om een omgevingsvergunning en levens was er sprake van een

gemeentelijk gedoogkader vooraf aan de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014, waardoor een vergunningplicht niet van toepassing was. Zoals hierboven reeds is geschetst, is in de gemeente Velsen een verordening van toepassing die een vergunningplicht stelt voor het ligplaats nemen met een woonboot.

1.2. Bezwaarde noemt de woonsituatie door de komst van de windmolens onleefbaar.

Ik overweeg naar aanleiding van dit bezwaar het volgende.

Het bezwaar bevestigt dat het wonen ter plaatse moet worden beëindigd. Het omgevingsrecht biedt geen bescherming tegen negatieve effecten van de windmolens omdat bewoning ter plaatse n et in het bestemmingsplan is opgenomen.

Gelet op het voorgaande en het gestelde in artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht

BESLUIT

Ik verklaar hierbij uw bezwaren ongegrond

Hoogachtend
DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT
respectievelijk,
DE HOOFDINGENIEUR DIRECTEUR
namens ~~deze~~ *de*
Directeur *Nijl W. Pontwijk* Ketting

Datum
7 september 2019
Oms kenmerk

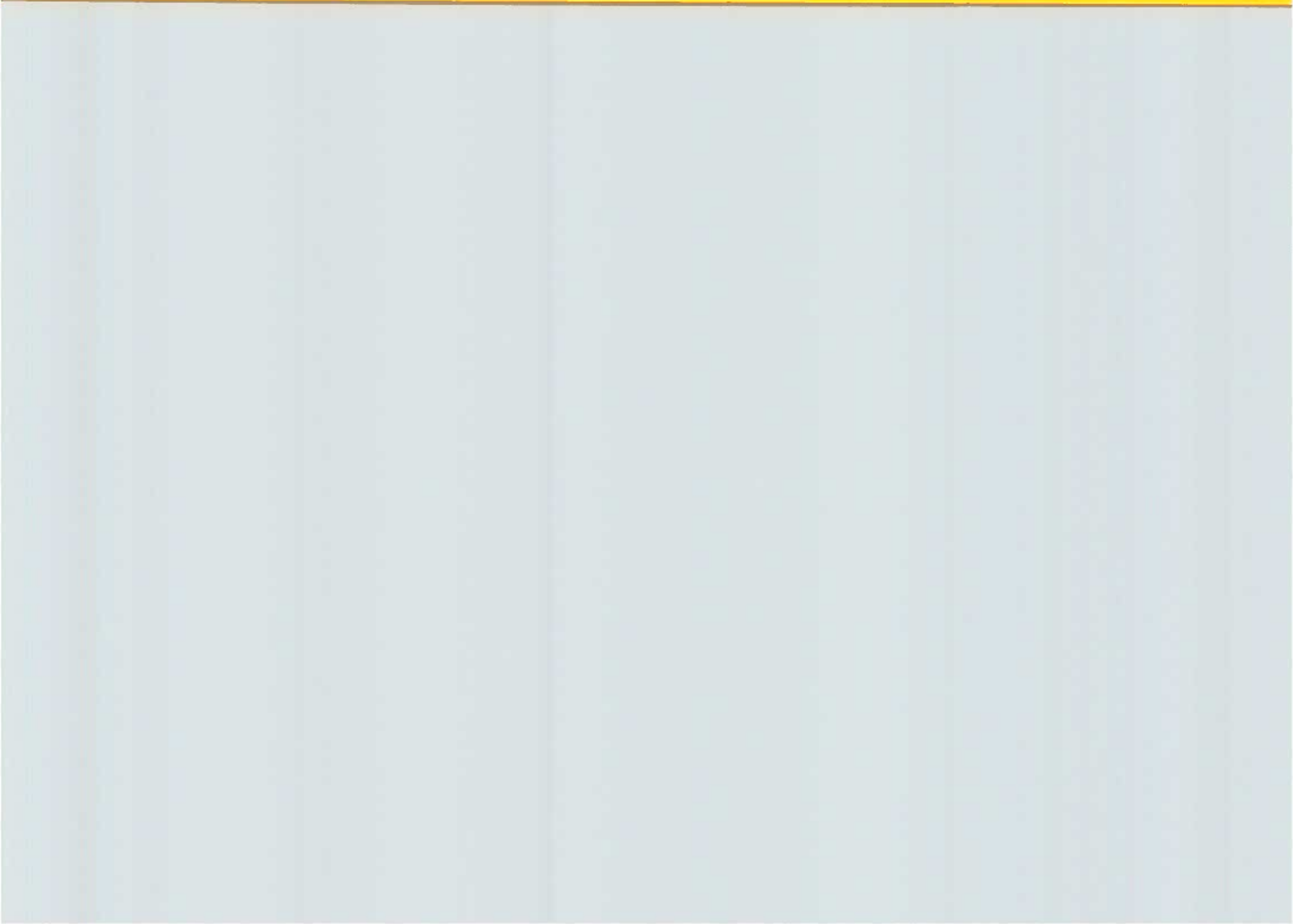
MEDEDELINGEN

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht kan tegen dit besluit beroep worden ingesteld bij de rechtbank Noord-Holland, sector Bestuursrecht, Postbus 1621, 2003 BR Haarlem. Het beroepschrift moet worden ingediend binnen **zes weken** na de dag, waarop dit besluit is bekendgemaakt (verzonden of uitgereikt). Het beroepschrift moet worden ondertekend en dient ten minste te bevatten:

- de naam en het adres van de indiener;
- de dagtekening;
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht,
- de gronden van het beroep

Bij het beroepschrift moet, indien mogelijk, een afschrift van dit besluit worden overgelegd. Indien een beroepschrift is ingediend is het mogelijk om daarnaast een verzoekschrift tot het treffen van een voorlopige voorziening in te dienen bij de voorzieningenrechter van bovengenoemde rechtbank. De indiener van het verzoekschrift dient zich te kunnen beroepen op een spoedeisend belang. Van de indiener van een beroepschrift en/of een verzoekschrift tot het treffen van een voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven. Omtrent de hoogte van het verschuldigde bedrag, de wijze waarop en de termijn waarbinnen dat dient te worden betaald, kan contact worden opgenomen met de griffier van bovengenoemde rechtbank.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via [Digitaal Beroep](#). Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (Digid) Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Aan de bewoners / gebruikers van dit adres

321 35

Telefoonnummer

Gedeputeerde Staten
Uw contactpersoon

Verzenddatum

Betreft: Bestuurlijk overleg woonboten Spuisluis 22 maart 2019

Geachte meneer / mevrouw

Kenmerk
970715-1197983

Uw kenmerk

Op 22 maart 2019 heeft een bestuurlijk overleg over de woonboten Spuisluis plaatsgevonden tussen de gemeente Velsen, Rijkswaterstaat en de provincie Noord-Holland. Daarbij is de stand van zaken van de woonboten besproken. Hierbij informeren wij u, als organisator van het overleg mede namens Rijkswaterstaat en de gemeente Velsen, over de uitkomst van dit overleg.

Wij constateren dat er momenteel beroepen zijn ingediend tegen het intrekken van de ligplaatsvergunningen van Rijkswaterstaat. Om die reden is afgesproken de zitting bij de rechtbank af te wachten. Na de zitting zullen de provincie Noord-Holland, gemeente Velsen en Rijkswaterstaat zo spoedig mogelijk weer in overleg treden.

Mocht u nog vragen hebben dan kunt terecht bij de omgevingsmanager

Hoogachtend,

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland

provinciesecretaris

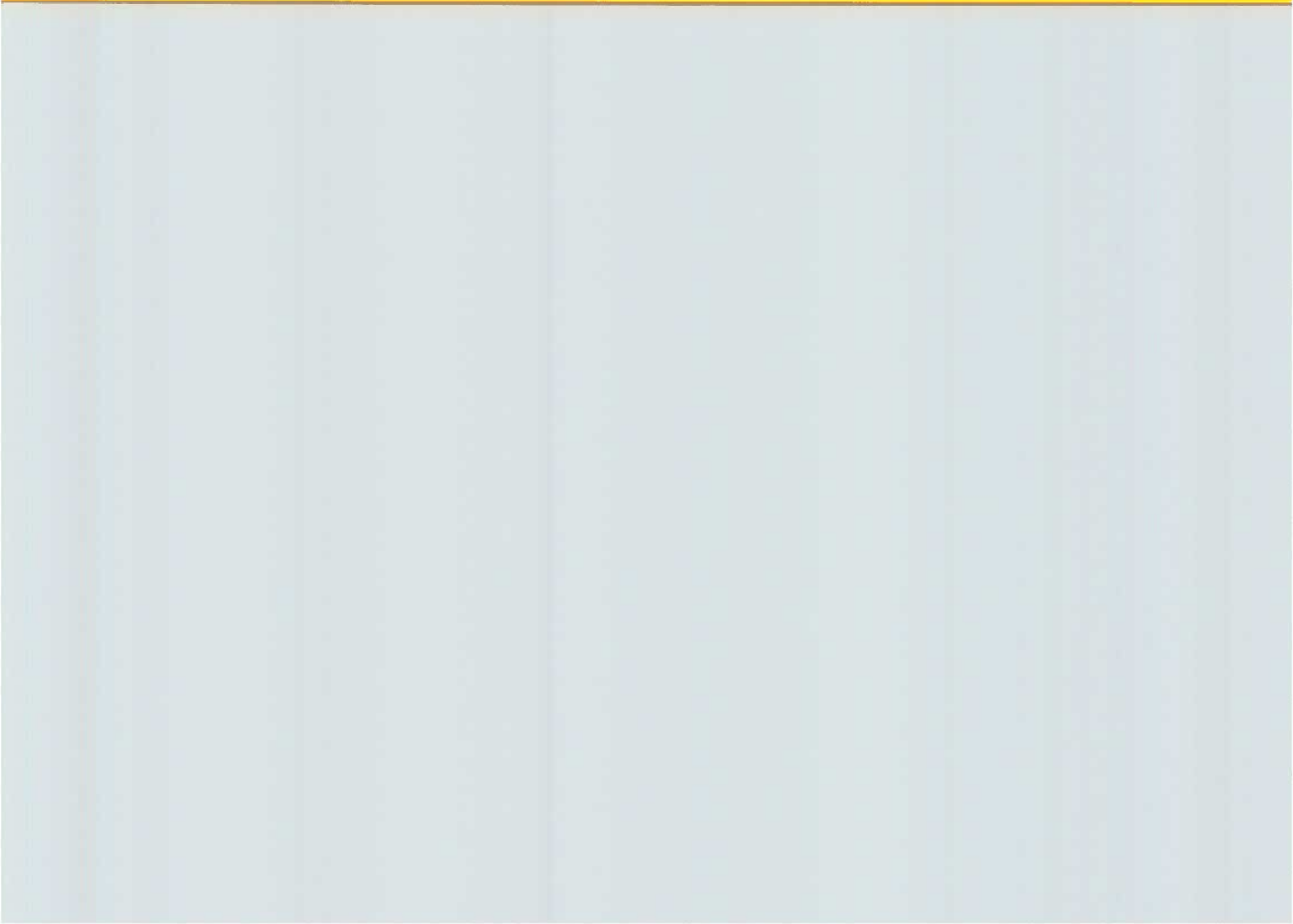
voorzitter

Deze beslissing is namens gedeputeerde staten genomen door het lid van het college dat met dit onderwerp is belast

Kopie aan Provinciale Staten, Rijkswaterstaat en gemeente Velsen

Postbus 3007
2001 DA Haarlem
Telefoon 023-514-3145

Houwen 33
2012 DE Haarlem
www.noord-holland.nl
KvK-nummer 3362354
Btw-nummer NL001003124995

Verlag bezoek Floor Bal aan 24 april 2019

Aanleiding

In een gesprek met p 22 maart jl. heeft wethouder Floor Bal
aangegeven dat de woonbootbewoners uit eeft daarop in een
voorstellen kunnen doen voor een uitplaatsing. achterlaat na
mail aangegeven geïnteresseerd te zijn in de plek die de voor
de voorgenomen verplaatsing naar Zijkanaal B nabij Spaarndam Het bezoek vindt plaats
naar aanleiding van dit voorstel en is in aanwezigheid van de omgevingsmanager
(verslag).

Gesprek

Floor Bal licht toe dat hij driehoeksoverleg heeft met RWS en provincie NH en dat is besloten
geen gesprekken aan te gaan zolang er procedures worden gevoerd.
voert momenteel geen procedure en heeft ook een andere positie dan (de meeste)
bewoners van Hij is bereid mogelijkheden te verkennen die worden
aangereikt. Hij is blij met het malijtje van omdat partijen zelf weinig
zicht hebben op eventuele alternatieve locaties

- eeft aan dat 'n unieke boot is, een varend
monument is, niet zo zeer een woonboot, maar een boot waarop gewoon kan worden. De
plek van lijkt zeer geschikt.
Floor Bal betwijfelt of daar wonen is toegestaan. Daar ligt volgens een
belangrijk discussiepunt: volgens de nieuwe erfgoedwet kan het plaatsen van een historische
boot beleidsmatig worden ingepast. Dat er op deze boot ook gewoon kan worden is
secondair. Floor Bal wijst erop dat daarvoor dan ook toestemming nodig is van RWS en de
provincie. ziet daar op zichzelf geen probleem in, als het maar goed
wordt vastgelegd want de ervaringen met RWS zijn niet goed. Verder heeft de ombudsman
in 2010 toegezegd dat RWS dient mee te werken aan een andere oplossing. ligt
hier al 39 jaar, dat schept verplichtingen. Ook de Statenleden hebben aangegeven dat een
oplossing moet worden gevonden.

Floor Bal dacht ook nog aan de andere kant van de haven, in het zouden voor
zijn aangelegd. Dat valt wel onder het bestemmingsplan Zeezicht, maar niet onder
het Provinciaal Inpassingsplan (PIP). Dit zal worden nagetrokken.
Een ander mogelijkheid is misschien nabij Nauerna? Daar is geen
voorzitter van.

Floor Bal geeft verder aan dat de gemeente een zienswijze heeft ingediend tegen de
'selectieve onttrekking'. Dat biedt ruimte om in bredere zin te bekijken welke maatregelen
daarvoor nodig zijn en om andere oplossingen bespreekbaar te maken.

eeft aan dat er plek zou zijn in Zijkanaal K Volgens Floor Bal heeft RWS
aangegeven dat dat niet zo is. Daarnaast was RWS eerder bezig met een
aanvraag in Schagen voor een ligplaatsvoorziening voor historische boten. De plannen

daarvoor zijn beschikbaar. Echter, ondanks het feit dat er door RWS aan
per email is doorgegeven dat er volgens de Gemeente Schagen de beoogde
inplaatsing tussen april en begin juni 2017 zou kunnen plaatsvinden, is het er nooit van
gekomen. RWS heeft het zolang aangehouden dat ondertussen in die tijd het Pontbedrijf aan
Amsterdam is overgedaan.
waardoor het vertrouwen in RWS een knauw heeft opgelopen. Volgens Floor Bal dienen in
alle gevallen nieuwe afspraken met RWS gemaakt te worden. Dat is voor
f:sen probleem als het maar goed wordt vastgelegd.

huidige plek.

geeft verder aan dat ze wat hun betreft niet wegheaven van de

Volgens Floor Bal is het van belang om twee sporen te bewandelen:

- Onderbouwen van de erfgoedwaarde van
- Zoeken naar alternatieve locaties:

Hij vraagt

onderbouwing van de erfgoedstatus. Hij kan de werkgroep dan vragen onderzoek te doen
naar de volgende locaties:

1. De locatie waar ¹ Om relevante informatie mbt toezeggingen en
2. De overkant van de haven; vas gevestigd;
3. De locatie in Schagen;
4. Zijkanaal K en
5. De huidige locatie.

Vervolg

Floor Bal verwacht eind mei uitspraak over de lopende procedures en wil graag deze
afweging dan meenemen in de mogelijkheden en het driehoeksoverleg. Daarop kan een
vervolgoverleg worden gepland rond 1 juli.

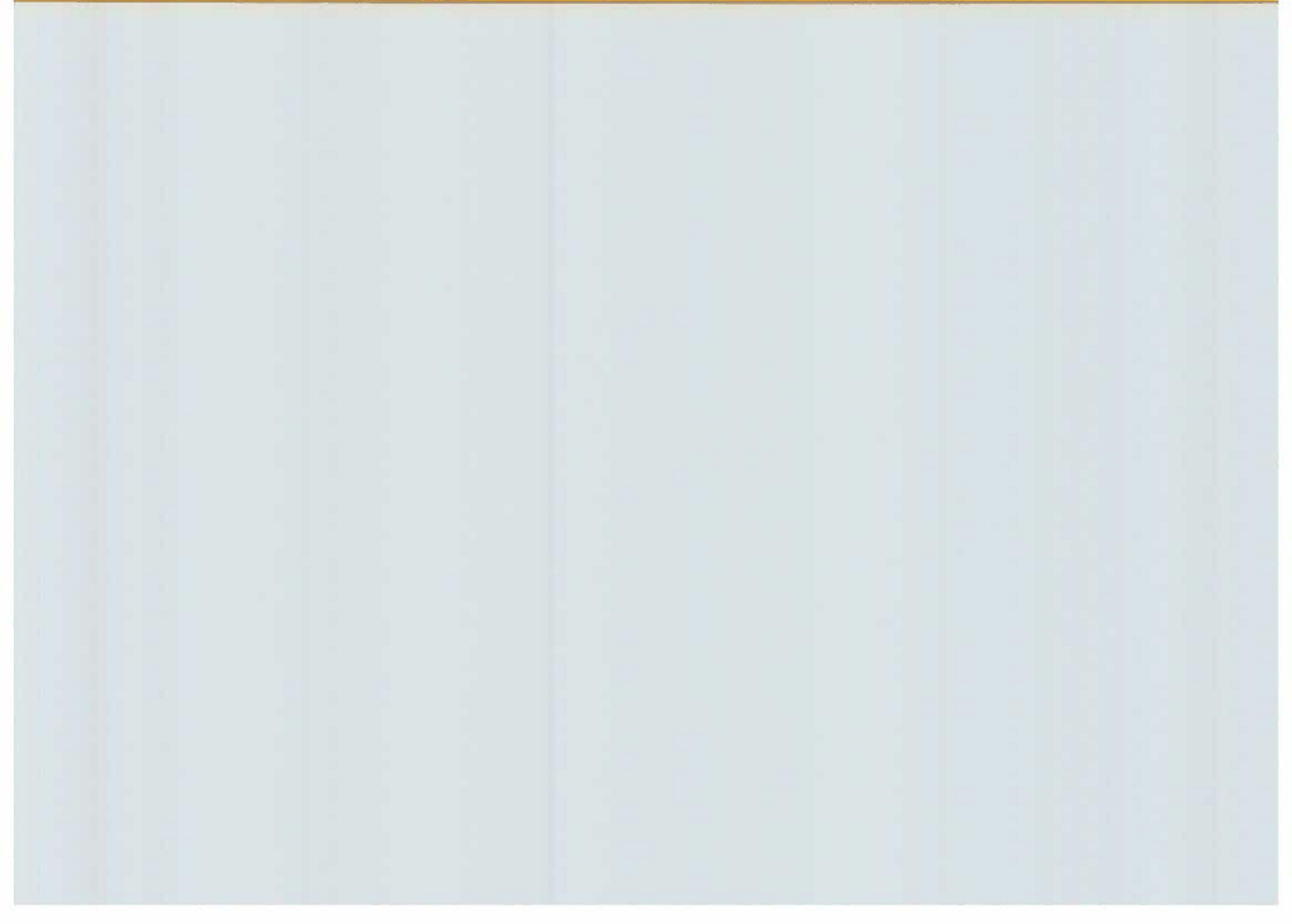

Toelichting op uitspraak rechtbank Noord-Holland 22 mei 2019.

Medio 2016 is door de gemeente Velsen aan Rijkswaterstaat medegegeeld dat een einde wordt gemaakt aan het gedogen van het in strijd met het bestemmingsplan ligplaatsnemen met woonboten in het Binnenspulkanaal West. Dit is door de gemeente ook toegelicht aan de ligplaatsnemers in een voorlichtingsavond in september 2017 en nadien op schrift gesteld. Door de gemeente is Rijkswaterstaat in eerste instantie als overtreder aangemerkt en is met handhaving aangesproken omdat Rijkswaterstaat ligplaatsonthefingen en watervergunningen heeft verleend. Rijkswaterstaat heeft daarop toegezegd dat de ligplaatsonthefingen en watervergunningen worden ingetrokken. Rijkswaterstaat heeft in bestuurlijk overleg met de gemeente en de provincie een termijn afgesproken tot 1 maart 2023 om de bewoners in staat te stellen een alternatieve ligplaats te vinden. De provincie is tevens betrokken omdat de provincie bevoegd gezag is voor het gebruik van de oever op grond van het provinciaal Inpassingsplan. Rijkswaterstaat heeft op grond van de Scheepvaartverkeerswet en de Waterwet als enige juridische argument bij de intrekkingen kunnen aanvoeren dat de ligplaatsen vanaf 2023 niet meer kunnen worden gebruikt en de ontheffingen dus geen waarde meer hebben. Ander scheepvaartbelang of waterstaatsbelang is er niet. De strijd met het bestemmingsplan mag door Rijkswaterstaat niet als juridisch argument worden gebruikt omdat dit een andere wettelijke regeling is. Indirect heeft Rijkswaterstaat geprobeerd om de woonbootbewoners te bewegen om maatregelen te nemen zodat handhaving kan worden voorkomen.

De rechtbank heeft als volgt beslist. Het argument van Rijkswaterstaat om de ligplaatsonthefingen in te trekken omdat van deze ontheffingen vanaf 1 maart 2023, wegens strijd met het bestemmingsplan, geen gebruik meer kan worden gemaakt vindt de rechtbank een onvoldoende juridische basis om een dusdanig zwaar middel in te zetten. Andere juridische argumenten op grond van de Scheepvaartverkeerswet en de Waterwet zijn er volgens de rechter voor RWS niet. De rechtbank zal ook dat als de gemeente per maart 2023 zal overgaan tot handhaving van het bestemmingsplan en dat vanaf dat moment de ligplaatsonthefingen toch geen waarde meer hebben, dus waarom intrekken? Consequentie is dat RWS ook niet handhavend kan optreden tegen de ligplaatsnemers omdat de ligplaatsonthefingen door de rechtbank in stand zijn gehouden. De gemeente zal de situatie op grond van het bestemmingsplan moeten regelen. De bestuurlijk afgesproken termijn van 1 maart 2023 blijft van toepassing.

Er is bij het optreden van Rijkswaterstaat geen relatie met het plaatsen van de windturbines.

Provincie
Noord-Holland

POSTBUS 3007 12001 DA HAARLEM

Aan de bewoners/ de gebruikers van dit adres

Directeur

Uw contactpersoon

BE/85

Telefoonnummer +31 235 43391

Verzenddatum

112

Betreft: Uitkomst bestuurlijk overleg Spuisluis

Geachte meneer, mevrouw,

Kenmerk

970715 / 1356137

Uw kenmerk

Op 11 december jongstleden is er bestuurlijk overleg geweest tussen de gemeente Velsen de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat over de woonboten in . J hebben met d t overleg gewacht tot de rechtbank Haarlem duidelijk heeft gegeven over de intrekking van de ontheffingen van het ligplaatsverbod door Rijkswaterstaat De rechtbank heeft de besluiten van Rijkswaterstaat vernietigd.

Ons standpunt s echter niet veranderd. Gelet op het slechte woon- en leefklimaat van de locatie waar uw woonboot ligt is ons doel nog steeds om de aanwezigheid van de woonboten jr i per 1 maart 2023 te beëindigen. Het legaliseren van het wonen in is niet mogelijk en wij geven u nog steeds tot 1 maart 2023 de gelegenheid om een alternatieve woonlocatie te vinden.

Tot nu toe heeft u contact gehad met een door ons aangestelde omgevingsmanager. Gebleken is dat voor elk van u de omstandigheden dermate persoonlijk zijn, dat u zelf het beste een verhuizingplan kunt opstellen. De omgevingsmanager heeft hierbij geen rol meer en zijn opdracht is beëindigd.

Op basis van een verhuizingplan kunnen wij met u bespreken op welke wijze wij u kunnen ondersteunen. Basis voor een gesprek blijft echter dat u zelf tot actie moet overgaan.

Postbus 3007
2001 DA Haarlem
Telefoon (023) 514 3143

Houtplein 33
2012 DE Haarlem
www.noord-holland.nl
Kvk-nummer 34362354
Btw-nummer NL 001003 124 8 08

2 | 2 970715/1356137

U kunt voor vragen of een afspraak contact opnemen met
Rijkswaterstaat
of i van de gemeente Velsen

Hoogachtend,

Mede namens gemeente Velsen) en i
(Rijkswaterstaat)

Sectormanager Ruimtelijke Ontwikkeling

Deze brief is digitaal vastgesteld en daarom niet ondertekend

Kopie aan Rijkswaterstaat en gemeente Velsen

Van: woensdag 18 maart 2020 16:17
Datum: woensdag 18 maart 2020 16:17
Aan:
Cc:
Bijlage: uitspraak
Onderwerp: inzet van SWDV ten aanzien van een nieuw te nemen besluit op bezwaar

Bestand

Graag zouden wij van jullie een advies willen hebben voor een te nemen besluit op bezwaar ten aanzien van een verzoek onder verwijzing naar de Wob om documenten openbaar te maken die zien op het overleg tussen de gemeente Velsen, de provincie Noord-Holland en Rijkswaterstaat over de situatie en mogelijke oplossingen ten aanzien van de realisatie van een windmolenpark bij de Spuisluis te IJmuiden en de verwijdering van de woonschepen die in het Binnenspuikanaal zijn gelegen

Voor de goede orde tref je hierbij de uitspraak van de rechtbank van 13 maart jl. aan.

Met vriendelijke groet

Senior juridisch adviseur
Algemene Zaken
Werkzaamheid Juridische Zaken
Gemeente Velsen
Dudockplein 1 1971 EN IJmuiden
Postbus 455 1970 AL IJmuiden

Aan deze e-mail kunnen geen rechten worden ontleend. De Gemeente Velsen sluit iedere aansprakelijkheid uit die voortvloeit uit de elektronische verzending van dit bericht. De inhoud van dit e-mailbericht (en de bijlagen) is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde(n). Mocht u dit bericht bij vergissing ontvangen hebben dan wordt u verzocht de afzender hiervan te informeren en het bericht te verwijderen. Indien u niet de geadresseerde bent noch een geautoriseerde medewerker die kennis mag nemen van berichten voor de geadresseerde, mag u het bericht niet openbaar maken of op enige wijze verspreiden of vernieuwvuldigen.

-----disclaimer-----

12-10-2020

de Rechtspraak

Rechtbank Noord-Holland

Verzenddatum

13 MAART 2020

1 | AANKOMENEN | PER POST | PER FAX 0255-567760

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Velsen
Postbus 465
1970 AL IJmuiden

Bestuursrecht Algemeen
en Belasting

Bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1521
2003 BR Haarlem

(088) 361 11 75 Bestuurszaken
t (088) 361 11 78 Belastingzaken
f (088) 361 61 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 61 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Vult u
steeds een zaak in uw brief
behandelen

datum 13 maart 2020
onderdeel Zittingsfase bestuur Haarlem
contactpersoon mevvr M. Hoeven - Dijk
doorkiesnummer (088) 361 11 75
Onze kenmerken zaaknummers HAA 18 / 4768 en 19 / 4769 WOB VAL 2
uw kenmerk 1992-2018
bijlage(n) 1992-2018
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp de betreffen van

Gechachte heer mevrouw,

Over de betreffen met zaaknummers HAA 18 / 4768 en 18 / 4769 WOB VAL 2 deel ik u het volgende
mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak
wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak
onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient
te worden ingesteld binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak door een
beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtsspraak van de
Raad van State, Postbus 20019, 2300 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u
het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling
Bestuursrechtsspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het
indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de
rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrift, verzocht ik u de zaaknummers te vermelden.

Hooggeachtend,
de griffier

uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummers: HAA 18/4768 en HAA 18/4769

uitspraak van de meervoudige kamer van 13 maart 2020 in de zaak tussen

— ¹ eiser inzake HAA 18/4768

eiser inzake HAA 18/4769

tezamen: eisers

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Velsen, verweerder
(gemachtigden)

Procesverloop

HAA 18/4768

Bij besluit van 18 april 2018 (het primaire besluit I) heeft verweerder een verzoek van eiser op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) afgewezen.

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit.

Bij besluit van 27 november 2018, verzonden op 3 december 2018, (het bestreden besluit I) heeft verweerder het bezwaar van eiser gegrond verklaard. Verweerder heeft daarbij aanleiding gezien om een deel van de gevraagde informatie openbaar te maken.

Eiser heeft zijn beroep met gronden aangevuld

HAA 18/4769

Bij besluit van 18 april 2018 (het primaire besluit II) heeft verweerder een verzoek van eiser op grond van de Wob afgewezen.

Eiser heeft beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit.

Bij besluit van 27 november 2018, verzonden op 3 december 2018, (het bestreden besluit II) heeft verweerder het bezwaar van eiser gegrond verklaard. Verweerder heeft daarbij aanleiding gezien om een deel van de gevraagde informatie openbaar te maken.

Eiser heeft zijn beroep met gronden aangevuld

In beide zaken

Op grond van artikel 2.8. zesde lid van het Procesreglement bestuursrecht 2017 heeft de rechtbank ten aanzien van de door verweerder overgelegde stukken waarvan verweerder heeft aangegeven dat alleen de rechtbank hiervan kennis mag nemen, gehandeld alsof de rechtbank heeft besloten dat beperking van de kennisgeving gerechtvaardigd is.

Eisers hebben de rechtbank toestemming verleend als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) om kennis te nemen van de onder beperkte kennisgeving overgelegde stukken.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 januari 2020. Eisers zijn verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

Na sluiting van het onderzoek ter zitting heeft verweerder op 24 januari 2020 een brief ingebracht bij de rechtbank. De rechtbank ziet hierin geen aanleiding om het onderzoek te heropenen, omdat het bestreden besluit – zo blijkt uit de toelichting van verweerder in de brief van 30 december 2019 – niet ziet op de stukken waar verweerder naar verwijst in zijn brief van 24 januari 2020. Die brief zal daarom niet bij de beoordeling worden betrokken.

OverwegingenHAA 18/4768

1. Ter zitting heeft [verweerder] bevestigd dat hij op 15 maart 2018 een verzoek op grond van de Wob bij verweerder heeft ingediend, dat hij dit verzoek bij e-mail van 27 maart 2018 heeft herhandeld en dat voor de bewoordingen van zijn verzoek kan worden uitgegaan van de e-mail van 27 maart 2018. In deze e-mail heeft eiser verweerder verzocht om hem afschriften te doen toekomen van de gespreksverslagen tussen gedeputeerde staten van de Provincie Noord-Holland en de gemeente Velsen met betrekking tot het vervolgplan van de woonboten in [verweerder].

HAA 18/4769

2. Bij brief van 16 februari 2018 heeft [verweerder] op grond van de Wob verzocht om kopieën te verstrekken van alle documenten die betrekking hebben op overleg tussen de gemeente Velsen, provincie Noord-Holland en/of Rijkswaterstaat over het Windpark Spuisluis en overleg tussen de gemeente Velsen, provincie Noord-Holland en/of Rijkswaterstaat over woonboten aan [verweerder]. [verweerder] mede te verstaan onder meer besprekingsverslagen, correspondentie, e-mails, en computerbestanden, waaronder ook alle gevorderde schriftelijke en elektronische correspondentie tussen de gemeente Velsen, Rijkswaterstaat en/of provincie Noord-Holland en hun vertegenwoordigers en medewerkers. Bij brief van 26 februari 2018 heeft eiser aangegeven dat zijn verzoek ziet op de periode vanaf 14 februari 2011 tot heden.

In beide zaken

3. De rechtbank ziet aanleiding om de beoordeling en de beslissing van beide zaken gezamenlijk te behandelen, omdat de Wob-verzoeken van eisers elkaar grotendeels overlappen.
4. Verweerder heeft naar aanleiding van het verzoek van [redacted] 26 documenten aangetroffen en deze opgenomen in een inventarislijst. Naar aanleiding van het verzoek van zijn 604 documenten aangetroffen. Dit betreffen dezelfde 26 documenten die naar aanleiding van het verzoek van [redacted] zijn aangetroffen en 578 e-mails. Bij de primaire besluiten heeft verweerder op grond van artikel 11, tweede lid, van de Wob geweigerd de documenten openbaar te maken.
5. Bij de bestreden besluiten heeft verweerder gesteld dat de agenda's van de bijeenkomsten tussen verweerder, Rijkswaterstaat en de gedeputeerde staten van de provincie Noord-Holland met ambtelijke ondersteuning over het Widopark Spuisluis en over woonboten [redacted] openbaar gemaakt kunnen worden. Een aanzien van de overige documenten heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de weigeringsgronden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b, d, e en f, van de Wob en artikel 11, tweede lid, van de Wob van toepassing zijn en dat deze niet openbaar gemaakt kunnen worden.
6. De rechtbank stelt vast dat verweerder van de 14 agenda's die staan vermeld op de eerdergenoemde inventarislijsten 5 agenda's openbaar zijn gemaakt. Van de overige documenten vermeld op de inventarislijsten heeft verweerder aan de rechtbank overgelegd een aantal documenten met een beroep op artikel 8:29, eerste lid van de Awb. Bij brief van 30 december 2019 heeft verweerder toegelicht dat hij niet beschikt over andere documenten genoemd in de inventarislijsten. Het bestreden besluit ziet op de aan de rechtbank overgelegde acht documenten.
- 7.1 Eisers betwisten dat verweerder aan de rechtbank alle documenten heeft overgelegd waar hij over beschikt. Uit de inventarislijsten blijkt juist dat er meerdere documenten aanwezig zijn. Ook hebben eisers om negen extra documenten verzocht die niet opgenomen zijn in de inventarislijsten maar bijkens de agenda's wel bestaan.
- 7.2 Uit onder andere de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 20 juni 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2043, volgt dat wanneer een bestuursorgaan stelt dat na onderzoek is gebleken dat een bepaald document niet of niet meer onder hem berust en een dergelijke mededeling niet ongehoofwaardig voorkomt, in beginsel aan degene die om informatie verzoekt om aanmerkelijk te maken dat, in tegenstelling tot de uitkomsten van het onderzoek door het bestuursorgaan, een bepaald document toch onder dat bestuursorgaan berust.
- 7.3 De rechtbank is van oordeel dat eisers aanmerkelijk hebben gemaakt dat er meer documenten zouden moeten zijn dan de door verweerder aan de rechtbank overgelegde acht documenten. Verweerder heeft in haar primaire besluiten medegegeeld dat naar aanleiding van de Wob-verzoeken in totaal 26 respectievelijk 604 documenten zijn aangetroffen

Omtrent de beschikbaarheid van deze documenten is daarbij geen enkel voorbehoud gemaakt. Integendeel door verweerder zijn inventarislijsten opgesteld waarbij een deel van de eerdere genoemde documenten met naam en toenaam worden geïdentificeerd. Zonder nadere toelichting van de zijde van verweerder houdt de rechtbank het er op dat verweerder in ieder geval ten tijde van de primaire besluiten over deze documenten de beschikking had. De beslissingen op bezwaar doen vermoeden dat de aangetroffen documenten ook ten tijde van het besluit op bezwaar nog voorthanden waren. De rechtbank verwijst in dat verband naar de volgende passage vermeldt in de bestreden besluiten: "Door het grote aantal verzegelingsgronden op grond van de Wob is het feitelijk onmogelijk om alle documenten door te lopen en ontleesbaar te maken zonder dat de coherente van de documenten verloren gaat (...). Op grond van bovenstaande kunnen wij geen andere conclusie trekken dan dat uw bezwaarschrift onverkijkelijk is en dat heropening van het door u bestreden besluit moet leiden tot openbaarmaking van de vijf gecijfde s van de evenzovle overleggen tussen ons college, het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland en Rijkswaterstaat maar dat bijbehorende verslagen en adviezen en memo's niet openbaar gemaakt kunnen worden." Verder merkt de rechtbank op dat bij een deel van de opgevraagde stukken het evident gaat om recente stukken die zich lenen voor (al dan niet tijdelijke) archivering zoals gespreksverslagen en correspondentie zoals onder andere een brief van verweerder naar Rijkswaterstaat van 20 februari 2017 en een brief van Rijkswaterstaat aan verweerder van 22 februari 2017. Verweerder heeft op geen enkele wijze inzichtelijk gemaakt waarom zij thans niet meer zou beschikken over de in de inventarislijsten genoemde stukken. Ook heeft verweerder op de zitting onvoldoende duidelijk kunnen maken welke zoekslag pogingen exact zijn ondernomen om de documenten terug te vinden. (Om al deze redenen acht de rechtbank de mededeling van verweerder dat zij niet meer beschikt over de documenten (met uitzondering van de 5 openbaar gemaakte stukken en de 8 aan de rechtbank overgelegde documenten) zonder meer ongehoofwaardig. De beroepsgrond slaagt.

8. Voor zover eisers met betrekking tot de genoemde 8 documenten hebben aangevoerd dat verweerder niet heeft kunnen voldaan met een enkele verwijzing naar een reeks van weigeringsgronden slaagt dit betoog eveneens. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling volgt dat per document of onderdeel daarvan moet worden geïntitueerd dat aan de belangen die zich tegen openbaarmaking vertalen doordat de Afdeling in de uitspraak van 31 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:314, is overwogen dat een bestuursorgaan per zelfstandig onderdeel van een document voor intern beraad met informatie over een bepaalde bestuurlijke aanlegbaarheid, zoals alinea's, dient te bezien of dit zelfstandig onderdeel persoonlijke beleidsopvattingen bevat en, wanneer in de opvattingen informatie van feitelijke aard is opgenomen, of de persoonlijke beleidsopvattingen zodanig met deze feitelijke gegevens zijn verweven dat deze niet zijn te scheiden. Aangezien verweerder een beroep heeft gedaan op de weigeringsgronden als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder b, d, e en f, van de Wob en artikel 11, tweede lid, van de Wob zonder dit per document of per onderdeel van een document te beoordelen is onvoldoende gespecificeerd waarom de belangen genoemd in deze artikelen zwaarder wegen dan het belang van openbaarmaking. Verweerder dient per onderdeel van elk stuk, en zo ver mogelijk per alinea, te beoordelen of al dan niet sprake is van een weigeringsgrond.

9.1 Eisers betogen verder dat verweerder ten onrechte voorbij is gegaan aan het bezwaar van eisers dat niet blijkt of en hoe verweerder zich rekenschap heeft gegeven van artikel 10, vierde tot en met het achtste lid, van de Wob in samenhang met artikel 19, 1a, eerste lid,

aan het en sub a, b, en f van de Wet milieubeheer met betrekking tot de besluiten van Rijkswaterstaat tot het mitreken van ontheltingen voor ligplaats- en watervergunningen voor de in de omgeving van het te realiseren windpark gelegen woonboten waaruit blijkt dat het ontbreken van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat een rol heeft gespeeld.

9.2. De rechtbank overweegt dat eisers het bovenstaande in bezwaar hebben aangevoerd en dat verweerder ten onrechte niet is ingegaan op deze bezwaargrond. De rechtbank ziet geen aanleiding om dit gebrek met artikel 6:22 van de Awb te passeren, omdat getel op artikel 7, derde lid, van de Wob niet valt uit te sluiten dat eisers door het aan het besluit klevende motivering gebrek zijn benadeeld.

10. De beroepen zijn gegrond en de rechtbank vernietigt de bestreden besluiten I en II. De rechtbank zal verweerder opdragen om binnen 12 weken een nieuw besluit te nemen op de bezwaarschriften van eisers. De rechtbank ziet geen aanleiding om een bestuurlijke lus toe te passen of zelf in de zaak te voorzien, nu verweerder eerst onderzoek dient te plegen naar documenten die zien op het Wob-verzoek. Dat zijn in ieder geval de stukken genoemd in de inventarislijsten en de negen documenten die eisers in het bezwaarschrift hebben benoemd. Maar vooralsnog kan niet worden uitgesloten dat er nog andere documenten bestaan die eveneens onder de Wob-verzoeken vallen. Omdat de rechtbank eerder beweringen van verweerder dat zij niet meer zou beschikken over de documenten als ongelooftwaardig heeft aangemerkt, dient verweerder, voor zover zij opnieuw aangeeft niet over alle stukken te kunnen beschikken, in de nieuw te nemen besluiten omstandig inzichtelijk te maken wat zijn zoekslag is geweest naar deze ontbrekende documenten. Daarnaast dient te worden aangegeven waarom verweerder kennelijk eerder wel de beschikking over deze stukken had en korte tijd later niet meer. Voor zover verweerder een beroep doet op weigeringsgronden van de Wob, zal zij rekening dienen te houden met hetgeen is overwogen in rechtsoverweging 8. Ook zal verweerder in moeten gaan op de onder 9.1 omschreven bezwaargrond.

11. De rechtbank ziet geen aanleiding tot het vaststellen van een dwangsom wegens het niet-tijdig beslissen op de bezwaarschriften, omdat paragraaf 4.1.3.2 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing is op besluiten op grond van de Wob en op beslissingen op bezwaar tegen deze besluiten.

12. Omdat de rechtbank het beroep tegen de bestreden besluiten I en II gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eisers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

HAA 18/4768

13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding, omdat eiser voor de bezwaarprocedure noch de beroepsprocedure kosten heeft gemaakt voor een door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

HAA 18/4769

14. De rechtbank heeft verzocht om vergoeding van reiskosten voor het bijwonen van de zitting. Deze kosten worden vergoed op basis van gebruik van openbaar vervoer 2e klasse. De rechtbank veroordeelt verweerder tot vergoeding van reiskosten ten bedrage van € 9,00.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten I en II;
- draagt verweerder op om binnen 12 weken een nieuw besluit te nemen op de bezwaarschriften van eisers met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op tot vergoeding van deze uitspraak in verband met de behandeling van zijn beroep gemakte reiskosten tot een bedrag van € 9,00;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 170,- aan te vergoeden;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 170,- aan te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.P. de Valk, voorzitter, en mr. J.J. Maarleveld en mr. drs. B. Veenman, leden, in aanwezigheid van mr. L. Smit, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 13 maart 2020.

griffier

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

13 MRT 2020

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtsspraak van de Raad van State.

Voor eenstudeerend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland